

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 93

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 23 de maig del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3683/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció i constitució de comunitats de regants. (**Retirada**). 4734
 - 2) **RGE núm. 3688/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de la implantació de la Targeta Verda. 4734
 - 3) **RGE núm. 3689/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a targetes verdes activades. 4736
 - 4) **RGE núm. 3856/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte d'hospital. 4737
 - 5) **RGE núm. 3857/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terrenys de l'hospital de Son Espases. 4739
 - 6) **RGE núm. 3858/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terrenys per a la ubicació de l'hospital de referència. 4740
 - 7) **RGE núm. 3848/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a
-

- critèris per a la construcció de l'hospital de referència a Son Espases. 4741
- 8) RGE núm. 3859/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retard del nou hospital públic. 4743
- 9) RGE núm. 3855/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a soterrament de les vies del tren al seu pas per Manacor. 4744
- 10) RGE núm. 3849/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de les llengües estrangeres. 4745
- 11) RGE núm. 3850/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats a la Fira de la Ciència. 4745
- 12) RGE núm. 3852/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou portal del funcionari. 4746
- 13) RGE núm. 3853/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renda àgil. 4747
- 14) RGE núm. 3854/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campionat mundial de futbol gratuït. 4747
- 15) RGE núm. 3851/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya per una alimentació sana. 4748
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2551/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política de finançament dels projectes de carreteres. 4749
- III. MOCIÓ RGE núm. 3799/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a escoletes laborals, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2416/06. 4758
- IV. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 385/06, per a la dona:**
- 1) RGE núm. 1886/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa nacionalista. 4762
- 2) RGE núm. 1978/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. 4764
- 3) RGE núm. 2012/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 4767
- V. Debat de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 3155/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, **a la Proposició de llei RGE núm. 8610/05**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, de mediació familiar. 4784

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui.

I.1) Pregunta RGE núm. 3683/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció i constitució de comunitats de regants.

La primera pregunta, RGE núm. 3683/06, ha estat retirada.

I.2) Pregunta RGE núm. 3688/06, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de la implantació de la Targeta Verda.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 3688/06, ajornada a la sessió anterior, relativa a resultats de la implantació de la

Targeta Verda, que formula el diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Com a prèvia a la pregunta i donat que el comportament que ha tengut el Grup Parlamentari del Partit Popular al ple de les comissions, jo, Sr. President, vull fer constar que també estic d'acord amb el fet que la consellera Cabrer s'empara en els morts per justificar les autopistes.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

No sé... Sr. Alomar, per favor, surt de la qüestió. Vagi a la pregunta.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Idò anant a la pregunta fa un any que es va implantar...

(Continua la remor de veus)

...la Targeta Verda i l'única informació certa que tenim és que hi ha hagut una despesa de 330.000 euros per a la seva producció, 200.000 per a una plataforma tecnològica, 4,7 milions d'euros per a la seva seu... És a dir, l'únic cert que tenim és que aquesta targeta està produint despesa, no tenim informació que produeixi ingressos.

Per tant aquesta targeta, que el conseller moltes vegades ens ha presentat com una targeta neutra, que no té cap perill, nosaltres tenim la informació i ens pareix que sí que és perillosa, perquè genera despesa i en canvi no genera ingressos. Ens agradaria saber l'opinió del Govern sobre la Targeta Verda.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, idò la impressió i la valoració és molt positiva, Sr. Alomar, en la mesura que hem començat, vàrem començar ara fa un any amb devers 70 centres adherits; estam ja al voltant dels 500. Li he de dir que només ha despertat les crítiques de l'oposició, de ningú més, al contrari d'altres instruments que es varen posar en marxa l'anterior legislatura. Que en aquests moments és un projecte en estudi a altres comunitats autònomes i a punt d'implantar-se a Canàries i a Andalusia, i per tant la nostra valoració és francament positiva.

I li he de dir que per favor no confongui; la seu no és de la Targeta Verda, és d'una fundació i va ser adquirida prèviament per a unes altres finalitats i per uns altres motius. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. L'escriptura de compra diu que es compra per a una fundació, com a seu d'una fundació; per tant no menteixi, Sr. Flaquer.

La Targeta Verda va ser presentada com un gran projecte per recaptar recursos que vostè mateix va xifrar en 42 milions d'euros. Després es va presentar com el projecte estrella del Govern, la varen presentar el president, tres consellers, etc., etc., i resulta que el Govern després ens ha dit que no en vol

saber res, que és una targeta d'una fundació que no té res a veure amb el Govern, però aquesta fundació té la seu a la conselleria del conseller que seu devora vostè.

Ara darrerament també vostè ens va dir que hi havia venda massiva; en aquests moments no sabem que hi hagi hagut cap ingrés, que és el que li demanam. Per tant nosaltres el que li demanaríem, donat que la targeta no té ingressos, la targeta ha estat un fracàs en tots aquells objectius que vostès s'havien marcat i la targeta no soluciona els problemes mediambientals ni turístics que hi ha en aquesta comunitat, li demanaríem que la retiràs. Seria el millor que pogués fer...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo no he mentit, Sr. Alomar; li he dit precisament allò que vostè acaba de corroborar, que és la seu d'una fundació, no d'una targeta; l'hi acabava de corroborar abans. Punt número 1.

Punt número 2. Vostè em parla dels 42 milions d'euros famosos. Quan es va parlar d'aquests 42 milions d'euros als quals vostè sempre recorre ni s'havia encara ideat aquesta targeta. Per tant qui menteix, com sol ser habitual i sobretot a la passada legislatura, Sr. Alomar, és vostè.

Miri, aquesta és la diferència entre un projecte, el nostre, i el seu. Vostès varen crear un projecte que era un impost, que va comptar amb l'oposició frontal de tothom, dels hotelers, dels majoristes de viatges, de les agències de viatges, i que fins i tot no va rebre el suport de cap altra comunitat autònoma. De fet m'agradaria que m'expliqui vostè quina comunitat autònoma governada pel seu partit està avui plantejant-se la possibilitat de crear un impost semblant al que vostès varen crear que, per cert, fins i tot el mateix president del Govern, expresident, el Sr. Antich, hi va renunciar fa molt poc.

Aquest era el seu projecte; el nostre, Sr. Alomar, és un projecte basat en la convicció i en la voluntarietat, com és el de la Targeta Verda, que ha passat, com li he dit abans, de 70 centres adherits a 500 en poc més d'un any; que no compta amb l'oposició de ningú més que de vostès; que compta amb el vistiplau i amb el suport dels hotelers, dels majoristes de viatges, de les agències de viatges, d'altres comunitats autònomes que s'estan interessant en la seva implantació. Quin mal, quina molèstia li està creant això a vostè, Sr. Alomar? L'única molèstia i l'únic mal que té vostè és veure que mentre va ser conseller de Turisme vàrem perdre 1 milió de visitants i quan ho ha deixat ja els hem recuperat. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

I.3) Pregunta RGE núm. 3689/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a targetes verdes activades.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 3689/06, ajornada a la sessió anterior, relativa a targetes verdes activades, que formula la diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Señoras diputadas, señores diputados, quiero hacer constar que también estoy de acuerdo en que la consellera Cabrer se ampara en los muertos para justificar autopistas.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sra. Patricia Abascal, remeti's a la qüestió. Li crid l'atenció, eh?, per favor.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sí. Sr. Conseller, en el mes de febrero usted compareció junto al director gerente de la Fundación para el *Desenvolupament Sostenible* para explicar la evolución de la Tarjeta Verde. La verdad es que nos sorprendió que no diese datos de las tarjetas que se habían activado, sólo las que se habían distribuido. Entre las excusas esgrimidas se dijo que no había pasado un año desde su puesta en marcha y que era difícil saber cuántas habían sido activadas.

Sr. Conseller, según las indicaciones que figuran en el sobre que contiene la Tarjeta Verde, para que pueda utilizarse se debe activar llamando a un *call center*. Teniendo en cuenta este hecho, que es importante, le preguntamos, Sr. Conseller, y le pedimos un dato...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

...un dato numérico, el número de tarjetas verdes activadas desde su puesta en funcionamiento hasta la fecha de hoy.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament això és així, però també és cert que moltíssims de centres adherits en aquest moment no requereixen als seus titulars l'activació d'aquesta targeta; li pos com a exemple els cines, on es pot presentar els dimecres aquesta targeta i aconseguir un descompte d'1 euro; moltíssims d'aquests

establiments no tenen la màquina per activar-les i per tant en aquests moments no és una obligació per part del titular i, per tant, no disposam d'aquesta informació.

Nosaltres la setmana que ve farem el patronat de la fundació, convocarem una roda de premsa i donarem tota la informació realment important, que és la venda de les targetes verdes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sr. Conseller, ¿sabe cuál es su problema?, que realmente sabe que el número, el número de tarjetas activadas, que era un requisito para los turistas, porque una de sus grandes atribuciones era que se podían hacer llamadas telefónicas, y usted me está comentando ahora de la tarjeta de residente, que es ahora su gran apuesta. Su gran apuesta es poder distribuir la Tarjeta Verde entre los residentes, ¿y sabe lo que eso significa?, que como siempre seremos los ciudadanos de estas islas los que acabaremos asumiendo el coste de los proyectos de la Tarjeta Verde, porque lo que ha sido para los turistas, Sr. Conseller, ha sido un fracaso la venta de la Tarjeta Verde, y usted tiene que reconocerlo.

La inversión que se ha hecho con el tema de Costa Nord, lo que ha supuesto el gasto en publicidad, lo que ha supuesto el gasto en todo el tema de la infraestructura de la Tarjeta Verde, todo este dinero ni muchísimo menos se ha recuperado durante este año. Pero es que además el dinero para todo esto, Sr. Conseller, no sólo lo ponen los patronos privados sino también los ciudadanos, y ahora resulta que seremos los ciudadanos quienes tengamos que comprar esta tarjeta para poder hacer frente a unos proyectos que ni tan siquiera usted en el folleto que viene en la Tarjeta Verde usted sabe que se han ejecutado. Y le pongo un ejemplo claro: el centro de interpretación de Sant Francesc en Ibiza; no se ha hecho absolutamente nada.

Por lo tanto, Sr. Conseller, sinceramente lo que tiene que hacer usted es retirar la Tarjeta Verde y será la única manera de dejar de engañar a los ciudadanos, y si quiere busque otras fórmulas, pero a día de hoy la Tarjeta Verde tiene que reconocer que es un fracaso y no intente ahora que seamos los ciudadanos quienes la paguemos. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Aldarull a la sala)

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, idò no, Sra. Diputada, no entra a les nostres previsions retirar aquest projecte, no entra a les nostres previsions retirar un

projecte que, insistesc, ha passat de 70 centres adherits a més de 500 en un any. No està a les nostres previsions retirar un projecte que no du ni un any en funcionament i que es basa en la voluntarietat i en la convicció i que estam convençuts que poc a poc anirà penetrant dins la mentalitat tant dels residents com dels turistes.

Allò que realment va ser un fracàs constatatíssim va ser el seu impost, que ho varen dictaminar, a més, els mateixos ciutadans a les eleccions del maig del 2003. Nosaltres pensam continuar per aquest camí perquè creim que és el camí encertat, és el camí que realment convé al nostre turisme.

I, mirin, no em facin parlar de despeses. Nosaltres estam parlant d'un projecte basat en la voluntarietat, basat en la voluntarietat i que no exigeix res a ningú i, per tant, no carrega sobre els residents res de tot el que vostè diu. I essent un projecte voluntari hem gastat poquíssim en publicitat, poquíssim, poquíssim. Vostès amb un impost que era obligatori, amb un impost que era obligatori i que per tant no havien de convèncer ningú sinó que tothom estava obligat a pagar, es varen gastar la barbaritat de 600.000 euros en publicitat aquí dins, no als mercats emissors, aquí dins. Per tant a mi no em donin lliçons de com es gastaven els doblers perquè d'això vostès tenen un expedient bastant digne de criticar.

Per tant, miri, nosaltres no retirarem un projecte en el qual creim i, en tot cas, estam convençuts que és molt millor que el que va fracassar, que és el que vostès varen posar en marxa. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 3856/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte d'hospital.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 3856/06, relativa a projecte d'hospital, que formula la diputada Sra. Aina Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el 23 de març del 2004 la Sra. Castillo ens deia al Parlament en referència al nou hospital de Son Espases: "Reduirem l'impacte ambiental i d'aquí a poquet temps tendrem precisament el projecte que vostè -es referia a qui els parla en aquests moments- va adjudicar reformat per tal d'acomodar-lo al nou solar de Son Espases, i en aquest moment serà quan nosaltres ens posarem en contacte amb l'associació de veïnats".

Per altra banda dia 11 de febrer del 2004 diu la Sra. Castillo també en aquest parlament en resposta al Sr. Ramon, d'Esquerra Unida: "Introduïm una sèrie de millores, però això no dóna, ni molt manco, Sr. Ramon, un nou projecte, sinó que és el mateix projecte una mica modificat".

Bé, Sra. Castillo, manté encara que el seu projecte d'hospital de Son Espases és el mateix que l'anterior de 12

plantes? I també vull fer constar que estic d'acord amb els meus companys que la Sra. Cabrer s'empara en els morts per justificar les autopistes.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, per favor... Vegem, pregaria als senyors diputats que a cada pregunta que facin no entrin..., i surtin de la qüestió. Sra. Cabrer, si vostè vol intervenir té un minut per intervenir.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que la postura del Partit Socialista avui és una postura indigna, perquè jo entenc la seva molèstia, però no puc comprendre, davant la gran quantitat de morts que tenim a les nostres carreteres, que millorar les nostres carreteres és millorar la nostra seguretat, la seguretat dels nostres ciutadans, jo no puc entendre sota cap concepte que quan nosaltres argumentam una cosa tan òbvia -com diu el cap de Trànsit nacional, que *son la medida de seguridad más importante*, o el cap de la Guàrdia Civil a una entrevista a les Balears l'altre dia: "*Son más seguras que las carreteras, las autovías son más seguras que las carreteras. Soy partidario de las autovías; el elevado número de accidentes de tráfico es uno de los grandes problemas de Baleares*"- jo no puc entendre que vostès no siguin capaços d'admetre una realitat tan normal i tan senzilla com aquesta.

Una altra postura va ser la del diputat socialista que va culpar de les morts el Partit Popular, i per això el Grup Parlamentari Popular va adoptar una postura que vostè, pel que es veu, dins aquest règim democràtic no accepta perquè no ha volgut demanar disculpes. Però no és el mateix que defensar, com ho defensen tots els alts càrrecs socialistes, que desdoblar les nostres carreteres, fer autovies, és millorar la nostra seguretat viària i és millorar els nostres morts.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

No entraré en el fons de la qüestió perquè el fons de la qüestió desqualifica ja directament la Sra. Cabrer, però sí que m'agradaria...

(Aldarull a la sala i remor de veus)

...demanar empara a la Mesa..., m'agradaria demanar empara al president del Parlament i que fos equànime.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci, un poc de silenci, per favor, un segon.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

M'ha donat la paraula el Sr. President del Parlament. Els demanaria que respectin les decisions de la Mesa del Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Demana empara a la Mesa del Parlament perquè sigui equànime, perquè m'agradaria saber per quin punt del Reglament la Sra. Cabrer té dret en torn de preguntes a intervenir i en canvi es coarta la llibertat d'expressió...

(Remor de veus)

...dels diputats socialistes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

Sra. Armengol, ha estat al·ludida tres vegades consecutives, tres vegades consecutives i només ha intervengut una sola vegada. No hi ha torn de rèplica, a les al·lusions no hi ha torn de rèplica. Ha estat al·ludida. Havia d'haver intervengut, si ho hagués volgut i m'hagués demanat la paraula, a cada intervenció dels diferents diputats socialistes que l'han esmentada.

Bé, jo crec que si ens relaxàssim i entràssim de ple a la qüestió d'avui... Sra. Castillo, vostè té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, no es preocupin, això vol dir que estam fent les coses bé, quan l'oposició es posa nerviosa és que el Govern fa bé les coses.

En qualsevol cas, Sra. Salom, li diré clarament que el nou hospital de Son Dureta és el mateix pla funcional que el projecte de reforma que vostè volia fer, el que passa és que, lògicament, millorat. Si em demana si és el mateix hospital li diré que és el mateix pla funcional però molt millor del que vostès pensaven fer. Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Castillo, davant d'aquesta resposta que m'acaba de donar li he de dir el següent:

Els veïnats de la Real són aquí presents i vostè en cap moment no els ha rebut. Els ha enganat. No ha volgut parlar amb ells ni per comentar el més mínim detall sobre un projecte gegantí que els afecta de manera molt directa. També hauria de demanar perdó, vostè, Sra. Castillo. Encara ens ha d'explicar i de forma convincent per què escolliren i amb molt poc temps fer l'hospital a Son Espases rebutjant mantenir la reforma de Son Dureta al mateix lloc, reforma amb la qual vostès mateixos estaven d'acord, i no em respongui que això ho duien al programa electoral. Hem de saber per què a Son Espases i no a un altre lloc, Sra. Castillo. Si s'hagués respectat el projecte original, amb el qual -insistesc- vostès estaven d'acord fins que canviaren abans de les eleccions del 2003, ens trobaríem ara en una fase avançada de construcció de l'hospital, que estaria enllestit el 2008; estaríem assistint, per tant, a una millora qualitativa dels serveis sanitaris a la nostra comunitat i hauríem fet el que moltes comunitats autònomes fan: reformar els seus hospitals de referència per oferir de forma ràpida un avanç en el servei públic, mai no sotmetre aquest projecte a espuris interessos privats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Remor de veus i petit aldarull)

LA SRA. SALOM I SOLER:

El seu projecte..., el seu projecte...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Diputada, per favor... Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Posi's tranquil·la, Sra. Salom, posi's tranquil·la. No escenifiqui que sent tant allò que diu perquè ha de llegir els papers per replicar a la meua resposta.

Tot d'una que els veïnats del Secar de la Real em demanin audiència jo els rebré. El problema és que no m'han demanat cap audiència. Sí és ver que des de la conselleria s'ha explicat el projecte juntament a l'Ajuntament de Palma, però sense cap dubte no tenc cap problema per explicar aquest gran projecte per a aquest nou gran hospital de reforma de les Illes Balears.

Però, Sra. Salom, insistesc, insistesc: aquest projecte és el mateix que estava projectat a la reforma però millorat. Tendrem un 57% d'habitacions individuals; tendrem l'heliport a la porta d'urgències, quan abans estava a la teulada i provocava molts de problemes; també augmentarem considerablement el nombre de places d'aparcament, que a més serà soterrat; també augmentarem moltíssim l'espai per a investigació a l'Hospital de Son Dureta; tindrà capacitat per créixer. Tendrem un hospital modern i adaptat a les necessitats de més del milió de targetes sanitàries que té aquesta comunitat autònoma. Això és allò important, Sra. Salom.

I també és important una altra cosa: vostès s'han d'aclarir. Vostès poden fer l'oposició que vulguin, evidentment, però jo crec que estaria millor que fessin una oposició constructiva i seriosa. Vostè mateixa, vostè mateixa, en el mes de febrer del 2003 va dir el següent, va dir que "*nosotros únicamente hemos ejecutado lo que desde el ministerio se programó, y admitió que el proyecto elegido de reforma no es el ideal porque le gustaría empezar de cero*". Vostè, Sra. Salom, s'ha d'aclarir; clar, abans estava d'acord a fer un nou hospital, ara no. Vostè sabrà. Jo crec que se li veu el llautó.

Noaltres continuarem endavant i aquesta consellera farà el nou hospital de referència perquè els professionals i els usuaris de la comunitat autònoma tinguin un bon hospital de referència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 3857/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terrenys de l'hospital de Son Espases.

Cinquena pregunta, RGE núm. 3857/06, relativa a terrenys de l'Hospital de Son Espases, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, després de les darreres informacions aparegudes sobre els terrenys per construir l'Hospital de Son Espases, ens agradaria conèixer si el Govern té intenció d'investigar el preu que s'ha pagat per aquests terrenys.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el Govern creu que no és necessària cap investigació per dues raons molt

concretes. Primera, perquè és un tema de competència municipal i ja ho ha estudiat l'Ajuntament de Palma. I en segon lloc, i molt més important, perquè el preu que s'ha pagat és un preu de mercat o inferior al mercat. Per tant qui digui el contrari o difama o està mal informat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, miri, vostè recordarà que la setmana passada, quan des d'aquí els diguérem que Balears és la comunitat autònoma on es produeixen més casos d'especulació territorial i urbanística i que el Govern està braços creuats i no fa res, vostès es posaren les mans als cap. Bé, idò ara han dat una passa més: ara ja han passat de no fer res, d'estar amb els braços creuats, a ser col·laboradors directes en operacions urbanístiques especulatives. Això és el que són vostès ara perquè, si no, ja em dirà què és pagar 7,2 milions d'euros per uns terrenys que segons peritatge judicial en valen 2,9. Jo a això no li dic més que un gran frau, Sr. Conseller, un gran frau, i vostè pot acusar aquests perits contractats pel jutjat de mentiders, de falsos i del que vulgui, però això és el que diu el peritatge, que s'ha pagat més del doble del que valen aquests terrenys. Per què serà? Això ho sabran vostès.

No fa gaire la consellera d'Obres Públiques deia que els expropiats per les autopistes havien d'estar molt contents perquè se'ls pagava a 6 euros el metre quadrat. Li puc assegurar que com estarien contents és si se'ls pagassin els mateixos 27 euros que es paguen als propietaris d'aquest terreny de Son Espases, Sr. Conseller, així sí que estarien contents. I això crec que sí que ho ha d'investigar perquè, si no, vostès sí ara estan implicats directament en això perquè aqueixa operació culmina un gran frau que comença amb un projecte que té un sobrecoast de 140 milions d'euros respecte al que hi havia previst a Son Dureta, continua amb el fet que primer havien triat un solar que era a Son Tugores i de sobte resulta que és millor i passa a ser Son Espases. No sabíem per què però ara ja ho hem esbrinat.

I aquí hi ha la bomba d'aqueixa operació, una operació poc clara, una operació fosca i, repetesc, pot acusar vostè aquest grup o qui li sembli, però li asseguro que els propietaris dels terrenys agrícoles als quals se'ls expropia a 6 euros reclamaran el perquè a ells 6 i en els terrenys agrícoles, a pesar que algun informe d'algun tècnic ara diu que són terrenys urbanitzables, quan no ho són ni tan sols en el mateix pla general del municipi de Palma, idò a aquests se'ls paga 27 euros. Tot això ho haurien d'investigar perquè si no hauran de dar explicacions potser en algun altre lloc.

Gràcies.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria al respectat públic que no faci aplaudiments, que està prohibit a la Cambra. Moltíssimes gràcies.

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Miri, Sr. Diputat, vostè està mal informat i intenta difamar. Si vostè hagués investigat sabria que qualsevol peritatge s'ha de basar en els preus de mercat que hi ha. Vostè diu que hauria d'haver investigat. Jo m'he pres la molèstia d'investigar, cosa que no ha fet vostè, com sempre fa, que fa les preguntes amb desconeixement. Jo he investigat i he anat a cercar les darreres vendes fetes al Secar de la Real aquests darrers anys abans d'aqueixa venda, perquè no hi hagués el tema que fos una operació especulativa, com vostè diu, i n'he trobat: he trobat una venda feta a principi del 2002, una rústica a 150 metres del monestir de la Real, 11 àrees -dins rústica-, 11 hectàrees, 45 àrees i 61 centiàrees, és a dir, 114.561 metres quadrats; preu de venda: 2.420.280. Per tant el preu del metre quadrat l'any 2002 era ja de 21,12 euros, 21,12 euros el metre quadrat d'una rústica sense cap edificació.

Si actualitzàssim aquest preu amb els increments immobiliaris de l'any 2003 ens trobaríem que el preu seria de 29,4 euros, amb l'increment de preus immobiliaris. Per tant la compra que ha efectuat l'Ajuntament de Palma està per davall del preu de mercat, i això són realitats i això són proves, no el que vostè està dient. Jo tenc documentat aquest tema i ho puc dir, i si jo dic una mentida vostè dugui'm als tribunals, però si no el mentider és vostè. Això és documentació i és el preu de mercat, i un peritatge s'ha de basar en aquest tema. Per tant són realitats, com nosaltres, el Govern, sempre treballam amb realitats, i jo he investigat allò que vostè no ha volgut investigar i el que no han volgut investigar unes altres persones que ho haguessin hagut de fer, i això li ho podré demostrar sempre que vulgui.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 3858/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terrenys per a la ubicació de l'hospital de referència.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 3858/06, relativa a terrenys per a la ubicació de l'hospital de referència, que formula la diputada Sra. Aina Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

També m'agradaria dir que jo estic d'acord que aquí hi ha gent, hi ha persones que s'emparen en els morts per justificar les autopistes.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rado, també la crid a la qüestió.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Per tant, si qualcú vol continuar a fora és el seu problema. Per tant continuaré ara amb la pregunta.

Sra. Consellera, tot el que envolta el tema de la ubicació de l'hospital que volen fer a Son Espases és cada dia més fosc i fals; això es demostra cada dia. Per això li deman que ens digui de veritat quants de solars varen valorar per a la possible ubicació de l'hospital?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, de fosc no té res, té el que vostès diuen, perquè està ben clar. A part que jo he comparegut davant d'aquesta cambra fins a 12 vegades per explicar tot el que fa referència a aquest hospital de Son Dureta, li diré que vaig fer una reunió amb els portaveus sanitaris de tots els grups polítics i els vaig explicar els quatre solars que m'havia ofert l'Ajuntament de Palma; per tant són quatre: la base militar Asensio, Son Puigdorfila, Son Espases i Son Sardina, i òbviament qui va decidir que era Son Espases el solar més adequat varen ser els tècnics: els arquitectes redactors del projecte de l'Hospital de Son Dureta i també els tècnics de la subdirecció d'Obres de l'ib-salut. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sra. Consellera, és vera. Vostè el 14 d'octubre del 2003 es va reunir amb els portaveus parlamentaris i els va explicar que hi havia quatre possibles ubicacions. Vostè em diu que això és així, que som nosaltres els que deim que el tema és fosc. Vostè sap perfectament que s'ha demostrat perfectament que almanco un d'aquests solars no era possible; ningú no va tenir cap tipus de conversa amb el Ministeri de Defensa, vostè ho sap. Per tant fals i fosc.

No n'hi va haver cap. El que explicaven als mitjans de comunicació, als partits polítics, als professionals, tot això resulta que era mentida; ràpidament en varen descartar un altre. Miri, jo no sé si vostè sabia quin solar es triaria o no, però del que sí estam convençuts és que des del 2002 qualcú del seu govern sí ja sabia on es faria el nou hospital. I per què?, per què abans de triar Son Espases la millor ubicació era Son Tugores? Vostè deia en unes manifestacions que els tècnics triarien, i els tècnics deien en manifestacions que es poden consultar a les hemeroteques que la millor ubicació era Son Tugores. Després de molt poc temps, Sra. Consellera -dos mesos-, la millor

ubicació ja no era Son Tugores, va ser Son Espases. I per què això, Sra. Consellera?

Això són mentides una rere l'altra. I per què aquestes mentides, Sra. Consellera? Jo li ho diré: perquè la motivació, la decisió, no ha estat tècnica, ha estat una decisió política, i la motivació perquè l'hospital vagi a la finca de Son Espases...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

...és una especulació urbanística, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Petit aldarull a la sala)

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sra. Rado, Son Tugores és el mateix que Son Espases; Son Tugores està junt davant i quan dèiem Son Tugores ens referíem a Son Espases. Primer.

(Remor de veus)

Segon. Se li veu una altra vegada el llautó: cerquen fantasmes allà on no n'hi ha. Això ha estat un procediment totalment clar. En el 2002 nosaltres encara no havíem guanyat les eleccions; ara entenc per què les vàrem guanyar, a part de moltes altres coses, perquè no són capaços de fer una oposició seriosa i rigorosa.

Però miri, Sra. Rado, vostès es dediquen a fer demagògia, a crear falsedat sobre aquest procés, i jo els dic que cada vegada que vostès es posen més nerviosos jo em qued més tranquil·la perquè això vol dir que estam arribant a bon port. Igual passa amb les carreteres. Però en qualsevol cas, endavant, vostès han de fer lògicament el seu paper.

Hem fet un nou hospital perquè -això ho hem de recordar- i farem un nou hospital perquè està a punt de començar, perquè molts de professionals, milers de firmes de l'Hospital de Son Dureta ens ho varen demanar. La junta de personal d'ib-salut, amb pràcticament tots els sindicats, ens varen demanar un nou hospital i tots els ciutadans, els que ens varen donar la majoria ens varen demanar un hospital. On? On era possible dins la mateixa zona, la ubicació definitiva va ser Son Espases perquè era el solar més adequat, encara que no hi hagués hagut converses per la base militar de San Asensio, n'hi havia 3 més.

Vostès estan creant aquí una falsa demagògia i la veritat és que no els ajuda gens. Per què no els han explicat també als veïnats del Secar que també des del Govern els vàrem proposar que si ens oferien un altre solar allà on era possible construir

aquest hospital el faríem a un altre solar si el Sr. Rodríguez Zapatero ens pagava l'hospital. Haguessin pogut fer això, haguessin pogut donar una alternativa, però no l'han donada perquè no n'hi havia.

Per tant, Son Espases ha estat l'elecció tècnica més adequada...

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 3848/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a criteris per a la construcció de l'hospital de referència a Son Espases.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 3848/06, relativa a criteris per a la construcció de l'hospital de referència a Son Espases que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, com tots sabem i com ja s'ha dit en aquest ple, la taxació judicial que s'ha fet dels terrenys de Son Espases ha demostrant que s'han pagat per aquests terrenys allà on es vol fer un nou hospital semi-privat, s'han pagat molt més del doble del seu valor de mercat.

Bé atès aquesta circumstància i tenint en compte que en la pregunta anterior, encara que se li ha demanat Sra. Consellera, vostè no ha contestat, m'agradaria si pensa que es va elegir per motius d'idoneïtat, o bé respon a un problema d'especulació urbanística?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sr. Ramon, li ho repetiré, dels solars possibles era el solar més apte, més adequat per construir-hi el nou hospital de referència de les Illes Balears. Ja els he explicat les bondats de construir un nou hospital i la nostra obligació de fer-ho.

Però, perquè després no me digui que no té torn de rèplica, jo li faré una altra pregunta. Per què dissabte matí quan varen fer una marxa per protestar contra el nou Hospital de Son Dureta varen partir de la carretera de Valldemossa enlloc de

partir de l'altre costat i haguessin vist que no hi ha cap motiu d'especulació urbanística, perquè tot allò ja està construït i a més, amb edificis que tenen més alçada de la que tendrà l'Hospital de Son Dureta. Me contesti ara que té oportunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, veig que no s'ho creu que hi hagi alguna raó d'idoneïtat, no l'explica. I abans havia parlat del paperot que va fer amb els grups parlamentaris i que va ser molt curiós, allà se varen posar solars que no s'havia parlat prèviament amb el propietari i que era el Ministeri de Defensa. Però és que a més, va fer el paperot amb els grups parlamentaris, però la premsa de l'endemà ja publicaven allò que tenien decidit la conselleria des de feia temps i que era situar-lo a Son Espases.

Tampoc la Sra. Consellera no diu res del preu. Jo voldria afegir-li alguna cosa més i és la investigació..., jo també n'he fet una mica d'investigació, he mirat els darrers temps, institucions del PP que han comprat terrenys per construir centres sanitaris, o centres escolars, cap d'ells ha arribat a costar a 12 euros, no han arribat a costar 12 euros. Aquí se'n paguen 27 per fer un hospital semi-privat. I vostè Sra. Consellera és la responsable de què en aquesta legislatura no s'hagi fet absolutament res per tenir un nou hospital. El nou Son Dureta, amb el projecte anterior, estaria en una fase molt avançada. Aquest hospital semi-privat no sabem quan es podrà començar.

Això sí, els negocis immobiliaris que van sempre lligats a la gestió del PP, aquí segueixen funcionant i mentre tant, una vegada més, als expropiats de les carreteres, si se'ls paga, a molts els han tombat la casa i no han vist un euro, 6 euros és el que es paga. A Son Espases 27 per a un hospital semi-privat. Una autèntica vergonya Sra. Consellera!

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Tenc aquí l'informe que estudia tècnicament l'idoneïtat d'aquest solar, li ho puc passar, com ja li he passat altres vegades perquè s'ho torni a llegir. En qualsevol cas no és aquesta consellera, amb un criteri polític, que decideix la idoneïtat, sinó que repetesc, va ser un criteri tècnic, els agradi o no els agradi.

Però Sr. Ramon, vostè me demana per la idoneïtat d'aquest hospital. Jo li posaré un altre exemple, jo ja he dit el que havia

de dir i estic convençuda de què estam fent bé les coses i que d'aquí a 4 anys tendrem un nou hospital de referència, del qual en podran gaudir més del milió de targetes sanitàries que tenim actualment i més de 4.000 professionals que hi fan feina.

Vostè és d'Eivissa, sap què fan els pacients que han de venir d'Eivissa ara a l'hospital de referència? Vénen amb l'avió, o amb helicòpter, se'n van a l'aeroport i després han d'agafar una ambulància i anar-se'n cap a Son Dureta. En el moment en què aquest hospital estigui construït tendran l'heliport a la porta d'urgències i aniran directament a l'hospital. El mateix que fan els pacients de Formentera cap a Eivissa. Això és un motiu més pel qual es millora aquest projecte d'hospital.

Jo estic convençuda senyores i senyors diputats que quan hagi passat el temps, quan hagi passat aquests 4 anys d'execució que té com a previsió per a la construcció del nou Hospital de Son Dureta, tots podrem gaudir d'un hospital de referència digne dels nostres ciutadans. I després tot això no servirà de res, perquè realment el més important serà que donarem un servei de la màxima qualitat a tots els ciutadans de les nostres illes i a totes aquelles persones que ens visiten cada any. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 3859/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retard del nou hospital públic.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 3859/06, relativa a retard en el nou hospital públic que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Socialista ens preocupa un tema puntal durant tota la legislatura del Partit Popular. En aquests moments i després de 3 anys, ha quedat ben demostrat que la decisió de fer l'Hospital de Son Dureta a Son Espases és una decisió presa prèviament. No respon a cap informe tècnic, no respon a cap informe ambiental, no respon a cap interès sanitari. Únicament respon a un procés d'especulació urbanística que compta amb el vist i plau del Partit Popular. Han primat uns interessos particulars per damunt dels interessos generals. Per fer-ho possible ha quedat demostrat que durant tot el procediment han mentit d'una forma constant a la ciutadania de les Illes Balears.

Jo li vull demanar seriosament, Sr. President del Govern, per què ha retardat durant tres anys un nou hospital públic per a les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, miri nosaltres no hem enganat a ningú i nosaltres ens hem presentat amb un programa electoral, precisament apostant per la construcció d'un nou hospital de Son Dureta. Fent cas i escoltant als professionals que recomanaven i que segueixen recomanant que aquesta és una forma d'afrontar aquesta infraestructura molt més ràpida, molt més coherent i amb molt manco perjudicis que un procés de reforma.

El canvi està en què nosaltres sí farem aquest hospital, en contra del que va passar a la seva legislatura.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, hauria de saber que hi havia un projecte consensuat entre totes les forces polítiques de tots els colors, també del seu, que plantejava un nou hospital a la ubicació actual de Son Dureta. Però vostès, prèviament a tot, sense cap informe que els avalués i en política Sr. Matas no val tot, necessiten els informes que els avalués i sense cap informe varen decidir canviar la ubicació i anar-se'n a Son Espases. Significant això un projecte molt més car per a les arques públiques de la ciutadania, 140 milions d'euros com a mínim més car per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Això ho han vestit mitjançant enganys i mentides constants a tots els ciutadans. En cas contrari, m'expliqui per què paguen 7,2 milions d'euros per un solar que només, segons un peritatge judicial, en val 2,9. Crec que convé investigui dins el seu propi partit polític. Per què no fan una expropiació forçosa? Per què hi ha una clàusula de reversió cap el propietari? Sr. Matas, convé que investigui. A sobre destrossen una zona emblemàtica de la ciutat de Palma, però sobretot no donen cap millora sanitària, l'heliport, les habitacions individuals, els serveis sanitaris anaven exactament igual en el projecte que estava pactat per totes les forces polítiques.

Sr. Matas, encara hi és a temps, rectifiqui, faci un nou hospital públic per a les Illes Balears allà on està actualment Son Dureta, al carrer Andrea Doria. Ja du tres anys retardant una infraestructura totalment necessària per a la sanitat de les Illes Balears. Rectifiqui i torni a la racionalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, nosaltres ens hem compromès a fer un nou hospital i no la reforma a un programa electoral que ha tengut el suport dels ciutadans d'aquestes illes.

En segon lloc, nosaltres hem apostat per fer aquelles infraestructures que no varen trobar fetes quan vàrem arribar l'any 2003. Si Déu vol, aquesta legislatura acabarà amb un nou hospital a Menorca, un nou hospital a Inca, un nou hospital a Formentera i un nou hospital de referència en construcció a l'illa de Mallorca. Aquests són els fets que avalen la nostra gestió i no projectes que vostè diu que suposadament nosaltres ens hem trobat en el calaix.

Sra. Armengol, si vostès haguessin volgut canviar d'ubicació aquest projecte ho haguessin pogut fer, haguessin pagat com els vàrem demanar, haguessin finançat l'hospital i haguéssim pogut acordar l'emplaçament allà on haguessin volgut.

Dos, Sra. Armengol, sap què és l'únic que ens hem trobat nosaltres quan hem arribat a aquesta Conselleria de Salut? Moltes factures en els calaixos sense pagar. Projectes i realitzacions cap ni una. I miri si ens hem trobat factures en els calaixos sense pagar que fins i tot una llitera l'han pagada amb un contracte de publicitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

1.9) Pregunta RGE núm. 3855/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a soterrament de les vies del tren al seu pas per Manacor.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 3855/06, relativa a soterrament de les vies del tren en el seu pas per Manacor que formula la diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El passat 28 d'abril el Consell de Govern va aprovar per decret de manera definitiva el Pla director sectorial de Transports i com a novetat anuncien a la seva pàgina web, quan fan la nota de premsa, entre altres coses que: "s'afegeix al Pla de transport ferroviari el soterrament de les línies de tren en el seu pas per Inca i Manacor".

Sra. Consellera, la pregunta és des d'on preveu el Govern de les Illes Balears començar el soterrament de les vies en el seu pas per Manacor?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, està previst en el projecte de traçat el començament en el punt quilomètric 63 de la línia fèrria Inca-Manacor i que és aproximadament un quilòmetre abans de l'actual estació ferroviària de Manacor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, vostè sap per què li faig aquesta pregunta, perquè el tema ha sortit altres vegades i a altres debats al llarg d'aquests darrers mesos. Actualment la Conselleria d'Obres Públiques i el Consorci Pla Mirall s'estan gastant 3.000 milions d'euros a Manacor per soterrar la ronda de Felanitx per baix de les vies del tren. Vostè sap que aquest soterrament no servirà quan vostè se decideixi a un quilòmetre abans de l'estació de Manacor a soterrar la via del tren. O haurà de fer un pas a nivell soterrat, o haurà de modificar aquest projecte que ara li costa tant.

Per tant, aquí el que li demanam una altra vegada des del PSM, és que se tornin plantejar aquest soterrament i pensin en el futur, perquè tot això serà una declaració d'intencions molt guapa, enganyaran els ciutadans i les intencions creim que se diluiran i no arribaran a fer aquest soterrament. Entre altres coses i ens hem fixat molt especialment amb el decret que ha publicat de l'aprovació, que per altra banda no diu enlloc que s'hagin de soterrar les línies del tren, no sé si és que han fet una altra edició del Pla director sectorial, no ho sé, supòs que sí. Entre altres coses hi ha una trampa en aquest decret i aquesta trampa ve en forma de cueta en el Pla de transport ferroviari, en el capítol 2, article 13. "Pel que fa a la programació de les infraestructures ferroviàries noves s'han de realitzar establint prioritats, en funció de la rendibilitat econòmica, o social dels diferents corredors". Què vol dir això? Que supòs que deixarà en darrer lloc el soterrament de les línies del tren per Manacor perquè trobaran que no és necessari que arribin fins a Capdepera la línia del tren.

Això és una prioritat per als ciutadans de la comarca del Llevant i la conselleria el que fa és endarrerir-ho, posar traves i fer unes inversions innecessàries i abusives...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, l'aprovació definitiva del Pla de transport contempla el soterrament de Manacor per donar continuïtat a la línia ferroviària fins a Cala Rajada. Tal i com va arribar el tren a Manacor, hi ha dues opcions perquè arribi a Cala Rajada, o treure l'estació fora de Manacor, nosaltres creim que és perjudicial per als ciutadans, o continuar per dins Manacor, pel Passeig del Ferrocarril i l'única fórmula que hi ha és soterrat, perquè no dividirem una ciutat perquè no seria modern.

Per tant, estan prevists 2,5 quilòmetres de soterrament, una estació soterrada, la primera, la de Manacor Est i la després sortiria en superfície fins arribar a Cala Rajada. Actualment i finançat, no 3.000 milions d'euros, sinó 3 milions d'euros, s'està soterrant un pas a nivell a 250 metres de l'estació. Un pas a nivell molest, un pas nivell perillós i curiosament se va obrir l'estació del tren de Manacor amb un pas a nivell, vostès saben que està prohibit per la normativa ferroviària, generant problemes de seguretat i de circulació.

La supressió d'aquest pas és molt important i és allò que estam fent, com ho vàrem fer a Inca i així el futur soterrament és compatible amb aquest pas, comença un quilòmetre abans i anirà inferior, a més permetrà que el pas de cotxes també estigui soterrat. Per tant, damunt tendrem un passeig per a tots els ciutadans de Manacor. Jo crec que les inversions són compatibles i a més, jo crec que les inversions són molt interessants per allò que és el futur ferroviari de Manacor.

Ja dic per tant, que la nostra intenció és..., tenim el projecte de traçat fet, tenim molt avançat aquest projecte, la nostra intenció precisament és començar aquestes obres, ho hem demostrat en totes aquestes novetats i innovacions que nosaltres contemplam. El que necessitam efectivament és que arribi la promesa electoral del PSOE i arribi el finançament per al tren, que durant tants d'anys han estat dient aquí que arribaria els doblers i encara no tenim ni tan sols la possibilitat d'una reunió. Esperam aquests doblers, però en qualsevol cas la feina s'està fent i el projecte del traçat ja està fet.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 3849/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de les llengües estrangeres.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta RGE núm. 3849/06, relativa a foment de les llengües estrangeres que formula la diputat Sra. Maria Anna López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, encara que vostè Sr. Fiol ens ha explicat diferents vegades el Decret de trilingüisme i almanco a nosaltres ens ha

convençut que aquest decret afavorirà l'alumnat de les Illes Balears d'una forma progressiva mitjançant una implantació de caràcter voluntari, segons les capacitats de marge que tenguí cada centre. El que voldríem saber concretament és quines són les previsions de la Conselleria d'Educació i Cultura d'aquí a finals de legislatura en matèria de foment de les llengües estrangeres en els educatius? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament en aquest moment s'està tramitant el decret que permet la instauració a les aules de les Illes Balears d'allò que és la formació trilingüe. Jo vull dir que tenim les millors expectatives i les millors esperances posades en el desenvolupament d'aquest decret. El tràmit en aquests moments és el següent: el decret ha passat pel Consell Escolar de les Illes Balears, ha estat sotmès a un gran debat i en alguns aspectes reconsiderat des de la perspectiva de la flexibilitat amb la que fou entrada en el Consell Escolar i amb la idea de què fos possible un ample pacte respecte aquesta qüestió. Jo crec que hi ha un bon nivell de consens respecte el text, o les recomanacions del Consell Escola que guiaran més o menys el text definitiu i que serà ben aviat remès al Consell Consultiu de les Illes Balears i nosaltres calculam que el mes que ve, durant el mes de juny, podrà ser aprovat pel Consell de Govern i per tant, entrar en vigor.

Automàticament se llançarà una convocatòria perquè sigui possible que els centres que se veuen capaços puguin acollir-se en aquest decret ja el curs que ve. Per tant, les nostres perspectives és que el curs que ve pugui ja funcionar en alguns centres, vull recordar que aquest decret té un caràcter voluntari per a l'aplicació en els centres que pretenguin i se vegin capaços de poder implementar aquest sistema i el que pretén és que des d'infantil, primària se pugi anar introduint el coneixement d'una tercera llengua, naturalment amb l'obligació constitucional, legal, de què els alumnes quan acabin la seva formació obligatòria i secundària coneguin perfectament la nostra llengua i també la castellana i les puguin emprar. Poder fer possible que també coneguin una tercera llengua amb caràcter instrumental, que per a ells serà molt necessària dins un món molt competitiu al que ja ens estam enfrontant.

Vull subratllar també que dins aquest decret d'inclouen allò que fins ara han estat denominades seccions estrangeres, són una assignatura en una llengua estrangera secundària i s'ha regulat tot un seguit d'ordres i normatives que existien, queda inclosa dins aquest decret, per fer sistemàtica aquesta normativa. Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 3850/06, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats a la Fira de la Ciència.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 3850/06, relativa a novetats a la Fira de la Ciència que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Popular ens interessa conèixer les novetats que ha introduït aquest any la Fira de la Ciència que organitza la seva conselleria, la Conselleria d'Economia i Hisenda.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en primer lloc ressaltar que aquesta Fira de la Ciència que organitzam des de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació compta amb la col·laboració de la Conselleria d'Educació i Cultura, perquè és una peça importantíssima per dur endavant aquesta fira, igual que també la Universitat de les Illes Balears. Per tant, el mèrit és conjunt amb la Conselleria d'Educació i Cultura.

L'any 2004 vàrem decidir descentralitzar aquesta fira, al contrari d'allò que feia el Govern anterior, que tan sols la feia a Mallorca i dur-la a les altres illes i alternativament la duim a l'illa d'Eivissa i Menorca i enguany la novetat ha estat que l'hem duita a l'illa d'Eivissa. És a dir, la quantitat que estam destinant a aquesta fira també és una novetat important, hem hagut de fer un increment de pressupost perquè aquesta fira cada vegada demana més espais i hi van més expositors. Per tant, el pressupost actualment és de 900.000 euros.

Però el més important en aquest cas són els objectius de la fira, intentam consolidar la fira com un lloc de trobada entre els centres i les empreses de recerca, és a dir, entre el que podríem dir la iniciativa privada i la iniciativa pública. Un altre objectiu important que hem aconseguit enguany és la contribució a la difusió científica per a la societat en general. Afavorir també les relacions i establir les sinèrgies que permeten interconnectar el sector privat i el sector que produeix investigació, és a dir, el món dels investigadors. Ajudar a la societat a assumir els constants canvis i difondre aquests canvis que se van produint dins del món de la recerca.

I per últim pel que fa als estudiants, això és un tema importantíssim, aquesta fira la visiten molts d'escolars, gràcies a la col·laboració de la Conselleria d'Educació, donar als alumnes la possibilitat d'aprendre la ciència fent ells mateixos la ciència. Enguany han (...) molt més en què siguin els propis alumnes els que expliquin els seus experiments als visitants.

Dins d'aquestes principals característiques de la fira, hem de destacar que s'han anat incrementant aquests número de centres educatius, enguany hi ha hagut 5 centres educatius més que l'any passat i 18 representants del sector productiu, igual com també s'han incorporat els col·legis professionals. Destacar també que les experiències del laboratori màgic i la

fira com a exposicions han estat molt reclamats. Per tant, ens mostrem molt satisfets de com ha anat aquesta fira de la ciència enguany i les novetats que ha inclòs. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 3852/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou portal del funcionari.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta RGE núm. 3852/06, relativa a nou portal del funcionari que formula el Sr. Miquel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per formular aquesta pregunta, adreçada al conseller d'Interior, el Grup Parlamentari Popular estaria interessat en saber quines són les millores que segons el conseller d'Interior comportarà per al personal al servei de l'administració de la comunitat autònoma l'anomenat nou portal del funcionari?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el que popularment se coneix com el portal del funcionari és un instrument que s'inclou dins del Pla de l'administració digital de la comunitat autònoma de les Illes Balears. És un sistema integral de gestió informatitzada de tots els processos de gestió dels recursos humans i de tota la informació del personal de l'administració autonòmica. És una eina de treball que constitueix per si mateixa un òrgan de consulta com a transposició de les diverses funcions que afecten l'empleat públic.

Per donar compte de la importància, vull fer públic que cada dia se reben en aquest portal entre 650 i 700 consultes diàries. Per tant, dona una visió d'allò que representa per al funcionari poder accedir mitjançant una clau personal de cadascú al seu arxiu personal, allà on es troba tota la informació que li (...) a l'administració, dades personals, cursos que ha fet, expedient acadèmic. En definitiva, tots els llocs que ha ocupat, tot l'expedient complet i que abans s'havia d'accedir a través de persones interposades.

Encara que s'aniran incorporant noves funcions, ja estan operatives les següents: accés directe a l'expedient personal, tramitació de la nòmina, la qual ja no s'envia als funcionaris, sinó que el que vol la nòmina l'ha de demanar al portal i la té immediatament, vacances, permisos i cursos de formació de l'Escola Balear d'Administració Pública. Consulta directa del catàleg de relacions de llocs de treball. Consulta i tramitació de concursos de trasllat i també, és una qüestió important, cada any vostès saben que nosaltres convocam un concurs de trasllat, allà on intervenen entre uns 500 i 1.000 funcionaris cada

vegada. Això representava un esforç que 25 persones havien de fer feina durant 4 o 5 mesos per poder donar abast aquesta informació que desplegava aquest concurs. Bé a la darrera, amb el portal operatiu, no fa falta fer tot aquest desplegament, en 5 persones s'han solucionat i a més el concurs s'ha resolt en dos mesos. Per tant, això és una (...) de la funció pública.

En definitiva, el portal permet, a més d'un accés immediat i visual a totes...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol intervenir?

I.13) Pregunta RGE núm. 3853/06, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renda àgil.

Passam a la pregunta número 13 RGE núm. 3853/06, relativa a Renda Àgil que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, com cada any els mesos de maig i juny es converteix, per als ciutadans de tot l'Estat, en un període per fer les seves declaracions fiscals, concretament de l'IRPF i sabent que es posa en marxa l'anomenat servei de Renda Àgil, voldríem saber quina ha estat la seva evolució durant els darrers anys?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula... del Govern? Sr. Conseller d'Economia.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Podria dir que els resultats obtinguts per la campanya de la Renda Àgil han estat molt positius al llarg d'aquests darrers anys, des de la seva creació l'any 97. Dir que l'any 97 hi va haver 26.412 declaracions, l'any 2005 varen ser 65.343. És a dir, en 7 anys s'han fet a través del servei de Renda Àgil un total de 490.478 declaracions i la previsió per a aquest any està al voltant de les 67.000 declaracions. Per tant, l'increment que s'ha vengut fent és d'un 52%.

El número de les persones ateses ha passat de 20.689 del primer any 97 a 51.860 aquest darrer any. Per tant, l'increment del número de persones ateses és un increment del 151% i aproximadament la previsió que tenim per a enguany és de 52.500 persones.

També un tema important és l'evolució que ha tingut el tema d'Internet, declaracions fetes per Internet al llarg d'aquests anys. El servei d'Internet se va posar en marxa l'any

99 i hi va haver 1.116 declaracions arribades per aquest mitjà. L'any passat se varen rebre un total 32.768 declaracions realitzades a través d'Internet, és a dir que cada pic és major la realització de declaracions fetes per Internet i suposam que enguany seran envoltant les 34.000.

També el nombre d'esborranys confirmats des que l'Agència Tributària envia esborranys va augmentant i actualment són 1.200 els esborranys.

La novetat més important d'enguany és que el servei de cita prèvia que es fa a través de Renda Àgil després es confirmar amb un servei d'SMS, per tant aquest servei de Renda Àgil creim que ajuda els ciutadans de les Illes Balears a complir les seves obligacions amb Hisenda i que sigui molt més fàcil fer la declaració que estam obligats tots els ciutadans.

Gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 3854/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campionat mundial de futbol gratuït.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 14, RGE núm. 3854/06, relativa a campionat mundial de futbol gratuït, que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, President. ¿Qué gestiones piensa hacer el Govern para garantizar que los ciudadanos de las Illes Balears vean el mundial de fútbol en abierto y de forma gratuita?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, doncs miri, la garantia que els ciutadans de les Illes Balears puguin veure o no el campionat mundial de futbol per televisió no és competència d'aquest Govern, desgraciadament, és competència del Govern central. Com tots saben vostès, el Govern central de Madrid va adjudicar escassament fa uns mesos una nova cadena de televisió, va fer una adjudicació, coneguda com La Sexta, i curiosament aquesta mateixa cadena, que funciona des de fa pocs mesos, és l'encarregada, és la que va aconseguir el concurs per endur-se'n els drets del mundial.

Per tant, és obligació del Govern central fer complir la Llei 21/1997, que fa que els esdeveniments de caràcter esportiu d'interès general siguin en obert per part de les televisions. Pareix que aquesta cosa tan òbvia que hauria d'acomplir el ministeri doncs no podrà ser i que la cobertura d'aquesta cadena, que va prometre una cobertura del 80%, en aquest moment està arribant al 50% del territori.

Aquest govern, en la mesura de les seves competències, sí que ha duit a terme la reestructuració de l'aspecte televisiu de la comunitat, que va ser motivat per l'inici d'emissions de la nova cadena analògica La Sexta, va alliberar les freqüències que havia d'ocupar aquesta cadena, La Sexta, perquè es pogués veure a tot el territori de les Illes Balears, però evidentment, com deim, és competència del Govern central acomplir que això es pugui emetre en obert.

Aquest govern ha informat de les freqüències i va iniciar una campanya publicitària perquè pogués arribar aquesta cadena, que va anunciar les seves emissions per al dia 5 de maig i s'ha començat a veure en aquests moments, és a dir, fa simplement dos dies.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, President. Y ahora hablaré en nombre de miles de ciudadanos, nos gustaría que de una vez por todas, desde el Gobierno de la nación se aclaren, y se dijese a todos los españoles si han de seguir gastando más dinero en el antenista para ver el mundial. Creo que todo ha sido una estrategia del ministro Montilla para potenciar La Sexta, recuerdo, cadena privada.

El ministro Montilla asignó a este canal la frecuencia de Canal 4. Canal 4 tuvo que pasar a la frecuencia de Canal 9 porque había que resituarla y aquí nadie ha dicho nada. En cambio, cuando se asignó el tercer canal de Baleares a IB3 y que en ese momento tenía prestado TV3, algunos sectores pusieron el grito en el cielo.

Sr. Conseller, faltan 17 días, 7 horas y 30 minutos para que dé comienzo el mundial, puede usted llamar al ministro Montilla y le diga que todos los ciudadanos de Baleares queremos ver el mundial gratis, sin gastar más dinero.

Gràcies, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, avui mateix escriuré una carta al ministre Montilla amb el que vostè sol·licita, perquè crec que ho sol·liciten tots els ciutadans de Balears. Per tant, la seva iniciativa és totalment encertada.

Dir que, desgraciadament, el Sr. Montilla diu: "Afirma que la cobertura de La Sexta es algo que no atañe al Gobierno".

Amb un ministre així, que diu que “*no le atañe a él*”, doncs ben (...) anam.

I el ministre també diu: “*El 30% de los españoles no podrá ver el mundial en su televisión analógica*”. És a dir que pareix que el ministre Montilla tira la tovallola.

Però sense cap dubte farem aquesta petició i no s'oblidi que hi haurà al final qualche acord d'interessos entre cadenes que poden tenir qualche relació.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 3851/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya per una alimentació sana.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 15 i darrera d'avui, RGE núm. 3851/06, relativa a campanya per a una alimentació sana, que formula la diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, molt breument, voldríem conèixer des del Grup Parlamentari Popular a què consisteix la campanya Per una alimentació sana, que ha posat en marxa recentment el Govern en els centres educatius.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, en aquests moments el Govern de les Illes Balears té en marxa dues campanyes importants adreçades als alumnes d'infantil i primària, fonamentalment, per avesar-los a cuidar el tema alimentari i combatre, a través de determinats comportaments alimentaris, malalties lligades a aquest fet, com l'anorèxia, la bulímia, l'obesitat infantil, problemes de risc cardiovascular que poden comparèixer si no es té una alimentació adequada.

En aquest sentit, hi ha posats en marxa dos projectes molt rellevants, un de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, consorciat amb la Conselleria d'Educació que, efectivament, fa tallers escolars on s'expliquen totes aquestes qüestions que he dit i a més s'avesen els nins a una dieta mediterrània i a reconèixer els aliments propis de les nostres illes també, avesar-se a consumir els productes propis de les nostres illes i això té una incidència positiva dins el conjunt també de la tradició i de l'ús de la cuina mediterrània, que hem d'impulsar i afavorir.

Així mateix, tenim un programa consorciat amb Caixa Catalunya, que es titula Com Menjam i que té el mateix objectiu dins l'àmbit també de Catalunya i Balears i que el que pretén, efectivament, és que en una línia similar els nins s'avesin a aquests hàbits alimentaris que s'estan, desgraciadament, perdent i estam generant una important generació de nins obesos, la qual cosa pot acabar sent un problema social de molta dimensió, i s'ha de conscienciar els alumnes respecte d'aquesta qüestió.

També hem tengut cooperacions, no vull deixar de dir-ho avui aquí, amb la Conselleria de Presidència i Joventut, amb un programa de coneixement sobre els temes d'anorèxia i bulímia. I vull lamentar, com he fet ja públicament, però aprofit també de fer-ho en aquesta seu parlamentària, que pel simple fet que anava a donar la xerrada en castellà, una informadora de la Conselleria de Presidència no fos autoritzada dins l'Institut de Sant Llorenç a explicar les qüestions adreçades a temes de bulímia i temes similars d'anorèxia i bulímia i altres qüestions, una actitud que s'ha de lamentar i que jo lament d'una forma molt ferma.

Però essencialment, el que vull dir avui és que es fa un gran esforç per evitar que aquests nins caiguin en aquestes malalties, caiguin en aquests hàbits alimentaris que no són correctes i que perjudiquen el seu desenvolupament com a persones adultes en el futur i llavors que poden tenir dependències molt greus si no corregim aquest hàbit que s'ha instal·lat a la nostra societat i que creim que s'ha de combatre des de l'escola, avesant els nins i nines de la nostra societat ... (...)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II. Interpel·lació RGE núm. 2551/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política de finançament dels projectes de carreteres.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 2551/06, relativa a política de finançament dels projectes de carreteres, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. El Govern de les Illes Balears, l'actual, va prendre possessió del càrrec a finals de juny, principis de juliol del 2003. Dia 31 de juliol del 2003 sortia en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* l'anunci de licitació de la redacció del projecte de la carretera Eivissa-Sant Antoni i dia 11 d'octubre sortia publicada l'adjudicació de la redacció del projecte, per un import de 233.750 euros.

Pel que fa referència a la carretera nou accés a l'aeroport, sortia la licitació per a la redacció del projecte dia 30 d'octubre del 2003 i dia 20 de gener del 2004 s'adjudicava la redacció

del projecte per un import de 151.800 euros, dia 20 de gener del 2004.

Dia 11 de març del 2004 es produeix el terrible atemptat de l'estació Atocha de Madrid, l'atemptat més gran que hi ha hagut mai a l'Estat espanyol, el qual va paraitzar l'activitat política, va paraitzar la campanya electoral i, malgrat tot, dia 12 de març, la consellera d'Obres Públiques, Sra. Margalida Cabrer, i el ministre d'Obres Públiques, de Foment, el Sr. Álvarez Cascos, firmaven el conveni de carreteres per a les Illes Balears, en el qual es preveia, entre moltes altres actuacions, el finançament de la millora o reforma de la carretera d'Eivissa a Sant Antoni, per valor de 4.710.000 euros, i el nou accés a l'aeroport d'Eivissa, per valor de 4.300.000 euros.

Dia 21 de setembre del 2004, pràcticament mig any més tard, es publica un anunci per modificar el projecte, és un nou anunci per redactar el projecte, no adjudicació d'obres, del nou accés a l'aeroport, per valor de 150.000 euros més. I dia 14 de desembre del 2004, es publica un nou anunci per fer un modificat del projecte Eivissa-Sant Antoni, per valor de 97.000 euros. És a dir que, just passades les eleccions, entre el 12 de març del 2004 i dia 21 de setembre del 2004, es pren una decisió política de modificar els projectes que s'estaven redactant o que, tal vegada, ja tenia redactades la conselleria.

El fet és que dia 10 de març del 2005, és a dir, pràcticament un any més tard de la firma del conveni de carreteres, se liciten les obres del nou accés a l'aeroport, amb un pressupost de 59.968.757 euros, i un total, perquè aquest era el cost de construcció, però després hi ha el total, que comprèn el finançament i el manteniment durant 25 anys, el que diuen l'explotació de la carretera, i aquest total puja a 221.917.000 euros.

Pel que fa a la carretera d'Eivissa a Sant Antoni, dia 10 de maig, és a dir, dos mesos més tard, se liciten les obres amb un pressupost de 70.833.000 i un total, comptant el manteniment i el finançament, de 260.167.000 euros.

La pregunta és, primera pregunta d'aquesta interpel·lació: què passa entre dia 12 de març del 2004, a més que dos dies més tard perd les eleccions el Partit Popular, que creim que aquest deu ser un fet determinant, i mig any més tard per modificar els projectes que duen a què un any més tard es multiplica per 15 el cost de construcció de cada projecte i es multiplica per 55 el valor, el cost final del projecte? És a dir què passà perquè, sense que hi hagi un canvi de govern a les Illes Balears, actuant la mateixa responsable de carreteres, la consellera d'Obres Públiques, es firmi un conveni per a la construcció de 22 quilòmetres de carretera a Eivissa, per valor de 9 milions d'euros, i es converteixin, un projecte de 4,3 milions d'euros es converteixi en un projecte de 59 milions d'euros, i l'altre, previst per 4.710.000 euros, es converteixi en un projecte de 70.833.000 euros? Quina decisió política du a canviar radicalment la concepció de dues carreteres previstes en el primer conveni, previstes en el programa electoral del Partit Popular, que deia que executarien el conveni, i ja hi havia previstes aquestes, i que quan firmen el conveni -ja duen un any en el Govern de les Illes Balears- hi preveuen unes actuacions per valor d'un màxim de 9 milions d'euros?

El que indica el canvi radial en la concepció d'aquests projectes és el cost de les expropiacions. El nou accés a l'aeroport d'Eivissa, les expropiacions de terrenys pugen a 24.556.824 euros i les expropiacions d'Eivissa-Sant Antoni pugen a 7.780.708 euros; és a dir que les expropiacions per fer aquests 22 quilòmetres d'autopistes pugen a 32 milions d'euros, quatre vegades més del que preveia el conveni de carreteres per a la construcció d'aquests 22 quilòmetres de carreteres. Què passa dins el cervell col·lectiu del Govern per preveure dues actuacions en carreteres per 9 milions d'euros i canvien radicalment el projecte, que es converteixen en projectes faraònics pel que és una illa i una illa petita com Eivissa, i el finançament que tenien previst de Madrid no arriba a cobrir una quarta part del que costen les expropiacions per fer aquests 22 quilòmetres de carreteres? Segon pregunta.

Anem als adjudicatariis. L'adjudicatari del nou accés a l'aeroport d'Eivissa és Maties Arrom Bibiloni i Ortiz Construcciones y Proyectos, Societat Anònima; Maties Arrom Bibiloni és un empresari afí al Partit Popular que va aconseguir que, just guanyades les eleccions pel Partit Popular, li autoritzassin l'obertura d'unes pedreres entre Sineu i Maria de la Salut que, aquest que els parla, havia estimat les al·legacions dels veïns i havia denegat l'interès general per a aquestes construccions; una de les primeres actuacions que va fer el Govern del Partit Popular va ser autoritzar aquestes pedreres a Maties Arrom Bibiloni, el qual, casualment s'ha associat amb Abel Matutes Torres per explotar diverses pedreres, algunes de les quals estaven inactives, a l'illa d'Eivissa.

El segon projecte en qüestió, Eivissa-Sant Antoni, s'ha adjudicat a Fomento de Construcciones y Contratos, de la qual el Sr. Matutes és accionista, i, altra vegada, Enrique Ortiz e Hijos. L'empresa Ortiz Construcciones és coneguda, aquesta és propietat d'un empresari d'Alacant que va participar en la construcció de Terra Mítica i amb moltes vinculacions amb Eduardo Zaplana.

I anem al darrer capítol, que és la part de finançament i manteniment. Bé, el pressupost d'aquestes dues obres és de 130.802.043 euros, però el total, comptant el finançament de les obres i el manteniment, puja a 482.084.000 euros. És a dir que es destinen 351 milions d'euros, més de 351 milions d'euros, per a finançament d'aquestes obres i al que diuen el manteniment durant 25 anys, sistema alemany que li diuen. Hem calculat, però, què costaria al Govern acudir a les entitats financeres per finançar aquests dos projectes, per finançar 130 milions d'euros durant 25 anys. En el moment que es varen fer les licitacions, l'Euribor estava en el 2,10% aproximadament, nosaltres hem calculat que hagués trobat finançament al 2,3%, i això suposa que finançar aquests 130 milions dels dos projectes hauria costat al Govern 42.648.000 euros d'interessos.

Per tant, significa que, una vegada descomptat el finançament d'aquests 130 milions d'euros, queden 308.633.000 euros exclusivament per a manteniment. Significa això que 308 milions d'euros, per mantenir 22 quilòmetres d'autopista durant 25 anys suposa que ens costa 12.345.000 euros cada any, 2.054 milions de pessetes per mantenir 22 quilòmetres d'autopista, 2.054 milions de pessetes anuals per mantenir 22 quilòmetres d'autopista. Mantenir cada quilòmetre

d'aquestes autopistes ens costa 93 milions de pessetes cada any, la poden fer nova cada any aquesta autopista, la poden fer nova cada any.

El pressupost de manteniment de tota la xarxa de carreteres de Mallorca, vegin el pressupost del Consell de Mallorca del 2005, és de 3.033.500 euros. És a dir que mantenir 22 quilòmetres d'autopistes d'Eivissa costa quatre vegades més que mantenir totes les carreteres de Mallorca.

Senyores i senyors diputats, si vostès no s'escandalitzen és que són insensibles totalment, perquè això realment, entra en el que vulgarment es coneix com a autèntics *pelotazos*. Per tant, per acabar, i esperam les explicacions, primer: per què un canvi de criteri tan bestial, de preveure dues actuacions valorades en 9 milions de pessetes i que obtenen finançament de Madrid per 9 milions de pessetes es converteixen en 130? Segon, per què s'utilitza un sistema de finançament que entra, es pot qualificar d'autèntica usura, uns interessos totalment desorbitants? Tercer, quines relacions tenen els adjudicataris d'aquestes obres amb el Partit Popular? Quart, hauríem d'investigar si els canvis en els trajectes, si el trajecte definitiu beneficia o no alguns membres del Partit Popular d'Eivissa.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

I cinquè, hauríem d'investigar per què aquest sobrecost a un finançament que no té cap explicació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En nom del Govern, té la paraula l'Hble. Consellera Sra. Cabrer.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyors i senyors diputats. Sr. Diputat, la interpel·lació plantejada pel Grup Parlamentari PSM sobre el finançament de les carreteres jo crec que es planteja a un moment on la política viària desenvolupada pel Govern de les Illes Balears és ja una realitat tangible i efectiva per a la gran majoria dels ciutadans de les Illes Balears, que ja gaudeixen en molts casos de les bondats d'unes inversions reclamades des de fa molts anys i que la seva execució ha demostrat que els convenis, que els projectes, que, en definitiva, els papers han deixat de ser-ho per passar a ser solucions a la seguretat i a la densitat de trànsit que cada dia milers de ciutadans pateixen injustament.

No fa ni tres anys que aquesta consellera va assumir aquest repte i es va trobar, el primer, dos problemes importants quant

al finançament: el primer és que del conveni històric de l'any 98, de 58.000 milions de pessetes, s'havien perdut per inexecució del conveni totes les anualitats del 99, del 2000, del 2001, del 2002 i del 2003 i només quedaven 16.000 milions de pessetes del 2004 i del 2005. El segon, que, des de dia 1 de gener del 2002, s'havien transferit les competències de carreteres als consells insulars, llevat de les obres del conveni, és a dir que el Govern era el responsable de donar les solucions als problemes més importants de cada illa, i que, a més, s'havien d'haver fet els anys 2002, 2003 i 2004, perquè així ho deia la Llei de transferències, inversions a Mallorca per valor de 7.500 milions de pessetes i 1.250 milions de pessetes a Menorca i 1.250 milions de pessetes a Eivissa i Formentera, i que no s'havien fet per part del pacte de progrés aquestes inversions. Per tant, aquesta mala Llei de transferències no només era mala sinó que el pacte de progrés no la va complir, amb la qual cosa el Govern del Partit Popular havia de solucionar aquest incompliment i aquest dèficit pressupostari.

Des del juliol al mes de març, en què hi va haver canvi de les eleccions generals, en vuit mesos el Govern va fer dues coses, primera, recuperar els doblers perduts en l'Estat, i segona, complir amb els compromisos legals de la Llei de transferències. En primer lloc, a la vegada que redactàvem projectes, com vostè ha dit, que fèiem tota la tramitació burocràtica, vàrem mantenir reunions contínues amb el Ministeri de Foment i això ens va permetre dues innovacions importants. Una, que l'anualitat del 2004 i del 2005, 16.000 milions de pessetes que restaven del conveni del 98 servirien per pagar quatre carreteres: Arenal-Llucmajor, variant de Llucmajor, variant d'Inca i Ronsa sud de Ciutadella, i que el Govern les podria avançar mitjançant una encomana de gestió que per primera vegada aconseguíem en un reconeixement a l'autonomia de la nostra comunitat autònoma molt important. La segona, que firmariem un nou conveni pel mateix import del que es perdia, ho vull destacar, aquesta era la condició del Ministeri de Foment i que començaria la seva vigència el darrer any del primer conveni. Per tant, sabíem des del principi que els doblers que ens quedaven no bastaven perquè ja teníem molt avançada la redacció de tots els projectes de carreteres, però era evident el condicionament del Ministeri de Foment en un moment en què (...) havia d'haver tengut el ministeri que el Govern no hagués gastat aquests doblers.

Un nou conveni, a més, que permetria avançar obres gràcies a l'encomana de gestió i que, a més, contemplaria pagaments d'expropiacions per primera vegada, però una part, no totes, però per primera vegada contemplaria per a Balears el pagament d'expropiacions, per tant no digui que hi ha un desviament de les expropiacions, perquè era una part de les expropiacions. És a dir, tot el que ara es demana pels consells insulars en el nou conveni, encomana de gestió i doblers per a expropiacions, el Govern en vuit mesos va començar camí i ho va aconseguir en el conveni que vàrem firmar el 2004, que vostès poden intentar desacreditar el que vulguin, però jo crec que en vuit mesos es varen fer les gestions el millor que es podia per recuperar aquests doblers perduts.

En aquests vuit mesos, a més, també vàrem cobrir l'incompliment financer del pacte de progrés amb els consells insulars i vàrem firmar un conveni amb el Consell de Mallorca, amb el Consell de Menorca, amb el Consell d'Eivissa i

Formentera, de 7.500 milions de pessetes per a Mallorca, 1.250 milions per a cada una de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, que no ens corresponia, tampoc, al Govern del Partit Popular, fer aquesta inversió econòmica, sinó que els corresponia al Govern del qual vostè era vicepresident.

A la vegada, en aquests vuit mesos, vàrem començar les obres d'aquestes quatre encomanes de gestió, les vàrem començar mentre estava el Partit Popular a nivell d'Espanya, i no passava res, vàrem començar Lluçmajor, Inca, la Ronda sud, i vàrem licitar la gran majoria d'altres carreteres, Inca-sa Pobla, Palmanova-Peguera, el tercer carril de l'autopista d'Inca, Universitat, variant de Manacor, de Sant Llorenç, i vàrem redactar mentrestant els projectes d'Eivissa, tant el desdoblament com el nou accés a l'aeroport d'Eivissa, com vostè ha assenyalat. Evidentment, durant aquests mesos i durant tota la legislatura, els objectius dels partits d'aquí, del pacte de progrés, no han estat d'altres que intentar aturar les obres i, per tant, quan el PSOE va guanyar les eleccions generals, no ens va estranyar que s'intentàs o que s'utilitzàs l'administració de l'Estat per intentar aquesta paràlització de les nostres infraestructures. I no només no va venir de nou, sinó que totes les amenaces de denúncies que es varen fet durant sis mesos, aproximadament, i que es varen materialitzar quan vàrem veure que el Govern tanmateix tiraria endavant les seves obres, es va materialitzar aquesta denúncia, per tant nosaltres, des del principi ja vàrem anunciar que Eivissa tenia un dèficit històric, el mateix que Menorca, i que nosaltres, com a govern, estàvem disposats a pagar-lo mitjançant sistemes, en aquest cas la concessió d'obra pública, el peatge a l'ombra, davant aquesta denúncia.

Evidentment, si haguéssim fet cas a totes les amenaces, avui tendríem un suposat conveni, moltes reunions, molts de papers, molta literatura, però no tendríem feta ni la variant de Manacor, on jo crec que milers de ciutadans cada dia s'alegren de no haver de travessar Manacor i encara no s'expliquen com han estat tants d'anys, ni la variant d'Inca, on passa exactament el mateix, ni el tercer carril de l'autopista d'Inca, on les cues arribaven fins a Alcampo cada dia, ni tendríem la carretera de la Universitat més o menys en funcionament, o la carretera Inca-sa Pobla, que la setmana que ve la posarem en funcionament, una carretera perillosíssima on, per cert, Sr. Sampol, li he de dir que Campanet i els campanaters estan contents, eh?, continua sent paisatge pintoresc, està més guapo que mai i té una pantalla visual i sonora aquesta carretera, ho dic per tot, perquè també havia de venir la fi del món amb la carretera Inca-sa Pobla, i dilluns que ve estarà en funcionament.

Evidentment aquesta part sé que no els interessa molt, però és la part que realment interessa els nostres ciutadans.

La denúncia del conveni de carreteres va ser efectivament un atac, nosaltres ens defensam davant els tribunals, però, en qualsevol cas, hem aconseguit un tercer conveni de carreteres i ha estat gràcies al Govern de les Illes Balears, que no ha volgut ser cap entrebanc, i aquest conveni es firmarà amb els tres consells insulars i amb el Govern, i jo crec que d'aquesta forma, en certa manera, els doblers tornen a les Illes Balears.

Crec que el finançament de les carreteres d'Eivissa, que bàsicament, i ens hem de centrar, crec que era important el que

vostè ha assenyalat, és un mètode de finançament davant un intent d'ofegar, precisament, i en aquest cas a les illes Pitiüses perquè no es facin, una forma de finançament que és la forma generalitzada avui per avui a tota Espanya de fer aquestes infraestructures, a tota Europa i a tota Espanya, i per recomanacions precisament dels estudis econòmics i financers de les administracions públiques. El mètode alemany o el mètode de peatge a l'ombra és la millor forma, avui, de finançar carreteres. De fet el pacte de progrés ens endeutava també així, amb el mètode alemany, amb la carretera de Manacor; només a la primera fase, la fase que anava des de Son Ferriol fins a Montuiri suposava, Sr. Sampol, 14 milions d'euros en interessos, i el cost de la inversió total de l'obra més interessos es diferia en 10 anys, del 2005 al 2014, amb 57 milions d'euros per un tram de carretera on la inversió prevista és de 38 milions d'euros. Per tant vostè també empraven aquest mètode de finançament.

Però és que fins i tot amb la Llei de transferències de carreteres als consells insulars, per a aquestes noves carreteres que en teoria s'havien de fer per valor de 10.000 milions de pessetes, 60 milions d'euros, preveu la disposició adicional vuitena -i ja li ho va dir el conseller d'Hisenda- preveu que després el Govern haurà de transferir unes quantitats a mantenir, i si miram aquestes quantitats que estam ara transferint per mantenir els consells insulars veurem que aquest cost de manteniment per aquests 60 milions d'euros és molt superior, sis vegades més el cost de l'obra, que els peatge a l'ombra de les carreteres d'Eivissa, on el manteniment no supera quatre vegades el cost de l'obra nova. Per tant no digui coses que no són vera perquè per a aquestes carreteres està previst un manteniment per part del Govern molt superior del que està previst a les carreteres d'Eivissa. Ja dic, per tant, que és més rendible per a nosaltres el peatge a l'ombra que el cost de manteniment que està previst a la Llei de transferències als consells insulars.

Aquesta forma de finançament, el peatge a l'ombra, la concessió durant uns anys, està previst al PEIT de l'Administració de l'Estat, al tom vuitè; està previst que les carreteres, un 25,23% de les carreteres de l'Estat es financin d'aquesta forma, i està previst a totes les comunitats autònomes espanyoles. Jo tenc aquí una relació: Navarra, autovia Pamplona-Logronyo, 300 milions d'euros; Castella-La Manxa, autovia de Los Viñedos, 341 milions d'euros; a Madrid, M-45, 487 milions d'euros; a València, autovia entre València i Losa del Obispo, 450 milions d'euros; a Múrcia, Alcantarilla-Caravaca de la Cruz, 250 milions d'euros; a Andalusia, autopista de Màlaga, Alto de las Pedrizas-Màlaga, 383,8 milions d'euros; i aquí a les Balears ho està emprant el Consell Insular de Mallorca per a la carretera de Manacor i ho està emprant el Govern de les Illes Balears precisament per a les carreteres d'Eivissa.

Bàsicament, en línies generals -ho dic perquè vostè aquí fa unes acusacions que jo crec que, si vostè ho té per cert, hauria d'anar al jutjat- el primer que hem de dir per aquest peatge a l'ombra és que es varen encarregar els estudis econòmics financers a una consultora, Ernst & Young; es varen encarregar els estudis i que mirassin quina forma era millor de finançament, amb un cost d'uns projectes determinats, un cost de 70 i 60 milions d'euros, elevats, perquè feim un túnel a Sant

Rafel, bé, feim obres de fàbrica importants precisament per cuidar l'impacte ambiental, aquest cost del projecte, i el que ha estat l'extrapolació durant el període és un estudi econòmic financer que va fer Ernst & Young. Aquest estudi econòmic financer, malgrat no era obligatori, el Govern el va treure a informació pública; crec que era el mes de desembre del 2004 que va sortir a informació pública i no va rebre cap al·legació de cap partit polític, només de les empreses contractistes. Vostès, el PSM, no varen fer cap al·legació; estava tot determinat: com es calculen els anys; no és el mateix a 35 anys que a 25 anys; nosaltres ho feim a 25 anys, el cost seria menor si fos a 35 anys, aquestes són les anualitats que estan previstes i, el més important és que les úniques al·legacions es varen presentar per part de les empreses constructores precisament considerant que el preu era molt baix.

Tant és així, Sr. Sampol, que amb la licitació que vostè diu que hem donat per afavorir el Sr. Matutes, que jo li repetesc que vagi als tribunals perquè són acusacions que si vostè les té fundades ho hauria de dir allà i no aquí, perquè jo crec que són acusacions, com sempre, falses, es varen presentar al nou accés tres contractistes, només, quan habitualment a les obres del Govern -i ho pot repassar- la llista de contractistes eren 15, 17, 18..., són les licitacions que sempre hem tengut el Govern de les Illes Balears; només se'n varen presentar tres. La davallada és monumental perquè precisament el risc que assumeixen les empreses i el cost que està previst era una de les coses a què ens havien fet al·legacions; i, per cert, de les tres ofertes al nou accés dues varen quedar excloses perquè reduïen el volum d'obra previst, i l'única que complia el volum d'obra previst era Maties Arrom Bibiloni, com vostè ha dit i que vostè vol involucrar.

Després d'aquesta informació pública, per tant transparent, després efectivament és quan vàrem procedir a la contractació de les obres, i li he de dir -perquè jo crec que és important que se sàpiga- que hi ha unes anualitats màximes previstes, i ha un límit previst, que encara que ho superin les empreses, el nombre de vehicles, el Govern té uns límits posats. Per tant fins i tot encara que hi hagi més vehicles aquesta és la garantia del peatge a l'ombra que estan totes les anualitats.

En aquest cost -perquè és important que se sàpiga- hi ha el cost d'execució de l'obra material, que ja sabem quines són les quantitats; les expropiacions, que les paguen les constructores, no les paga el Govern, que quedi clar perquè aquest cost que vostè diu està inclòs dins aquests projectes; el cost del control i la direcció d'obres, que l'assumeix també la constructora; la despesa, evidentment, de manteniment durant 25 anys, que durant 25 anys el manteniment corre a càrrec de l'empresa; i tots els imports de l'execució mediambiental. I també...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, li preg que vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Sí, ja acab. He de dir també que començarem a pagar quan acabi la construcció; per tant en aquest moment no estan pagant

res els ciutadans de les Illes Balears, i per cert aquesta construcció i les demores les estan assumint les empreses i els danys i perjudicis dels antiautovies també els estan assumint, i jo crec, Sr. Sampol, que aquest mètode que s'està utilitzant a tots els llocs...; li he dit les xifres de carreteres com les nostres. Jo sé que..., què li he de dir? Ernst & Young fins i tot li he de dir que va fer la valoració econòmica la mesa de contractació i la va fer també la consultora, Ernst & Young. Jo crec que més transparència i objectivitat hi ha hagut en tot moment en aquest procediment.

I també li he de dir que els costos són uns costos amb seny, són uns costos estudiats per gent competent, que vostès fan aquesta demagògia, però que evidentment nosaltres sabem que mantenim les mateixes ràtios que la resta d'Espanya.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Per fixar la posició per un temps de 5 minuts té la paraula en primer lloc, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, l'Hble. Diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, compartesc tots els seus dubtes, totes les seves preocupacions, que crec que no s'han aclarit per part de la consellera. Però tal vegada els compartim perquè ni vostè ni jo tenim la mateixa clarividència que té el president de les Illes Balears, que ja l'estiu del 2003 va anunciar, o sigui, just guanyades les eleccions, va anunciar que es faria una autovia d'Eivissa a Sant Antoni; no s'havia dut en programa, no se n'havia parlat, però davant el fet que el tema havia sortit al Parlament britànic diu: "Idò jo els faré una autovia que costarà 70 milions d'euros". Ni plànols, ni res; ni projecte, ni anava en el programa electoral. Aquesta clarividència del Sr. Matas veim que és absoluta, perquè al final el desdoblament Eivissa-Sant Antoni, 70,8 milions d'euros. Mentrestant (...) un projecte de fins i tot 102 milions d'euros.

Bé, jo crec que aquest debat és oportú, és important; és oportú i important perquè l'oposició a la salvatjada que estan fent en carreteres, tant pel que suposa l'obra, tant pel que suposa de destrucció i tant pel que suposa de malbaratament de recursos públics que es produeix a l'illa d'Eivissa, ja dic, fa que sigui absolutament oportú que es debati avui. Però, a més, la casualitat de l'ordre del dia és que ho han pogut ajuntar amb el *pelotazo* de Son Espases. En conjunt dues grans operacions de malbaratament absolut de recursos públics, que beneficien persones privades molt concretes i, com sempre, aquest malbaratament lligat a especulació immobiliària.

I miri, Sr. Sampol, jo no em puc adreçar a la consellera, però sí que li voldria dir, per si ho vol treure després, que quan ha dit la consellera que ningú no havia fet al·legacions a l'estudi de viabilitat econòmica i financera no diu la veritat: jo mateix vaig signar al·legacions a un projecte i a l'altre. Sí que té raó la Sra. Consellera en una cosa: no ens va fer cap cas, cap ni un; als únics que va fer cas és a FCC Construccions. Per què

serà?, no ho sabem, però va ser als únics als quals va contestar i va acceptar-los alguna de les al·legacions.

Vostè és demana com poden haver sortit aquests pressupostos, com poden haver sortit aquestes quantitats. Jo d'entrada diria, bé, i el 12 de març del 2004 a qui volia enganyar la consellera d'Obres Públiques?, a qui prenia el pèl? Ens va dir que havia firmat un gran conveni que per tres obres de carreteres a Eivissa -perquè hi hem d'afegir, ara li ho diré, el segon cinturó- d'aproximadament 13 milions d'euros, i això era una meravella, i això, si hagués continuat governant el Partit Popular a Madrid segurament ens haurien fet carreteres per aquest valor o una miqueta més. Bé, se'ls dispara el pressupost, el doble, si volen, però no té res a veure, no té res a veure amb el que estan fent i amb el que pagaran.

I vostè, Sr. Sampol, deia, bé, en expropiacions. Home, en expropiacions se n'hi va molt i paguen malament, comparat amb el que paguen per Son Espases, perquè a més se'n duen per endavant la casa de moltíssima gent, de manera absurda i innecessària i, lògicament, sortiran cares. Però amb això no n'hi ha prou, amb això no n'hi ha prou, altres coses hi ha d'haver; tal vegada que l'autovia de l'aeroport es faci en trinxera, un autèntic canal que hi ha, que en alguns punts han arribat al nivell freàtic, que al final potser ho converteixen en canal navegable; total no hi ha passos zebra perquè pugui passar la gent a peu i potser s'haurà de passar amb gòndola.

Folrats de pedra fan elevats i els fan rústics, així folrats de pedra; molta gent s'hi folra, efectivament, amb aquestes obres de les autovies. I amb el manteniment. Jo no tenia coneixement d'aquestes xifres que ara vostè..., però són realment impressionants, el que costa el manteniment de les obres de totes les carreteres de Mallorca, però aquestes quantitats que van per a aquestes dues obres d'Eivissa són absolutament impressionants, i ahir mateix en el ple del consell insular el president deia que els havia tocat la loteria, perquè amb aquest peatge a l'ombra en 25 anys no pagarien. Jo estic absolutament convençut: els ha tocat la loteria, ha tocat la loteria a les empreses constructores; a aquells sí que els ha tocat la loteria; a nosaltres ens ha tocat una desgràcia que ens està destrossant l'illa d'Eivissa i ens està deixant endeutats per 25 anys. I tot això empreses relacionades amb dirigents del PP, amb llinatges que tenen a veure amb la consellera de Vies i Obres.

I una altra cosa més, perquè hi ha a més el segon cinturó de ronda, que a més l'augmenten també un 500% en el preu. El segon cinturó de ronda contemplava, i està pressupostat, determinats trams que després tornen a aparèixer i està pressupostat i es tornen a cobrar a l'autovia de l'aeroport i a l'autovia de Sant Antoni. Tot un conjunt de desastres que, ja dic, destrueix, destrossa l'illa d'Eivissa i deixa endeutada aquesta comunitat per més de 500 milions d'euros, pressupost total del conveni de carreteres anunciat com una gran cosa per la Sra. Mabel Cabrer, que a l'illa d'Eivissa no arribava a 13 milions d'euros.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Aquesta interpel·lació que presenta el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista està perfectament justificada. I està perfectament justificada perquè totes les propostes i les operacions que envolten els projectes de carreteres, d'autovies i autopistes del Govern balear són podem dir clarament que un engany des del primer moment.

El Sr. Sampol ha fet referència a un conveni que es fa firmar l'any 2004, en el mes de març, i ha parlat del dia 12, que es va firmar un dia després de l'atemptat de l'11 de març. Però potser una de les parts sí que va firmar el dia 12, però l'altra, si no m'equivoc i si no estic molt equivocat, ho va fer fins i tot després de passades les eleccions, que va ser la representant del Govern balear. Això demostra que no era tot tan clar, a pesar que la firma del conveni diu que va ser tot el dia 12, però no està així de clar.

Continuant amb tot aquest tema i amb els enganys al voltant d'aquests finançaments dels projectes de carreteres és cert que aquest... A més hi ha un segon engany, ara que em ve al cap, un segon engany en la firma d'això, perquè no conformes amb això resulta que en el mes d'abril i amb un govern en funcions, quan ja s'havia donat el resultat de les eleccions i per tant el PP ja sabia que no seguiria en aquell govern, resulta que es repensen el conveni que havien firmat suposadament el dia 12, no els agrada i decideixen que s'ha de canviar, i per això fan un decret d'encomana de gestió que un govern en funcions permet modificar substancialment l'esperit d'un conveni signat inicialment. És un frau més i un engany més dels que envolten els projectes de carreteres del Partit Popular.

Però continuant amb això, efectivament, aquest conveni contemplava per als dos projectes als qual l'interpel·lant ha fet referència, l'autovia a Sant Antoni i el nou accés a l'aeroport, un total de 9 milions d'euros. Jo sentit dir que el nou preu, el nou pressupost està perfectament justificat per experts que han fet els estudis pertinents. A mi el que m'agradaria preguntar -i no sé si vostè, que és l'interpel·lant, potser encara és a temps de fer-ho- és qui va justificar o quins experts varen dir que aquests projectes valien 9 milions d'euros, perquè és el que es posava inicialment, cosa que a dia d'avui encara desconeixem.

Però no contents amb això resulta que al voltant d'aquests projectes hi ha hagut altres frauds i altres enganys. Recordarem el pressupost del 2005; se'n recordaran que a les partides d'ingressos hi havia una partida de 150 milions d'euros com a ingrés de transferència de l'Estat a compte d'un conveni de carreteres, que per suposat en cap moment no ha arribat, aqueixa transferència, perquè a més es feia sobre un conveni que havia incomplet el mateix govern balear, que va provocar la seva resolució per part del ministeri. Però vull dir que continuam posant cortines de fum al voltant del finançament d'aquests projectes. 150 milions d'euros dels quals ningú no sap res, encara.

Però, clar, no contents amb això efectivament és cert que aqueixos 9 milions d'euros sorprenentment i de sobte es

converteixen en 120, això sí, després d'aqueixa modificació per un govern en funcions del conveni inicial i després d'aqueixa encomana de gestió. Aqueixos 120 milions d'euros, a més, llavors passen a una adjudicació que es converteixen al voltant de 500 milions d'euros; això si ho fes qualsevol estaria bé, però que ho faci un govern endeutat com està el nostre, amb un pressupost que es va aprovar en el seu moment amb un dèficit i que es permet el luxe de dir que ens podrem gastar la quantitat espectacular que s'ha citat aquí com a manteniment durant 25 anys és un tant curiós. Es pregunta a què es deu aquest canvi, i passar d'una quantitat a l'altra; jo li diré una raó molt bàsica: resulta que un moment donat aqueixos projectes passen de ser d'interès general a ser projectes d'interès molt particular, sobretot a Eivissa, i com que llavors són ja d'interès molt particular s'ha de buscar la fórmula per beneficiar tot el possible aquest particular, perquè, clar, la majoria de la població ni l'interessen, ni els vol, però algú sí els vol i ha de buscar la fórmula, i aquest és el sistema de peatge a l'ombra que s'utilitza, i s'intenta justificar dient que és un sistema habitual. És habitual quan no hi ha altre remei, però si tenim en compte que hi va haver una oferta del Ministeri de Foment, que posava damunt la taula els 120 milions que feien falta per finançar des del Ministeri de Foment íntegrament els projectes que s'executassin -això sí, havien de ser prèviament consensuats, cosa que no va agradar mica ni al Govern ni al Consell d'Eivissa i Formentera-, veurem que no està tan justificada la utilització d'aquest sistema de peatge a l'ombra per pagar aquests projectes de carreteres, i que és un element més que se suma a tots aqueixos enganys que el Partit Popular, el Govern balear i el Consell d'Eivissa i Formentera han anat sumant entorn d'aquests projectes d'autovies a executar a l'illa d'Eivissa, com he dit.

Per tant jo crec que queda molt clar quin és el motiu que justifica la modificació d'aquests 9 milions inicials, quin és el motiu que justifica que s'executin unes obres que ningú no creu que tendran el manteniment que volen donar a entendre el Govern balear i el mateix consell d'Eivissa i Formentera, i per tant és absolutament injustificat el finançament que s'ha triat per a aquestes obres, que tan sols va a beneficiar l'entorn directe del Partit Popular. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Senyors diputats, durant aquests darrers dies hem pogut conèixer una estimació més precisa de les actuacions del nou pla estratègic nacional d'infraestructures i transport, l'anomenat PEIT, durant els pròxims 15 anys. Dic una nova estimació perquè els nombres han canviat, han augmentat de fet respecte del pla que va presentar la ministra de Foment pel desembre de l'any 2004. El PEIT, o Pla nacional estratègic d'infraestructures i transports, té una previsió d'un pressupost total de 248.892 milions d'euros, repetesc, 248.892 milions d'euros. Perquè se'n facin una idea en pessetes, quasi 41,5 bilions -amb be alta- de pessetes, o sigui, un 41,5 seguit de 12 zeros.

Com vostès saben la ministra va excloure les Illes Balears i les Illes Canàries del nou PEIT. Ens remetia, com la comunitat canària, a signar convenis amb l'Estat. De fet fa uns dies s'ha signat un conveni amb les Illes Canàries de 2.300 milions d'euros; a més hem d'afegir que les Illes Canàries no han vist com el seu anterior conveni era denunciat pel Ministeri de Foment. En canvi aquí a les Balears se'ns ofereix ara un nou conveni de 569 milions d'euros. Com podem veure hi ha una certa diferència entre el conveni canari, 2.300 milions d'euros, i el conveni balears, 569 milions d'euros, es miri per on es miri.

Si feim una estimació ràpida i aproximada, 41,5 bilions -amb be- de pessetes per a tota Espanya corresponen a 1 bilió de pessetes per a cada milió d'habitats, que seria aproximadament allò que correspondria a les Illes Balears si haguessin estat incloses dins el nou pla estratègic d'infraestructures i transports i si només tenguéssim en compte el factor de població. Aquest càlcul de repartiment no pretén ser més que una estimació, per tant aproximada, del que ens tocava en cas d'haver estat inclosos dins el PEIT.

Si ens referim només a carreteres el PEIT nacional dedicarà en els pròxims 15 anys 62.785 milions d'euros, en carreteres, exceptuant les infraestructures urbanes. Si feim una estimació del que ens hagués tocat en carreteres a les Illes Balears si la ministra de Foment ens hagués inclòs dins el PEIT, i sempre considerant-ho en termes de població, ens tocarien quasi 1.600 milions d'euros. El nou conveni que se'ns ofereix ara -tanta sort- és només de 569 milions d'euros. Mentrestant a Barcelona s'està fent una nova línia de metro que costarà 4.000 milions d'euros. A Canàries es firma un conveni per a carreteres de 2.300 milions d'euros. I aquí, senyors diputats, ens trobam amb dos convenis denunciats mitjançant els quals no arriba un cèntim, i un nou conveni damunt la taula de 569 milions d'euros, que gestionaran els consells insulars amb els estudis de mobilitat que han imposat els socialistes balears a Madrid, per rentar-se la cara, bàsicament, perquè tots sabem que el model de carreteres del Partit Popular és el mateix model de carreteres d'Unió Mallorquina, que coincideix amb el model de carreteres del PSIB-PSOE, encara que uns diguin que fan carreteres a la mallorquina i uns altres tinguin una certa atracció pels estudis de mobilitat.

Aquesta manca de finançament per part del Govern central és l'única raó per la qual a la consellera Cabrer no li ha quedat més remei que finançar els dos desdoblaments d'Eivissa a través del peatge a l'ombra, una concessió administrativa que, com molt bé ha dit la consellera, també es fa a Madrid, a Múrcia, a Navarra, a Andalusia, a Castella-La Manxa; fins i tot el consell hi fa l'autovia que va fins a Manacor, una concessió administrativa que evidentment reporta pagar interessos que no hauríem haver hagut de pagar si evidentment la liquidació pressupostària hagués estat una altra.

Per altra banda vull reiterar la necessitat dels dos desdoblaments que s'estan executant a Eivissa. L'any 2003 l'actual carretera d'Eivissa a Sant Antoni aguantava un trànsit de 21.000 vehicles diaris. Ho he dit altres vegades: amb un trànsit de 12.000 vehicles diaris és obligat el desdoblament, i el Ministeri de Foment a la península desdobla a partir de 8.000 vehicles diaris. En relació a la necessitat del nou accés a l'aeroport d'Eivissa els nombres tornen cantar: a l'estiu 32.000

vehicles diaris; travessar Can Cifre a l'estiu pot comportar tranquil·lament més d'una hora. A més, tant una carretera com l'altra són causa d'uns nivells de sinistralitat molt alts. La necessitat, per tant, és evident, i estam convençuts que des d'Eivissa ens ho agrairan.

Una vegada més és necessari repetir que no té res a veure el preu de licitació amb el preu que apareix al conveni; és ver, però al marge que s'ha optat per solucions mediambientalment encomiables, amb falsos túnels que han encarat sense cap dubte els dos projectes -només el fals túnel de Sant Rafel representa el 40% de tot el projecte-, s'han de fer una sèrie de consideracions al respecte.

Primer: els preus que apareixen al conveni són sempre estimatius, fins que no es té el projecte no se sap exactament el que costa.

Segon: si comparem el conveni del 98 amb el conveni del 2004 veurem una petita diferència; el desdoblament Eivissa-Sant Antoni no apareix en el conveni del 98, en canvi sí apareix en el conveni de l'any 2004. Per què?, em demanaran; per una qüestió d'estratègia: quan se signà el conveni de l'any 2004 el que s'intentà per part de la conselleria va ser incloure el major nombre de projectes que eren necessaris assignant la quantitat que no s'havia gastat l'anterior conveni -206 milions d'euros- entre més projectes; si es divideix la mateixa quantitat per més projectes és lògic que l'assignació pressupostària de cada projecte sigui inferior a la del conveni de 1998. Així es va fer amb la idea d'exigir a Foment l'execució de tots els projectes enumerats, ja que sabíem que els doblers que quedaven, els 206 milions d'euros més els 35 milions d'extres per a expropiacions que s'aconseguien i s'obliden adesiara, no ens bastarien per executar-los tots. Dic això pels 9 milions d'euros inicials a partir dels quals l'oposició va calculant els percentatges.

Tercer: és evident que a través de concessió administrativa s'acaba pagant devers tres pics més del preu real del projecte, però també s'ha de tenir en compte que el consell s'allibera de l'explotació durant 25 anys, i la quantitat que finalment es paga és proporcional al nombre de cotxes que passen, amb un límit màxim, límit màxim, de 260 milions d'euros.

I ja per acabar aquí s'han fet una sèrie d'acusacions molt greus en relació a *pelotazos*. Jo els aconsellaria que sortissin i diguessin qui exactament s'ha beneficiat d'aquests *pelotazos* i que ho duguessin als jutjats, que s'arriscassin a dur-los als jutjats. Siguin valents, juguin-se-la, que als jutjats a vegades es guanya i a vegades es perd...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Siguin valents i arrisquin-se a dur els beneficiaris i el Govern als jutjats. Si no és així més valdria anar alerta a fer certes acusacions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, senyores i senyors diputats. És molt curiós l'argument per respondre la pregunta mare de totes les preguntes: com és possible que el Govern del Partit Popular, dia 12 de març del 2004, prevegi i aconseguixi finançament del Govern de l'Estat per valor de, no arriba a 9 milions d'euros per a dues actuacions a Eivissa, i mig any més tard, encarrega un modificat dels dos projectes que els duen a adjudicar un any més tard per 130 milions d'euros de pressupost d'obres i de 450 i busques de milions d'euros del pressupost total que comprèn l'execució de les obres més l'explotació, diuen, de les autopistes durant 25 anys. Resposta de la consellera: per evitar el boicot del Govern de Madrid.

És a dir, es troben que dia 14 de març hi ha un canvi de color polític que els posa problemes al conveni, no els deixa executar les obres, i per evitar aquest boicot de Madrid que no els dóna 8,6 milions d'euros prevists al conveni, en gasten 130. Aquest és l'argument. En gasten 130. No només això, sinó que, com que hi ha un pla d'estabilitat pressupostària, feta per ells, en temps del Sr. Aznar, que els impedeix anar a un banc i obtenir doblers al 2,3% d'interessos, perquè, ara han pujat un poquet, però en aquell moment els he dit que l'Euribor estava al 2,10%, el dia que va sortir la licitació vaig mirar el diari, basta mirar el diari de cada dia i, per tant el Govern hagués trobat doblers al 2,2, 2,25% d'interessos, idè no!, se'n van i, amb el sistema alemany, explotació, es gasten, bé, aquests 130 milions es converteixen en 482 milions d'euros. I aquesta pregunta no té resposta, no en té, ningú no l'ha resposta, i fa més d'un any que la venim demanant.

A partir d'aquí, podem suposar, podem suposar, i la resposta entrava dia 14 de març, d'una manera inesperada, inesperada pel Partit Popular, i ben guanyada per part del Partit Popular, va fer mèrits, perd les eleccions. Hi havia unes expectatives de grans obres públiques amb el Pla hidrològic que havia gestionat el ministre de Medi Ambient que es frustren, i projectes que aquí s'havien d'executar es converteixen en projectes que multipliquen per 55 el seu valor. Aquestes dues actuacions d'Eivissa previstes pel Partit Popular per 8,6 milions d'euros acaben costant 55 vegades més, 482 milions d'euros, perquè el negoci no està en la construcció d'aquestes autopistes que poden tenir el 15% de benefici industrial més amunt, més avall, el gran negoci està en l'explotació durant 25 anys.

Miri, vostè, Sra. Cabrer, se'n va al Sr. Palau, president del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, i li dóna 482 milions d'euros per finançar aquestes obres, i si és bon president del consell i defensa els recursos públics, finançarà aquests 130 milions amb un crèdit que trobarà doblers al 2,3%, i llavors, o bé amb les pròpies brigades farà el manteniment o farà una subcontracta que li sortirà molt més econòmica, perquè realment, realment, que de mitjana mantenir 22 quilòmetres d'autopista ens costi 2.000 milions de pessetes anuals, això no té cap justificació.

Anem als jutjats. De *pelotazos*, se'n fan de legals, publicant al butlletí oficial es converteix un *pelotazo* en legal perquè qui compra, una cosa no val el que val, val el que en paguen, i aquí tenim un govern que quan no paga dels seus, és molt generós, segons quan, segons quan. I aquesta és la realitat. Jo no he d'anar als jutjats, jo és aquí que tenc les feines, i aquí ningú no em farà callar i xerraré ben alt i ben clar, i no diré res que no hagi sortit al butlletí oficial, perquè no m'invent res, tot està publicat al butlletí oficial. Qui ha fet les obres, i tots sabem que desistir de presentar-se a un concurs és fàcil amb una simple insinuació de qui l'ha de fer, i s'ha presentat qui s'havia de presentar, i ha tengut tractament de favors qui ja en va tenir a Mallorca, amb les pedreres que jo conec molt bé, i els té a Eivissa amb pedreres i amb adjudicacions d'obres. Aquesta és la realitat del que passa.

Falsos túnels que enterren molts de doblers que no són falsos, que són de tots, els doblerets de la gent s'enterren en aquests falsos túnels, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Van provocant la crispació dins el poble d'Eivissa, que és un poble pacífic, treballadors, que, com a tots els pobles de les Illes Balears, no li agraden les bregues ni els enfrontaments, però quan a un li prenen ca seva, per molt que li expropiïn, no hi res que pagui una casa que té més de cent anys a fora vila, perquè això no li bastarà per comprar un pis dins Eivissa, això no es paga amb doblers, posin-se en el seu cas, tan amants de la propietat privada que són vostès, tan amants de la propietat privada! Per favor, a Son Espases no poden expropiar, han de pagar a preu de canari jove, ara a Eivissa no negociam, a Eivissa pales i per damunt del patrimoni públic. Aquesta és l'actuació del Partit Popular, però passarem comptes.

(Aldarull a la sala i algú que diu: "Molt bé!")

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Consellera Sra. Cabrer.

LA CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo crec que la manca d'arguments, són tres anys sentint el mateix. I aquí hi ha dos temes diferents, un és el conveni de carreteres, i un altre és el mètode de finançament de les carreteres a Eivissa. Si començam pel conveni de carreteres, crec que he estat honrada i els he dit la situació financera que em vaig trobar quan vaig arribar el juliol del 2003 al Govern, que era incompliment de la Llei de transferències als consells insulars, 60 milions d'euros devíem als consells insulars que s'havien d'haver fet quan vostè era vicepresident; i segon, del conveni del 98 s'havien perdut totes les anualitats menys el 2004 i el 2005. I en vuit mesos vàrem complir els nostres compromisos

legals amb els consells insulars d'una llei de transferència que nosaltres no compartíem i que vàrem votar en contra en aquest parlament, vàrem fer tots els projectes i començar obra, perquè consideràvem que era urgent, i crec que la realitat ens dóna la raó, i vàrem recuperar un conveni. I no he negat mai que el condicionament de l'Administració de l'Estat era 2004 i 2005 vos deixam avançar els doblers amb una encomana de gestió que el Govern avançava i, per tant, avançava també els interessos, ho sabíem però ho volíem, perquè creïem que era imprescindible escometre aquestes inversions, i firmarem un nou conveni; del 2006 al 2012, no al 2020, perquè tot s'ha de dir, eh?, al 2012, perquè tot s'ha dit, i pel mateix import exactament del que quedava, el mateix, no teníem altra possibilitat. Clar que volíem més doblers, perquè aquests eren els condicionaments de l'Administració de l'Estat, per què?, perquè l'Administració de l'Estat tenia previst acabar el conveni de carreteres de Balears el 2005 i es trobava que n'havia de fer un nou i que no era culpa seva, i amb bona lògica el Sr. Cascos va dir "*muy bien, otro convenio*", però per la mateixa quantitat. Nosaltres sabíem que aquesta quantitat no bastava, clar que ho sabíem, com no havia bastat per a totes les obres que havia fet aquí l'Administració de l'Estat, Maó-Fornells, variant de Santa Eulàlia, ..., tot això, el desdoblament fins a Son Ferriol, tot això en el conveni posava una quantitat que després va ser molt superior, i l'Estat ho pagava, i exactament, les mateixes desviacions hi havia a Canàries. I quan nosaltres vàrem firmar aquest conveni sabíem, perquè ja teníem molts de projectes, que la quantitat seria major, el que passa és que sempre a les comissions bilaterals del conveni de carreteres al final d'aquests excessos s'acabava fent càrrec l'Administració de l'Estat. I aquesta va ser la situació, jo crec que és una postura honrada. Clar que sabíem que les quantitats que finançaven que, per cert, a Eivissa i Formentera per ventura, Sr. Ramon, només hi havia 13 milions d'euros amb nosaltres, però amb vostès zero, eh?, zero, perquè s'havien perdut totes les anualitats. Clar que ho sabíem que no bastaven els doblers, sempre ho hem reconegut, però confiàvem precisament que el mateix criteri que s'aplicava a Canàries s'aplicaria aquí, a Balears.

Efectivament, amb el canvi de Govern, amb l'intent de paràlisi constant de les inversions nosaltres vàrem fer el que legítimament podíem, però legítimament, no vàrem fer cap frau ni cap il·legal, el que podíem, que era intentar proporcionar les inversions als nostres ciutadans, perquè sabíem que l'objectiu del PSOE només era aturar els carreteres, per què?, perquè després és un èxit social, res més, és que és així de trist, com a Eivissa que només es volen retardar perquè no estiguin per a les eleccions, si la realitat després és més trista de cara als ciutadans o almenys és la meua opinió. Per tant, a Eivissa, ja des del principi, que era on anaven més retardat els projectes i hi estaven perquè el Consell Insular d'Eivissa va voler negociar els projectes amb l'esquerra, per tant que no ens vengui ara el Sr. Boned a dir que ens posaven 120 milions d'euros damunt la taula, no és ver, els posaven damunt la taula a canvi de no fer res, de retardar, de passar amb cançons, papers, estudis, com sempre, i els ciutadans ja n'estan cansats, dels papers i dels estudis. Per tant, aquesta era la intenció, que no féssim aquestes carreteres, i per això nosaltres vàrem finançar el Govern amb la concessió d'obra pública.

(Remor de veus)

A vostè no li agradarà el tema d'endeutament, jo ho puc admetre, vostès empraven el mètode alemany a la carretera de Manacor, però és una pràctica generalitzada a tota Espanya, el finançament públic privat, com s'anomena, es fa a totes les comunitats autònomes i per una xifra similar, perquè no tenim els doblers, aquesta és la realitat. Clar, vostè hi estarà d'acord o no, però el que després ja no pot dir és que aquest peatge a l'ombra, aquest càlcul estigui mal fet, i vostè ha vist que amb els estudis, qui ens ha fet els estudis?, no un nouvingut, sinó una consultora externa, que ha sortit a informació pública i la transparència ha estat màxima.

Vostè diu que el Sr. Palau ho podia contractar i pagar. Miri, no és ver. Primer, el Sr. Palau no ho podia contractar com el Govern de les Illes Balears perquè precisament per la Llei d'estabilitat pressupostària no tenim aquests doblers, per això les administracions recorren a aquestes fórmules de finançament. La primera premissa és que el Sr. Palau no tendria ni ho podria aconseguir amb aquest crèdit que vostè diu, i en segon lloc el que li he de dir és que el manteniment que està previst a la seva llei de transferència és molt superior el manteniment que hi és previst. Jo crec que, primer, els estudis econòmics financers els ha fet Ernst & Young, han sortit a informació pública, les empreses que varen licitar varen ser molt menors de les habituals, però molt menors, perquè si és tant de xollo no apareixen les quinze empreses que en canvi sí hem tengut per a Inca-sa Pobla?, per què?, per què només varen comparèixer tres i dues malament?, perquè no és cap xollo per a les empreses constructores el mètode de finançament públic privat, evidentment que hi guanyen doblers, clar que sí, no són *hermanitas de los pobres*, això ja ho sabem, clar que hi guanyen doblers, però els càlculs econòmics financers són càlculs seriosos, un tema és el projecte, el projecte tècnic, 60, 70 milions d'euros, que nosaltres adoptam unes solucions tècniques de luxe per a Eivissa, sempre ho hem dit, perquè creim que Eivissa ho mereix, una cosa són els càlculs tècnics i una altra és tot el tema del que paga el peatge a l'ombra, que paga la inversió, nosaltres no pagam res del que es fa, res, no es paga res en aquest moment, començarem a pagar el 2007, ho avancem tot les empreses constructores, les expropiacions que les paguen les empreses constructores, i el manteniment durant 25 anys. Evidentment, jo no dic que no guanyen doblers, però no és cap xollo i ho demostra la mateixa licitació; Ernst & Young mateix va fer la valoració a la taula de contractació, va fer una consultora externa, de qui guanyava o no.

Per tant, quan jo dic que es vagi als jutjats, no em referesc que aquí no hi hagi el debat, però el debat polític, el debat d'acusar de prevaricacions vagi als jutjats perquè, si no, Sr. Sampol, tira la pedra i amaga la mà, i això no és valent. Sí és ver que hi ha corbes, si és ver que Matías Arrom té una pedrera, si és ver tot el que vostè diu, i s'ha fet, vagi als jutjats, perquè m'acusa a mi, i al director d'obres si al director general de prevaricadors, vagi-se'n, jo estic tan tranquil·la, que hi pot anar tranquil·lament. És aquest debat que no es pot fer aquí, perquè són aquestes acusacions falses i amagades que jo no compartesc, el debat polític de si estan bé o no els càlculs econòmics, ho accept, però la resta, li prec que vagi als jutjats a acusar la conselleria d'haver prevaricat en aquesta actuació.

Per acabar, l'únic que li vull dir és que nosaltres hem intentat sempre ser transparents, en tots els projectes de

carreteres, amb els projectes, amb els expropiats, amb els traçats, amb tot el que és el peatge a l'ombra a la carretera d'Eivissa, que el vàrem treure a informació pública i no era necessari, nosaltres crec que ho hem intentat amb tot el volum d'inversió que hem fet, per ventura no ho hem fet tot bé, no ho negaré, però crec que el que és la gestió dels doblers públics, el traçat, el respecte a la propietat privada, perquè la crispació no l'han generada els propietaris, l'han generada els partits d'esquerres a Eivissa que volien aturar i que els jutjats els han acusat de mala fe, jo dic que nosaltres, la voluntat de la consellera sempre ha estat aquesta transparència, aquesta gestió pública, no hi ha hagut nous modificats com en el tren de Manacor, cap projecte de carretera del Govern ha tengut cap desviació pressupostària important, i això també és molt important. Aquí els projectes s'adjudicaven per 50 i costaven 100, això ho hem viscut, i no ha passat en els projectes de carreteres, i vostè sap que és així. Per tant, ja dic, no ho hem fet tot bé, però hem intentat, amb els doblers públics, amb les propietats privades, amb els traçats, ser el més transparents possibles.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

III. Moció RGE núm. 3799/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a escoles laborals, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2416/06.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la Moció RGE núm. 3799/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a escoles laborals, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2416/06. Té la paraula la Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Aquesta moció, com s'ha dit, és producte de la interpel·lació 2416/06, presentada pel Grup Socialista, perquè estam convençuts que, amb tots els estudis existents avui en dia, amb tota la bibliografia, sabem que les escoles infantils són el tram més important de la vida dels nostres nins, per tant podem dir, amb tota rotunditat, que aquesta fase ha de ser una fase educativa dins la seva formació.

La primera infància, i la seva formació comença a les escoles infantils. L'èxit posterior dels nostres infants, tant a primària, a secundària, com al llarg de la seva vida, depèn, amb un pes molt important, d'aquesta fase educativa que va dels 0 a 3 anys, aquesta fase serà determinant per a la seva posterior evolució.

La igualtat d'oportunitat dels nins i nines comença a aquest punt, des que han nascut fins al final dels seus dies, de les nostres vides, d'elles persones, però la fase, com tots els experts diuen, dels 0 als 3 anys, és fonamental. És l'embrió de tots els posteriors aprenentatges que es realitzaran per part dels individus.

Aquest motiu fa que el primer punt de la moció sigui de gran calat progressista i capdavanter per als nostres nins i nines que són el futur del nostre país. Tot el que acab d'explicar no lleva ni un gram de saber que també comptam amb un element important que és, ni més ni menys, que la conciliació de la vida familiar i laboral, però aquest punt de conciliació de vida laboral i familiar s'ha de reconèixer també i sobretot tenir en compte que no pot ser de cap manera que el primer punt que ja era escrit no vegi que l'educació que va de 0 a 3 anys sigui la formació i que donarà, segur, molts de rèdits a aquests nins i nines i, per tant, és un element a tenir en compte i a destacar, perquè posteriorment, a les fases posteriors de l'educació, tendrem una passa important feta que serà la prevenció del fracàs escolar que avui en dia ens preocupa a tots, a mestres, professors, pares, mares i tot el món que envolta l'educació. Aquesta prevenció que seria, sense cap dubte, un fonament important per als nostres nins poder incloure que aquests nins estiguin dins la xarxa d'educació i no pas dins la xarxa de presidència, perquè, tal i com ens ha descrit moltes vegades per escrit la consellera, no té cap tipus de control de les guarderies que pegen del seu departament.

En el segon punt de la moció demanam que la regulació de la normativa que tenim avui en dia que es tracta del Reial Decret 1004/1991, de 14 de juny, seria suficient per tenir un bon control del que succeeix a les escoles laborals, cosa que, per les respostes parlamentàries que ja he explicat abans, la consellera confirma sempre que no té cap tipus de responsabilitat, no té cap tipus de responsabilitats ni en ràtios educadors-alumnes, ni en titulació de personal, ni en la nutrició i les dietes que reben els nostres infants, ni en les aportacions econòmiques que fan els pares, etc. Seria convenient que aquesta normativa, que aquest govern de dretes ha anat allargant any rera any i avui ja som a punt de preparar el darrer pressupost d'aquesta legislatura, seria ben hora de fer-la complir amb una normativa estricta i sense més dilacions, i que l'aplicació sigui ja *de facto* en el proper curs escolar.

Tenim altres preguntes que ens contesten des de Vicepresidència, que ens donen ràtios, per exemple, que l'escoleta de Vicepresidència és de deu nins, deu nins i nines, i consta d'un coordinador, coordinadora amb titulació d'educació infantil, un educar, educadora amb titulació de cicle superior d'educació infantil i un auxiliar de serveis generals. Aquesta escoleta de Vicepresidència pensam que compleix uns ràtios més que bons, no?, el que ens preocupa és la igualtat que presenten les altres escoles que pegen de Presidència que no gaudeixen d'aquests ràtios i que a més no hi ha el control que pertoca. Hi ha un control, que diuen, i suposam que es deu fer, des d'Educació, però amb això nosaltres no pensam que sigui suficient, per això, a l'esmena, demanam que totes les escoles laborals que estan pendants de la Conselleria de Presidència i Esports siguin, a partir d'ara, de la Conselleria d'Educació i Cultura dins la xarxa d'escoles infantils.

El PSM ha presentat una esmena i, efectivament, nosaltres l'acceptam, i també li proposaríem que quan diu "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears i, en concret, a la Conselleria d'Educació i Cultura, que doni suport en col·laboració amb els consells insulars", també hi afegíssim "i ajuntaments a la creació d'una xarxa pública d'escoles

infantils a la qual s'han d'integrar les escoles laborals dependents de la Conselleria de Presidència".

I fins aquí, Sr. President. Moltes gràcies per la seva atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes de gràcies, Sra. Salom. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat l'esmena RGE núm. 4482/06, de substitució. Per defensar-la, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Jo crec que, una vegada més, aquí es confronten dos models educatius i, en definitiu, el que són dos models de societat, i, com he dit, no és la primera vegada, en moltes altres ocasions hem debatut en aquesta cambra sobre ensenyament infantil. Nosaltres mateixos i altres grups parlamentaris hem presentat interpellacions, mocions, proposicions no de llei, a fi, en realitat, de donar coherència a l'acció del Govern en aquest àmbit educatiu que, ara per ara, és molt incoherent.

En aquest sentit, el febrer del 2004, ja ha plogut, deia jo mateix des d'aquesta tribuna: "Consideram que des del Govern de les Illes Balears s'ha de planificar a fi i efecte que progressivament es compleixin tots els mínims legals, i vull fer observar que no parl d'un pla de guarderies -que, per cert, no n'hem sabut res mai més-, sinó d'un pla d'escoles infantils, perquè no s'han de considerar llocs per guardar els infants sinó centres educatius amb totes les conseqüències". És el que ha vengut a dir-nos també en altres paraules la Sra. Salom. I continuava dient jo: "La segona línia de feina hauria de passar per l'increment de places dins aquest tram d'edat i açò passa pel suport del Govern de les Illes Balears a la construcció de nous centres, que ha d'afavorir que s'augmenti aquesta oferta educativa dependent dels ajuntaments i que també es pugui abaratir perquè sigui econòmicament més suportable per a les famílies".

No cal dir que totes aquestes recomanacions, repetides abastament en aquesta cambra, han caigut sempre en sac romput, com presumiblement també hi caurà el que avui votarem. I és que, com he dit, s'enfronten dos models diferents. Per una part, la concepció que recull aquesta moció, que l'educació infantil 0-3 anys és una etapa educativa, que té, açò sí, també, una funció assistencial, i per l'altra part, la concepció que dels 0 als 3 anys s'ha de realitzar primordialment una funció assistencial, guardar els infants perquè els pares puguin anar al seu lloc de feina, que només secundàriament té funcions educatives.

Sens dubte, jo crec, almenys de paraula, que tots en aquesta cambra apostam per dur a la pràctica mesures per conciliar la vida familiar i laboral, la diferència, però, es troba precisament allà on posam l'accent, en la necessitat dels pares d'anar a treballar o en els drets dels infants de gaudir d'un ensenyament de qualitat. Aquest debat, aquesta dicotomia ha informat, ha conformat les dues darreres lleis educatives, per cert, la LOCE apostava per un model bàsicament assistencial, en canvi la LOE, la vigent, aposta per primar la funció educativa.

Des del nostre punt de vista, conciliar la vida familiar i laboral i assegurar als pares la tranquil·litat en la seva feina mai, però mai, no ha d'anar en detriment dels drets a l'educació dels infants, emparat, com he dit, per la legislació vigent.

No m'estendré molt més, en el debat de la interpel·lació ja va quedar força clara la posició del nostre grup, com deia la meua companya de grup, la citaré textualment, la Sra. Mascaró: "Les polítiques modernes de conciliació de la vida familiar i laboral passen per ajudes a les empreses per donar temps als pares i a les mares per estar amb els infants, i no per dur 8, 10 o fins i tot 12 hores cada dia un infant a una guarderia. No es redueixen a crear places de guarderia i molt menys de guarderia laboral, cal, llavors, una aposta decidida per una visió educació del tram 0-3 anys que comporti compromisos de la Conselleria d'Educació."

I en aquest sentit va la motivació de la nostra esmena, que ja se'ns ha acceptada, i nosaltres acceptam, naturalment, la incorporació dels ajuntaments, però vull exposar aquí la motivació de l'esmena. Estam d'acord que aquestes escoles laborals dependents de la Conselleria de Presidència haurien d'integrar-se dins una xarxa d'escoles infantils sota la supervisió de la Conselleria d'Educació. El problema, i seriós, és que ara per ara i per deixadesa d'aquest govern, aquesta xarxa, com a tal, no existeix, almenys no existeix en el conjunt de les Illes Balears, he de dir, perquè quedi clar, que en el cas de Menorca és diferent, on, gràcies a l'esforç del consell insular i dels municipis, es consolida una xarxa d'oferta pública educativa referida a aquesta etapa, i açò es fa sense cap tipus d'ajuda del Govern de les Illes Balears.

Però el cas de Menorca valorat arreu de l'Estat, amb excel·lents resultats d'escolarització, l'altre dia sortia a la premsa el nivell d'escolarització d'aquest tram a Menorca i està a uns nivells excel·lents, parangonables exactament amb els principals països europeus, però el cas de Menorca no té res a veure amb el cas de la resta d'illes.

Precisament, l'anterior govern, el pacte de progrés, quan el PSM tenia la responsabilitat d'educació, va posar en marxa l'anomenat Pla 0-3 anys, que tenia com a finalitat última precisament la posada en marxa d'aquesta xarxa pública d'escoles infantils. L'actual govern, el govern del Partit Popular, primer va congelar durant dos anys l'aplicació d'aquest pla i dels darrers pressuposts el va eliminar de socarrel, de fet, el conseller d'Educació ens va dir clarament i sense cap embut que no apostaven per això i renunciaven a seguir per aquesta via, i que això era competència de la Conselleria de Presidència, se'n desfeien del que és la visió educativa de 0-3 anys.

Aquí hi ha el sentit de la nostra esmena, perquè cal que el Govern de les Illes Balears torni a apostar decididament per la funció educativa de les escoles infantils, torni a dedicar esforços i diners a donar suport a l'educació infantil, torni a fer una política clara de creació d'una xarxa pública d'escoles infantils, on s'han d'integrar, naturalment, les escoles laborals dependents de la Conselleria de Presidència.

I vull acabar dient, encara que només sigui perquè quedi al llibre del *Diari de Sessions*, que el que avui debatem no és una

cosa secundària, no és una qüestió anecdòtica, no és un tema menor, encara que molts puguin pensar-ho, és la vessant d'un mateix problema, una vessant més, que cal una planificació des de 0 anys de l'educació a les nostres illes. No es construeix un model propi, es va a salt de mata, es tapen forats, i això a la llarga ens perjudicarà a tots.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. És evident que hauré de redundar amb una sèrie d'idees que ja s'han plantejat abans que jo per altres portaveus pel que fa en aquesta moció. He de dir en primer lloc que el nostre grup està d'acord amb els dos punts de la moció que ha presentat el Partit Socialista i que esdevé de la interpel·lació que es va fer fa dues setmanes en aquest Parlament, bàsicament per entendre com ha dit el Sr. Riudavets, que estam parlant de dos models diferents, completament antagònics d'entendre l'educació de l'etapa infantil.

Nosaltres entenem, sempre ho hem dit així i ho hem reiterat en moltes ocasions, amb arguments que hem intentat que fossin motiu de reflexió per part dels distints grups parlamentaris, sobretot pel Partit Popular i Unió Mallorquina, no ho hem aconseguit i és que l'etapa infantil de 0-3, de 0-6 anys és una etapa eminentment educativa. Per aquesta raó sempre hem cregut i així consideram per tant, que aquesta moció ho planteja, que és absolutament necessari que les escoles que s'han pogut crear, que passin a dependre de la Conselleria d'Educació i que se creï una xarxa d'escoles infantils com la millor fórmula per donar sobretot un caire educatiu a aquesta etapa.

Sempre hem plantejat aquesta necessitat, com he dit, per entendre que és una etapa educativa que té una necessitat específica i que s'ha de donar resposta a aquesta necessitat partint en primer lloc d'una planificació, d'una detecció de les necessitats i que bàsicament van en el sentit de fer un mapa escolar d'aquesta etapa, igual que de la resta, però que s'inclogui dins el mapa escolar global d'allò que és l'educació. Per tant, que se creï una xarxa d'escoles de qualitat, amb infraestructures d'espais i equips adaptats a les necessitats dels infants, disposar de ràtios adequades per poder dur a terme un ensenyament de qualitat i relacionar els aspectes (...), socials i afectius dels infants. Comptar amb el personal necessari i professionalment preparat. En aquest sentit, per tant, regular una etapa educativa i no fer, com s'està fent ara, l'únic que fan és posar solucions a curt termini, sense cap tipus de planificació, sense cap tipus de transparència i claredat, sinó precisament entendre que és una etapa assistencial i que únicament s'ha de donar resposta puntual a un tema que requereix d'una actuació, com dic, planificada a curt, a mig i a llarg termini.

Per això entenen, no redundaré més en aquests arguments perquè crec que estan prou explicats en aquest Parlament. Nosaltres entenem que el que fa falta és que el Govern se posi les piles i realment planifiqui aquesta etapa educativa com cal i posant tots els mitjans en el seu abast per aconseguir que l'etapa de 0-3 anys i de 0-6 sigui de qualitat, sigui educativa i realment estigui oberta a la nostra societat.

Hem de dir també que nosaltres donarem suport, creim que és un element important l'esmena que ha presentat el PSM. Si me permeten jo faré un incís. He de dir efectivament que el Consell de Menorca ha donat un exemple a la resta de consells per implicar-se en un tema com és l'educació, sobretot en aquesta etapa que desgraciadament està tan desatada per part del Govern actual. I voldria dir que desgraciadament, almanco el Consell de Mallorca, no ha agafat el tema educatiu com un tema prioritari en les seves actuacions. Esper que si se dona suport a aquesta moció que ha presentat el Partit Socialista, integrant l'esmena que presenta el PSM, que pugui ser un incentiu perquè també el Consell de Mallorca, esperem que també el d'Eivissa i Formentera, s'involucrin en allò que és la creació d'aquesta xarxa pública d'escoles infantils.

Per altra banda hem de dir que nosaltres també donam suport al segon punt que presenta aquesta moció. I dir que entenem que tot allò que suposen guarderies laborals..., jo voldria recordar a tots els diputats i diputades que el tema de guarderies laborals és una qüestió obsoleta, va aparèixer els anys 70 allà on hi va haver un gran bom, per parèixer una forma de resoldre un problema que podien tenir les famílies, però que en realitat era únicament per resoldre els problemes que podien tenir els empresaris.

No és realment una solució per fins i tot conciliar vida laboral i vida familiar. Conciliar vida laboral i vida familiar significa que precisament les empreses permetin i donin opció a flexibilització horària, a reducció de jornada, a donar més permisos per malalties dels infants, o d'alguna manera afavorir un horari que doni possibilitat a què la família, ja sigui el pare o la mare, pugui estar més amb els infants petits i per tant, pugui contribuir a aquesta socialització dels infants en aquestes edats. Això és realment la conciliació de la vida laboral i familiar. Les guarderies no responen a aquests plantejaments, sinó senzillament a un plantejament purament empresarial, allà on les persones que hi fan feina hi duen els nins i moltes vegades no estan en condicions massa adequades i són excessives hores en un espai que no seria el més adequat.

Per tant, nosaltres creim que si realment el Govern de les Illes Balears vol apostar per dues coses: per conciliar la vida familiar i la vida laboral el que ha de fer és precisament incentivar i ajudar a les empreses, si cal, perquè puguin dur endavant aquesta flexibilització horària. I si el Govern vol efectivament que hi hagi una bona educació a tots les etapes que conformen l'educació d'una persona, és imprescindible que se posi les piles en què l'etapa de 0-3 anys i de 0-6 anys no sigui una etapa oblidada només a la bona predisposició o un bon d'una ajuda concreta o senzillament intentar aprofitar-se d'aquesta etapa per fer una mica de màrqueting publicitari del Govern, sinó realment que faci una bona feina educativa, planificant de manera adequada aquesta etapa.

Per tot això, nosaltres votarem a favor de la moció i votarem també a favor de l'esmena que pareix ser que el partit Socialista ja ha acceptat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Maria Anna López.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vagi per endavant la postura que té el Grup Popular en relació a la moció, en els dos punts que han presentat i també a l'esmena de substitució que ha presentat el PSM, el vot serà negatiu. Ja ho ha dit el diputat Sr. Riudavets, que ja s'ho pensava, jo intentaré explicar-me. Tots sabem que una moció deriva d'una interpel·lació presentada anteriorment lògicament. La moció que presenta el Grup Parlamentari Socialista en relació a la política general d'escoles laborals he de dir que m'ha decebut i m'ha decebut perquè la Sra. Salom va fer una interpel·lació que començava dient, ho dic textualment: "després de 3 anys de Govern del Partit Popular i després de grans titulars mediàtics, els resultats no poden ser més escassos. Aquest departament de presidència ha estat un generador de manera constant de publicitat, però els fets mai han acompanyat ni els anuncis, ni les proclames fetes per dita conselleria...". I seguia, acab aquí.

La veritat és que pensava que voldrien treure tot un seguit de conclusions, més ben dit de propostes, per tal de voler millorar o intentar millorar dites escoles infantils. Si llegim els dos punts, tan sols dos punts, em dona la impressió que el que volen eren titulars, no intentar millorar, sinó confondre moltes vegades la gent. Mirin, ja ho he dit jo personalment i altra gent moltes vegades i no me cansaré de dir-ho mentre no canviïn d'actitud. Haurien de ser més seriosos a l'hora de fer interpel·lacions, mocions, propostes, és igual. El que no poden fer és quan es governa fer unes coses i quan estan a l'oposició, exigir-ne unes altres.

Me demanava a vegades per quin motiu, entre altres coses, aquestes escoles infantils no pertanyien a la Conselleria d'Educació i Cultura i vostès supòs que també. Però si els sembla que açò és o era el primordial, per quin motiu no ho varen fer vostès? Ja sé que no els agrada que mirem enrera, però me sap greu jo ho he de recordar. El que passa és que vostès quan governen fan unes coses i quan estan a l'oposició en diuen unes altres. La veritat és aquesta, ara vénen com si vostès fossin els salvadors de tot. Mirin, jo entenc que moltes vegades un voldria fer una cosa però no ho pot fer, hi ha circumstàncies que fan que no sigui possible i mentre el que hem de fer és intentar millorar i fer passes perquè un dia pugui ser realitat.

Amb açò vull dir que com saben, la xarxa d'escoles infantils no depèn de la Conselleria d'Educació i Cultura, ara mateix el que sí fa la conselleria és autoritzar les escoles que sol·liciten l'autorització, compleixen els requisits exigits en el Reial Decret 1004, que és ara el que consta. Quant a ràtios, educadors, alumnes, titulació de personal, espai necessari,

etcètera. Tots aquests aspectes estan definits i és la Conselleria d'Educació que en fa un bon seguiment. Després les escoles laborals s'han d'ajustar..., si ho sol·liciten, és la conselleria que ha de vetllar pel seu compliment. A més cal dir que segona la Llei orgànica d'educació, de 3 de maig de 2006, les comunitats autònomes hauran de determinar els continguts educatius del primer cicle de l'educació infantil, segons els objectius que marca la normativa bàsica. Així mateix regularan els requisits que hagin de complir els centres de primer cicle d'educació infantil, relatius a la relació numèrica alumnat-professorat, instal·lacions i nombre de places escolars.

Pel que sé, la Conselleria d'Educació està fent feina. Vostès saben que ha tornat baratar la llei, teníem la LOCE i ara passam a la LOE. El mes de maig va entrar en vigor, però ara el que s'ha de fer és elaborar el decret o mirar si l'esborrany que tenia compleix els requisits. Sabem que la LOE, la Llei Orgànica d'Educació, s'implantarà l'any acadèmic 2008-2009, encara que podrà avançar-se a l'any acadèmic 2007-2008. D'altra banda el calendari d'aplicació de la LOE diu que abans del 31 de desembre del 2007 s'hauran d'establir els requisits que han de complir els centres que acullin a fillets menors de 3 anys. Fins que aquest decret no entri en vigor, el vigent serà el 1004. Després el que sí voldria remarcar és que tots els projectes que se fan i totes les coses que se fan ara dins les escoles laborals, sempre estan (...) per la Conselleria d'Educació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. López Oleo, el primer que li he de dir és que no m'ha decebut, perquè jo sé quina és la línia que defensa la dreta en aquest país i vostè no ha contestat per exemple quan jo, el Sr. Riudavets i la Sra. Rosselló d'Esquerra Unida, hem dit que per a nosaltres era prioritària l'educació a l'assistència. Tenir els nins aparcats sense saber ràtios d'educadors, sense saber el que mengen els nostres infants, sense saber absolutament res i que provengui, a més a més, d'una persona, Sra. López Oleo, que fa feina en el Patronat d'Escoles Infantils de Ciutadella.

Aleshores, vostès tal i com ha dit el Sr. Riudavets, a Menorca tenen una magnífica xarxa d'escoles, vostè puja aquí i vostè mateixa se contradia perquè li han fet dir que digui que no, vostès són el Govern i els diputats de la dreta del no. A tot sempre diuen no...

(Remor de veus)

...encara que vostè a casa seva defensi tot el contrari, perquè vostè per als seus infants sí que volen educació de 0-3 anys. Jo com a mare i com totes les persones que estan aquí dins que tenen 5 cèntims de seny, Sra. Oleo. M'ha decebut moltíssim, perquè aquesta no l'esperava...

(Continua la remor de veus)

Evidentment, si vostè està d'acord amb el Reial Decret 1004, que jo he anunciat aquí, més motiu Sr. Oleo, el seu partit de dretes, cada vegada se defineix més com a partit de dretes i de cada vegada més a la dreta. Vostè hauria d'haver acceptat aquesta moció, perquè aquesta moció són cabdals i jo ho he dit molt clar, per al futur...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Són cabdals per al futur d'un país, sembram i recollim el que tenim. Mentre tenguem els nostres infants emmagatzemats... sí Sra. Oleo, emmagatzemats perquè no poden tenir com a línia prioritària l'educació i vostè no tenen esment ni els preocupa i com ha dit el Sr. Riudavets, del Pla de guarderies que va anunciar la conselleria publicista d'aquest Govern, pràcticament totes, ja no en sabem res d'aquest Pla de guarderies. De la xarxa de guarderies que el pacte de progrés va posar en marxa amb el Sr. Damià Pons, l'han fulminada. És molt trist. I una vegada més, una ha de pujar aquí i dir que vostès no estan en la línia adequada per fer un país de primera. Vostès no estimen aquest país senyores i senyors diputats.

(Remor de veus)

Les seves.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor. Gràcies, Sra. Salom.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a votació.

Passam a votar.

22 vots a favor, 28 en contra, 2 abstencions. Per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

Seguidament passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les esmenes a la totalitat de devolució presentades al Projecte de Llei RGE núm. 385/06 per a la dona. RGE núm. 1886/06 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. RGE núm. 1978/06 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. I RGE núm. 2012/06 presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

IV.1) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 1886/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, al Projecte de Llei RGE núm. 385/06, per a la dona.

Per defensar les esmenes presentades intervenen durant 15 minuts. Comença el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui hauria de ser un gran dia perquè un Parlament que vol treballar per la igualtat entre dones i homes en un moment en què aquesta igualtat es configura com una necessitat essencial per a les societats democràtiques. Hauria de ser un gran dia, un Parlament que està disposat a continuar la lluita feminista de moltes avantpassades, que gràcies a aquesta lluita avui gaudim espais de llibertat, tan dones com homes. Però encara hi ha molt de camí per recórrer, la situació de desigualtat entre homes i dones és, continua sent un fet indiscutible a la nostra societat. Les dones som la meitat de la població i realitzam tasques essencials per a la vida.

Per això es fa necessari que es reconegui la importància de la dona en tots els àmbits de la societat, sense que se la relegui a l'exclusiu i únic paper de reproductora o de cuidadora. Per això és imprescindible continuar aquella difícil tasca iniciada per les primeres feministes per arribar a eradicar les desigualtats a què està sotmesa la meitat de la població, per l'únic motiu de ser dona. És urgentíssim per eradicar aquestes desigualtats, perquè aquestes desigualtats entre homes i dones són les que aguditzen la pobresa i la violència, especialment cap a les dones, però també invisualitzen les formes de pensar i de raonar i minimitzen el valor del temps de la meitat de la població.

Per tant, els poders públics estan obligats a impulsar tot un seguit d'iniciatives per eradicar aquestes desigualtats i un projecte de llei seria una bona iniciativa, si fos un bon projecte de llei. Però el projecte de llei per a la dona que ha presentat el Govern del Partit Popular ens ha decebut, no és un bon projecte de llei. De fet, el títol ja és decebedor "Llei per a la dona". La necessitat essencial avui és la igualtat entre dones i homes i el Govern presenta un projecte només per a la dona, però que de fet no és ni un projecte de llei per a la dona, és una simple declaració d'intencions, una maniobra més de propaganda, res més. El Govern ha desaprofitat una preciosa oportunitat d'iniciar un nou tram del camí cap a la igualtat real entre totes les persones que formen aquesta societat.

Una societat que necessita una llei, que partint del reconeixement i el respecte a la diversitat i a la diferència, garanteixi la igualtat d'oportunitats en tots els camps i en tots els moments. Una igualtat d'oportunitats que s'ha de garantir a les condicions de partida, des de l'inici a l'accés en els recursos, en els beneficis, en el poder, però també amb les condicions per a l'exercici i el control efectiu d'aquests recursos, dels beneficis i del poder els quals puguin accedir aquestes persones.

Des del PSM reclamam una llei que ho garanteixi, que obligui a les administracions i poders públics a adoptar mesures de discriminació positiva per fer possible i real aquesta igualtat d'oportunitats en tots els camps i en tots els moments. En matèria d'igualtat d'oportunitats entre homes i dones els governs, sobretot els governs, han de tenir molt en compte aquest objectiu d'igualtat a totes les seves actuacions, a tots els seus programes i en tots els seus actes. Però també i sobretot en els projectes legislatius.

Però el Govern del Partit Popular, repetesc, ens ha fallat, ens ha presentat una llei que és una simple declaració d'intencions, que consolida el paper secundari de la dona, tan dins l'àmbit domèstic, com dins tots els àmbits socials. És tan una simple declaració d'intencions que una llei que diu que està disposada a lluitar per la igualtat no preveu cap casta de mesura en cas d'incompliment de la mateixa llei. Mirin, dins l'àmbit domèstic per exemple, la llei es divideix en diferents àmbits, dins l'àmbit domèstic o familiar parla de fomentar la corresponsabilitat i procurar la igualtat. Però només "fomentar i procurar", no hi ha ni cap mesura ni cap compromís per arribar a aconseguir-ho.

La conciliació de la vida familiar i laboral, el tema de la moció que s'ha discutit abans anava també en aquest sentit. La majoria de les mesures de la conciliació de la vida familiar i laboral són ampliació d'horari d'obertura de centres educatius, ampliació d'horari d'obertura de centres educatius. Més temps als infants dins les institucions. Està bé que s'ampliïn els horaris, és necessari, per tant, s'ha de fer també, però tot i que aquesta és una de les poques mesures positives que hi ha, no hi ha cap compromís de què el Govern n'assumeixi el cost. Per tant, si s'amplien els horaris d'obertura dels centres també haurà de ser a càrrec de les famílies. Sí que és veritat que parla d'ampliar la xarxa d'escoletes, que no en tenen cap, per tant, haurà de ser crear. Creació de guarderies laborals, prestacions econòmiques equivalents per assistir a guarderies. Però tampoc hi ha cap compromís de què el Govern assumirà aquest cos.

Per tant, si centram la conciliació de la vida familiar i laboral exclusivament en què els infants passin més temps a les guarderies, el Govern com a mínim s'hauria de fer càrrec d'aquestes guarderies, del cost d'aquestes guarderies. Però això no és l'única mesura que s'ha de fer, ja ho ha dit el Sr. Riudavets, "les mesures importants per a la conciliació de la vida familiar i laboral és afavorir que el pare i la mare puguin atendre els infants", el pare i la mare i això s'afavoreix de moltes altres maneres més escolaritzant els infants 10 o 12 hores diàries.

La llei no preveu cap ajut econòmic perquè ni el pare ni la mare puguin reduir l'horari laboral, ni puguin dedicar més temps a l'educació dels seus fills, enlloc de deixar-los a la guarderia, o de guardar els seus majors. Les escoletes han d'existir, les residències han d'existir, però no són l'única manera de garantir la conciliació de la vida familiar i laboral. Si volem una societat cohesionada s'ha de fomentar el nucli principal d'aquesta societat, la família i s'ha de fomentar una nova cultura d'horaris i de gestió del temps per fer possible que aquestes famílies es relacionin i es desenvolupin amb garanties de protecció per a tots, per als pares, per a les mares, per als majors i sobretot per als infants. Sí que en parla, és veritat que en parla un moment la llei de flexibilitat d'horaris, però l'única garantia, a l'única banda que sí ho garanteix és a l'administració. És cert que parla d'incentivar empreses perquè ofereixin serveis i facilitin dins els convenis col·lectius acord de flexibilització. Però el projecte de llei no assumeix cap compromís per fer-ho possible.

A l'apartat de mitjans de comunicació, és un projecte la veritat molt poc ambiciós, estableix molt poques obligacions i és un apartat allà on hi hauria molta feina a fer.

A l'àmbit polític és allà on se veu la poca voluntat del Govern. Tot i que el projecte del Govern ho pretén disfressar mitjançant propostes folkloriques, com que els escons ocupats per les diputades suposaren més doblers per als partits polítics. Mirin, les dones ni valem més ni valem menys pel fet de ser dones, les persones valem per les nostres capacitats...

(Remor de veus)

No ho creu? I ha algú que no ho creu i curiosament no és una dona.

(Intervenció inaudible)

Per tant, si volem fomentar la participació real de les dones en política no ho hem de fer pagant més els escons, ho hem de fer obligant les administracions i sobretot els partits polítics a cercar dones capacitades, que sí que n'hi ha, malament n'hi hagi que no ho creguin, a cercar dones capacitades dins el seu partit per ocupar escons que fins ara ocupaven majoritàriament els homes. Per tant aquesta pensam que seria una bona mesura, diguem-l'hi paritat, diguem-l'hi 60-40, per potenciar les dones en política.

I l'altre aspecte bastant folklòric a l'àmbit polític és que pensam que tampoc no incrementarà el nombre de dones en política perquè durant les campanyes electorals els mitjans de comunicació públics ofereixin un 10% més del temps als partits polítics que parlin de temes de dona. Miri, en un espai electoral de 3 minuts el 10% són 18 segons; 18 segons cada campanya suposarà un increment de la presència de dones en política o en qualsevol altre àmbit social? Això és quasi com a ridícul, eh?, i en lloc de ridícul li hem dit folklòric.

Àmbit educatiu. L'àmbit educatiu és un àmbit bàsic i fonamental per treballar la igualtat d'oportunitats. Però tot queda molt difuminat, no estableix cap obligació. La primera obligació dins una llei de la dona per treballar la igualtat ha de ser la coeducació. En parla d'una manera molt..., però no l'estableix com a principi d'obligat compliment. Ni tampoc no obliga a moltes coses als centres concertats; algunes coses per als públics, (...). Per tant l'àmbit bàsic i fonamental per començar a treballar la igualtat queda bastant difuminat dins aquesta llei.

En l'àmbit laboral parla -és vera- parla d'un pla d'ocupació de les dones, però se centra exclusivament en llocs de treball a l'Administració. Parla d'incentivar empreses amb plans d'igualtat però no diu com s'han d'incentivar. També parla de fomentar l'empresariat de les dones, però l'únic compromís que estableix la llei en aquest aspecte és facilitar informació, assessorament i orientació, cosa que també es fa amb els homes. Per tant poca cosa es farà per fomentar l'ocupació de les dones. Després dedica un apartat a fomentar l'ocupació de les dones en el medi rural i en el sector pesquer per assolir la igualtat -està bé- però no dedica en tot el projecte de llei ni una línia a parlar de la igualtat en el sector on hi ha més persones ocupades, que és el sector serveis.

Mirin, una llei que comença l'exposició de motius dient que la igualtat de drets entre homes i dones es configura com una necessitat essencial per a la societat democràtica ha d'establir

compromisos i obligacions a les administracions que ho han d'impulsar i que han de vigilar perquè es compleixin, i un d'aquests compromisos podria ser la garantia que hi haurà un organisme o una entitat independent que vetllarà per aquesta igualtat. Des del PSM, entre moltes altres esmenes parcials, hem presentat també la creació d'una sindicatura de greuges, que podria ser un d'aquests compromisos per garantir que es duen a terme aquestes polítiques. Un altre compromís que hauria de ser no només d'una llei d'igualtat, de totes, però d'aquesta molt especialment, és l'obligació que els pressupostos de la comunitat autònoma inclouran cada any partides suficients per dur a terme les mesures que s'ha marcat l'Administració per fer convenis i, sobretot, per fer possible la igualtat no només dins l'àmbit laboral de l'Administració sinó a les empreses privades, que és allà on més falta fa.

Aquests són alguns dels compromisos que hauria d'establir, que no ho fa perquè, a part que és només una declaració d'intencions, una simple declaració d'intencions, no s'adreça a totes les dones, no s'adreça a la meitat de la societat aquesta llei; aquesta llei s'adreça en part a les persones funcionàries però, sobretot, a aquelles dones que econòmicament es poden permetre pagar una escoleta, o que es poden permetre estar sense treballar per destinar temps als fills i a les filles o a tenir cura de persones majors. A aquestes persones que s'ho poden permetre, quan se'ls dona un abonament guarderia se'ls dona una ajuda; les persones que no es poden pagar ni un mes d'escoleta un abonament guarderia no els és cap ajuda. Per tant no és un projecte de llei per a la igualtat.

Si volem una societat en què realment les dones i els homes visquem en cooperació i no en competència s'ha de fer una altra llei, una llei que a més de declaració d'intencions, que ho ha de ser, a més ha de garantir la igualtat en tots els àmbits, a través de moltes mesures i amb dotació pressupostària suficient, i que a més ha de preveure quines sancions hi ha d'haver en cas d'incompliment. Per això avui demanam especialment al Partit Popular i a les dones del Partit Popular que donin suport a aquesta esmena a la totalitat, per donar l'oportunitat al Govern que elles varen votar perquè converteixi aquest projecte de llei, que avui només va destinat a un sector, petit sector, de dones, es converteixi en una llei per a tothom, en una llei d'igualtat per a dones i homes.

Moltes gràcies.

IV.2) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 1978/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i els Verds, al Projecte de llei RGE núm. 385/06, per a la dona.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, el nostre grup presenta una esmena a la totalitat al projecte de llei per a la dona que ha presentat el govern del Partit Popular

en aquesta cambra per diversos motius, tant de fons com de forma.

Demanam sobretot, si em permeten, que els grups parlamentaris, el del Partit Popular i supòs que també el d'Unió Mallorquina, que inicialment donen suport a aquesta llei facin un exercici de reflexió democràtica i de responsabilitat envers totes les dones de les Illes Balears, i que precisament aquesta reflexió els dugui a plantejar-se un vot a favor de les esmenes a la totalitat, perquè aquesta llei no aporta, al nostre entendre, res de nou, no concreta ni especifica objectius, no té cap pressupost concret ni suposa una millora per a les dones. Nosaltres volem acompanyar aquestes frases amb arguments que al nostre entendre facilitin aquesta reflexió que desgraciadament supòs que no es produirà, però tot i així encara hi ha temps perquè encara ens queda una hora perquè hi pugui haver, com dic, aquesta reflexió profunda.

En primer lloc hem de dir que és una llei marcada per la manca de consens, de participació i de negociació amb les organitzacions de dones i les organitzacions socials, sindicals i empresarials. Una llei d'aquesta envergadura, que suposa consolidar drets democràtics i una lluita de molts d'anys de moltes dones d'arreu del món perquè realment tota la societat i, per tant, més de la meitat de la població que són les dones pugui estar no només representada sinó que sobretot pugui tenir igualtat d'oportunitats i de drets envers els homes, entenem que és d'una importància tan gran que fa necessari que hi hagi clarament un consens i una negociació sobretot amb aquelles organitzacions que tenen alguna cosa a dir.

És una llei, per nosaltres, feta d'esquena a la societat i sense partir de la realitat de les dones de la societat de les Illes Balears, i això no és la millor forma d'elaborar una llei per a la igualtat. Per exemple a Euskadi la Llei d'igualtat ha estat tres anys en procés d'elaboració per prioritzar precisament el consens i la participació. És cert que les associacions de dones i altres organitzacions varen tenir accés al primer esborrany i varen poder presentar les al·legacions pertinents, però quasi cap de les al·legacions s'ha tengut en compte. Concretament de les 180 aportacions presentades només se'n varen admetre 11 i, a més, de petit calat, i la mateixa sort han tengut al·legacions fins i tot presentades per diverses conselleries del mateix govern.

Tampoc no s'ha negociat amb els agents socials i econòmics; es va presentar a la Mesa de Diàleg Social pel procediment d'urgència sense cap possibilitat de debat. Una vegada més assistim a la forma d'entendre la política del govern del Partit Popular: cobrir l'expedient per tràmit...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...per donar la impressió de participació i confondre consulta amb concertació, obviant allò que les mateixes

directives europees apunten i remarquen en distints articles: els estats membres han de fomentar el diàleg entre els interlocutors socials i les organitzacions no governamentals per estudiar les diverses normes per evitar la discriminació per raó de sexe.

El Govern ha demostrat que té molta pressa per tramitar aquesta llei, però gens...

(Continua la remor de veus)

...per implicar la societat i les organitzacions de dones. Això demostra que l'interès real no són els continguts i la millora de la igualtat, sinó fer campanya de màrqueting mediàtic i electoralista per anunciar l'aprovació de la llei i parèixer que es fan moltes coses per a les dones.

En segon lloc és una llei oportunista i gens oportuna. Actualment tant a nivell europeu... Jo demanaria...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, per favor... Continui, Sra. Rosselló. Si són tan amables...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Actualment tant a nivell europeu com a nivell estatal ens trobam... Jo crec que tendran temps, no?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables..., que està en l'ús de la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Si no li agrada em sap greu però cadascú té dret a dir el que troba.

He dit que actualment tant a nivell europeu com a nivell estatal ens trobam en un procés de transposició i unificació de la normativa comunitària per disposar precisament d'una normativa estructurada, accessible i clara per aconseguir els objectius comunitaris adreçats a augmentar i millorar el principi d'igualtat d'oportunitats i igualtat de tracte entre homes i dones. La Unió Europea en 30 anys ha fet 12 directives sobre aquesta qüestió. Actualment la Comissió precisament està reagrupant 7 directives amb el tema comú de la igualtat de tracte entre homes i dones que aclarirà i simplificarà la legislació comunitària en un únic text per garantir la seva aplicació, que és allò realment important, aplicar polítiques d'igualtat, no omplir-se la boca d'igualtat sinó aplicació, polítiques clares i concretes. Aquest text únic proporcionarà un fonament coherent i segurament restarà aprovat aviat. A part, a l'Estat espanyol el 5 d'octubre li va vèncer el termini de transposició de la directiva 2002/73/CE, i actualment hi ha avantprojecte de llei d'igualtat entre homes i dones i sembla ser que serà si més no una realitat aviat.

Per tant nosaltres entenem que en aquest moment hi ha normativa clara i en procés d'unificació. Seria més lògic esperar el desenvolupament de les fonts de dret, tant la directiva europea com la llei estatal, i, a partir d'aquest marc

d'obligat compliment, redactar el projecte de llei de les Illes Balears.

A més el repte actual no és fer normativa genèrica, i ho torn repetir, no és fer molta normativa. Desgraciadament en aquestes illes s'està molt per fer normes i després no s'apliquen. Nosaltres el que plantejam i el que creim que s'ha de fer a una llei d'aquestes característiques és garantir l'aplicació pràctica i efectiva del dret a la igualtat reconegut en els texts legals. Es tracta de plantejar mesures concretes perquè les administracions públiques duguin endavant polítiques integrals per eliminar les desigualtats d'homes i dones, coses que al nostre entendre no fa aquesta llei.

En tercer lloc és una llei que no aporta res nou a les normatives, com dic, europea i estatal actuals. Per altra banda tampoc no té en compte les disposicions i la normativa aprovades pel Govern estatal actual ni, fins i tot, moltes disposicions que ja estan aprovades, ni fa referència, fins i tot en el seu articulat, a mesures aprovades per a la protecció integral contra la violència de gènere que es va aprovar el 2004. I així podríem continuar recitant una llarga normativa que aquesta llei, com deim, no inclou ni al seu propi articulat. Per això insistim en el fet que no es faci tanta via a voler-la aprovar, que es reculli la normativa existent de forma adequada, i que siguin valentes i valents i facin una llei realista, que assumeixi el repte de normativitzar l'aplicació real de la igualtat entre homes i dones.

Per altra banda, i en quart lloc, aquesta és una llei que és un discurs programàtic, i jo m'atreveria a dir electoralista pur i dur, sense força normativa i real aplicació. Ja ho ha dit la portaveu del PSM: és una declaració d'intencions genèriques a tots els seus articles -i si no llegeixin-la, per favor- sense concretar actuacions ni preveure dotació pressupostària; la majoria de mesures són formulacions teòriques vagues, que no es concreten. Tot l'articulat, tot, és una declaració d'intencions, vaga, com dic, que moltes d'elles fins i tot estan recollides a normativa estatal, que estan molt més concretades, tant en matèria laboral, com en matèria educativa, com en matèria social, com en matèria penal, com en matèria de violència de gènere, etc. Es demostra clarament, a més, la manca de voluntat d'aplicar-la, ja que la indefinició és total respecte a funcions i competències de cada un dels tres nivells administratius de les Illes, Govern, consells insulars i ajuntaments; ho deixen tot a una indefinició de l'administració pública sense concretar aspectes que són bàsics, perquè precisament és el que permet que se sàpiga què ha de fer cada una de les administracions en l'àmbit d'igualtat d'homes i dones.

És una llei que no dóna garanties a les ciutadanes de les Illes Balears en el cas del seu incompliment. Falta l'apartat d'infraccions i sancions, i els mecanismes adients per assegurar el seu compliment, així com els mecanismes de control i d'avaluació, estan absolutament desapareguts. Únicament inclou la possibilitat que el Síndic de Greuges, organisme actualment inexistent i desconeixem quants d'anys resten per a la seva efectiva creació, vetllarà pel compliment de la llei. Com hem de veure que aquesta llei pot ser una realitat si ni tan sols té quin sistema, com dic, es durà a terme per al seu compliment? Nosaltres hem de dir que ens preocupa molt això, i demostra, al nostre entendre, el nul interès del govern del

Partit Popular per fer efectiva la seva pròpia llei. És necessari establir un procediment sancionador a la llei que doti de seguretat jurídica les ciutadanes i els ciutadans de les Illes Balears.

Per altra banda és una llei que estableix terminis excessius i sense concretar. Tots els plans que preveu la llei -que són molts, tot són plans d'igualtat, plans d'educació..., molts de plans, això sí que és cert- no tenen cap termini concret per a la seva execució, o són terminis excessivament llargs, com per exemple el Pla d'igualtat a les empreses públiques, que estableix un termini de quatre anys; curiós quan és l'Administració que ha de fer aquest pla, que l'hauria de fer l'endemà de ser aprovada la llei; si no ja l'hauria de tenir perquè segons les disposicions actuals ja hi ha lleis que diuen que l'Administració pública ja ha de treballar precisament per a la igualtat d'homes i dones, amb la qual cosa jo crec que això és voler-se'n riure almanco de determinats..., no sé si dir diputats, diputades, o com a mínim d'una part de la societat, però en realitat només, com dic, falta una temporalització clara i concreta.

Aquesta llei a més, al nostre entendre, no simplifica l'aplicació del principi d'igualtat de tracte entre dones i homes en relació a les polítiques integrals que abasten la participació sociopolítica, cultural i mitjans de comunicació, educació, treball, salut, conciliació de la vida laboral i familiar, violència contra les dones, etc. No ajuda a millorar les actuacions envers la igualtat, tot al contrari, ho embulla i ho complica perquè no ho aclareix i, en aquest sentit, nosaltres, les dones, el que volem, almanco si més no -n'hi ha moltes que no se senten representades pel que jo digui- una part, si el que volem són lleis concretes, pràctiques, que realment permetin que aquesta igualtat sigui real, no sigui desgraciadament una fal·làcia, sinó que hi puguem anar fent feina i aprofundint cada vegada més, que al cap i a la fi és un indicador de democràcia o d'una societat democràtica.

En cinquè lloc he de dir que sobretot per a nosaltres és una llei on queden reforçats els rols tradicionals que els homes i les dones han exercit a la societat. És una llei, si m'ho permeten, amb tot el màxim respecte al Partit Popular i a Unió Mallorquina, és una llei antiquada. Això es reflecteix al llarg de tot l'articulat i especialment -ja s'ha dit- al mateix títol, "Llei per a la dona". Nosaltres plantejam la substitució d'aquest títol per "Llei per a la igualtat de dones i homes". No s'ha de regular la situació de la dona, s'ha de promoure la igualtat entre homes i dones i fer-ho efectiu amb la participació de totes i tots i especialment de l'administració pública.

És una llei que confon dona i família; el govern del Partit Popular pareix que no considera la dona com un element propi, sinó que sempre ha de tenir la institució familiar; de fet hi dedica un capítol que precisament nosaltres entenem que el que ha de fer, en tot cas, aquesta llei és regular normes, mesures, per incentivar la corresponsabilitat de tasques respecte als fills i a les filles i a les persones dependents, i no centrar-se en aquesta família que a més, com sabem, hi ha molts de tipus de família.

És una llei, per a nosaltres, que no cerca la igualtat, sinó perpetuar la situació actual mitjançant mesures paliatives com

les subvencions; les bonificacions són millores per a la família, incentius a les dones que d'alguna manera tenen un infant. Els problemes que sorgeixen per raons de maternitat en l'àmbit laboral s'han de tractar en aquest àmbit i de forma compartida, flexibilitzant horaris, reducció de jornada, xarxa d'escoletes amb condicions educatives, no bonificant pel fet de ser mare. Però no acaben aquí les bonificacions que tant agraden al Partit Popular: així mateix el sistema de bonificacions econòmiques per escons ocupats per dones perverteix al nostre entendre el sentit igualitari de la participació política i democràtica. L'única novetat i proposta estrella del govern Matas és subvencionar la presència de les dones a les llistes electorals, així com incrementar les subvencions dels espais electorals per als partits polítics, que resulta per a nosaltres una passa enrere i la utilització de les dones per millorar les finances dels partits polítics.

Senyores i senyors, nosaltres no entenem que això sigui una mesura per incrementar el nombre de dones en el Parlament, sinó que precisament el que creim nosaltres és que si realment vostès volen aprofundir de veritat en la democràcia representativa s'ha de concretar a la corresponent llei electoral, la llei que fa referència ja al fet que hi ha una incorrecta representació equilibrada; el que han de fer precisament és aplicar la llei que es va aprovar en aquest parlament l'anterior legislatura, que contemplava la paritat representativa entre dones i homes, que està impugnada pel Partit Popular i pel govern Aznar al Tribunal Constitucional.

(Remor de veus)

La participació..., la participació... La participació a les institucions no ha d'anar en el sentit que apunta el Partit Popular.

És una manca per a nosaltres de coherència que una llei que pretén desplegar la igualtat de gènere no estableixi la paritat com a concepte per al conjunt de l'Administració autonòmica, fins i tot vagi per davall el que en aquest moment es va aprovar a nivell del Govern, la disposició 525/2005.

És una llei per a nosaltres carregada de mancances i obvia el principi fonamental del respecte a la igualtat de drets i oportunitats en la diferència. Manca l'adquisició de compromisos clars per part del Govern de les Illes Balears i només es basa en generalitats. S'han d'afegir actuacions obligatòries...

(Continua la remor de veus)

...i s'ha d'afavorir... Jo agrairia, Sr. President...; si li és igual... S'ha d'afavorir el foment de l'ocupació estable i de qualitat per a les dones, establir mecanismes per assegurar i facilitar la seva participació en la formació, establir i implicar l'administració educativa per integrar el disseny curricular de coeducació, s'han de fer necessàries mesures concretes i el desenvolupament dels principis generals. Si no aquesta llei no serveix per a res, no serveix per a res, i jo convid a totes les persones que ens escolten que la llegeixin i clarament ho podran veure així.

Per tot això consideram, senyors i senyores diputats, que la Llei per a la dona s'ha de retirar i refer-la de dalt a baix. Nosaltres creim en una llei per a la igualtat, no faltaria més, i a més lluitarem fins que faci falta dins l'àmbit democràtic per poder aconseguir que cada vegada sigui més real aquesta igualtat; ara bé, entenem que aquesta llei no aporta, com he dit, res a aquesta millora. Si realment, senyores del Partit Popular, senyors del Partit Popular, senyors i senyores d'UM, creuen en les dones i volen millorar la nostra situació a la societat i fer possible la igualtat de dret i de fet, retirin aquesta llei i votin la nostra esmena a la totalitat. Les dones ens mereixen més efectivitat, menys demagògia, i no volem contribuir a una operació de màrqueting i de pura cosmètica que únicament cerca un rèdit electoralista.

Si realment els preocupa fer efectiva la igualtat entre dones i homes votin la retirada de la llei per elaborar un projecte negociat i consensuat entre totes les dones, els agents socials, i esperar el marc legal a nivell europeu i l'estatal, a punt d'aprovació; una llei que aprofundeixi i concreti les mesures i les actuacions...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. ...i que especifiqui terminis, pressuposts, sancions i mesures de seguiment. Si continuen endavant amb aquesta llei demostraran que la igualtat entre dones i homes no els interessa; tan sols el que volen fer és oportunisme polític.

Gràcies.

IV.3) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 2012/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 385/06, per a la dona.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, permetin-me fer una mica d'història precisament sobre la història d'aquesta llei.

El dia 15 de juny del 2005 el Govern balear va presentar una memòria justificativa de la necessitat d'elaborar un avantprojecte de llei per a la dona. L'avantprojecte o, més bé, l'esborrany de l'avantprojecte se sotmet a consulta de diferents associacions i entitats, i es constitueix un grup de treball d'anàlisi del text. El 16 de desembre del 2005 se sol·licita dictamen del Consell Econòmic i Social, i 15 dies després es convoca la Mesa de Diàleg Social per presentar l'avantprojecte. A aquest avantprojecte es presenten més de 180 al·legacions per part de les diferents associacions, de les quals tan sols se n'accepten 11, i la immensa majoria, per no dir totes, de les acceptades tenen un caràcter merament semàntic o formal, i

aquest projecte que pareixia que havia de néixer, segons es diu, amb un gran consens, en realitat es frustra totalment fins al punt que ni tan sols les al·legacions presentades per les diferents conselleries del Govern a aquest avantprojecte són acceptades.

Una vegada més aquest govern confon el que és consulta amb el que és concertació, una actitud exclusiva i excloent del que és el diàleg social, tot i que un diari publica en aquests dies que segons el Govern la llei neix amb bon peu des del moment en què el Govern va decidir consensuar-la amb tots els sectors implicats, i continua dient: "S'han acceptat la majoria de les esmenes". Senyors i senyores del Govern, com es pot ser tan sectari i intentar confondre tant la ciutadania?

Com a qüestió prèvia em referiré, diré que l'avantprojecte hauria de perseguir fer efectiu i real el principi d'igualtat i la no discriminació per raó de sexe. Per tant, i en base a aquesta evidència, considerem que el títol de la norma no en reflecteix l'objecte, i en aquest punt creim que hem coincidit totes les diputades que hem intervingut en aquest punt. No seria millor parlar de Llei per a la igualtat de les dones i els homes o de Llei de mesures de foment de la igualtat de les dones i els homes?, el que a vostès els agradi més. Amb aquest canvi l'avantprojecte assoliria un nom semblant al que tenen les lleis que l'han inspirat, i donaria compliment als suggeriments del Consell Econòmic i Social així com a les al·legacions de totes les associacions i el partits polítics que han estat unànimes en aquest punt.

Estam, senyores diputades i senyors diputats, per altra banda, davant un avantprojecte que podem qualificar de norma-programa, o llei-pla, quasi podríem dir que en bona part del text recorda les lleis de bases que serveixen per fer-ne posteriorment un text articulat. I per exemple, i sense voler ser exhaustiva ja que moltes de les qüestions ja han estat plantejades des d'aquesta tribuna per les diputats que m'han precedit, faré referència només a alguns d'ells. Per exemple, a l'exposició de motius diu que es coordinarà amb diferents administracions, anomena consells, ajuntaments, etcètera, però no anomena per cap banda l'administració de l'Estat i qualque cosa hi deu tenir a dir. O és que ara vostès també s'han fet independentistes? No deixen de sorprendre-nos senyores i senyors del Partit Popular.

A l'article 4, àmbit d'aplicació, vostès parlen d'administració autonòmica, empreses públiques, consells, sols aquesta llei va dirigida a les administracions i les empreses privades no ho tenen en compte. Per altra banda tot l'articulat i podríem fer un repàs exhaustiu, com ja li he dit, és una declaració d'intencions, tots els articles són declaracions d'intencions, "es podrà, s'intentarà, es procurarà, s'adoptaran mesures...", però en realitat res de concret en aquesta llei, que com ja li hem dit és només una declaració d'intencions. Però hi ha determinats articles que crec que paga la pena que els especifiquem. Per exemple l'article 23 parla de discriminació salarial i diu coses tan peregrines com que "ha de promoure instruments per tal de què es compleixi el principi d'igualtat salarial". Senyores i senyors diputats, jo no sé si qui ha inspirat aquesta llei sap que això en aquests moments ja és un delictes, és un delictes Sra. Consellera. El mateix diu a l'article 62 quan parla de garantia salarial dins les administracions públiques.

Només ens mancaria que no hi hagués igualtat salarial a l'administració pública. Ja li ho he dit, això és un delictes.

Pel que fa els aspectes econòmics, derivats de l'aplicació efectiva de l'avantprojecte, si és que no impera el bon criteri i es retira, ens trobarem també amb diferents despropòsits. En alguns casos aquesta llei diu que no comporta cap tipus de despesa i en altres ho han especificat en un gran detall. Cal dir que atenen l'especial configuració dels subjectes obligats al seu compliment, que en alguns casos queden ben clars, l'administració autonòmica, però en altres és més difícil la seva concreció, per exemple quan parlen de poders públics, a qui es refereixen els poders públics, els càlculs prevists són parcials i estan limitats a l'impacte de les mesures previstes en els pressuposts de la comunitat autònoma. És a dir, el pressupost d'aquesta llei es fa en base a les despeses que ja tenen les diferents conselleries en programes d'igualtat, per cert finançades en la seva major part pel Govern de l'Estat i també pels fons comunitaris.

L'avantprojecte regula sancions com la no subvenció, però no estableix un mínim procediment sancionador allà on es regulin d'una manera clara la tipificació de les infraccions, les sancions, els subjectes responsables, els òrgans competents per apreciar la infracció i imposar la sanció corresponent. O també els terminis de prescripció, tan de les infraccions com de les sancions. L'article 66 determina que l'òrgan que ha de vetllar per al compliment de les previsions establertes a l'avantprojecte de llei és en temes de sancions la Sindicatura de Greuges. I tots sabem en aquest Parlament que la dita sindicatura no està en funcionament. D'altra banda dir que el Síndic de Greuges actuaria a l'àmbit de les administracions públiques i que no interviendria en qüestions o conflictes suscitats pels subjectes privats. Per tant, el que podria fer aquest òrgan estatutari estaria ben limitat.

Quan el text diu que l'Institut de la Dona vetllarà per al compliment de la llei. Seria important també saber de quines eines disposa aquest organisme per fer-ho, ja que fins ara no ho ha demostrat amb les competències que té assignades. No ha demostrat en cap moment que pugui fer efectiva una vigilància damunt determinats incompliments. Nosaltres creim que senzillament estam parlant, una vegada més, d'una declaració d'intencions buida i sense contingut, com tantes altres que ens ha duit aquest Govern en aquest Parlament.

Hem de qüestionar també l'oportunitat temporal d'aquest avantprojecte, sobretot si tenim en compte que en aquesta matèria ens trobam davant un procés de canvis legislatius importants, tan en l'àmbit europeu com a l'àmbit estatal. És molt probable que en un futur immediat ens trobarem davant d'una nova legislació, a la qual s'haurà d'adaptar la legislació autonòmica, em referesc concretament a la Llei de garanties d'igualtat entre homes i dones del Govern de l'Estat. Aquesta sí que és una llei consensuada, sí que està ordenada i sí que disposa de procediments sancionadors, a més a més, de les mesures d'acció positiva necessàries per fer realitat el títol de la llei. Les presses senyores i senyors del Govern mai han estat bones conselleres, sobretot quan afecten parts importants de la població i en temes de la importància, com seria aquesta Llei de garanties per a la dona. Però creim, estam convençuts que d'allò que es tractava era de sortir als diaris, es tractava de fer-

se fotos i sobretot de fer més via que la llei que preparava el Govern de l'Estat i així ens ha anat o ens anirà a les dones d'aquesta comunitat si no s'imposa el seny i retiren aquest avantprojecte.

Per acabar, no vull deixar de fer-ho, he de fer referència a la presència equilibrada d'homes i dones en les llistes electorals. El diumenge 5 de març, un membre d'aquest Govern deia en declaracions a un diari textualment: "*la Ley de paridad del Gobierno central que promulga para garantizar la presencia de mujeres en las listas electorales de los partidos que concurren a las elecciones generales, autonómicas, o municipales en un porcentaje 60-40 es discriminatoria*". Bé, jo demanaria pagar els partits els escons que ocupen les dones, tal com preveu la llei del PP com la qualificarien vostès senyores i senyors diputats d'aquell Parlament? Jo els deix a vostès la resposta.

Per tot això, demanam des del Grup Socialista que retiren aquesta llei, que imperi el seny, facin una llei consensuada i en sortirem beneficiades no només les dones, sinó també els homes i en definitiva, tota la societat. Gràcies.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervé en nom del Govern l'Hble. Consellera Rosa Puig i obre una qüestió incidental.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Voldria en primer lloc donar la benvinguda en aquest Parlament a totes les dones que representen distintes entitats i associacions que estan avui aquí presents i que realment demostren el seu interès per aquest debat de la Llei de la dona. La veritat és que he sentit aquí els mateixos arguments pràcticament de la majoria de diputades que han pujat en aquesta tribuna i m'agradaria en primer lloc i abans d'entrar amb l'objectiu que persegueix aquesta llei, donar una resposta el més explícita possible en els plantejaments que feien fa un moment. Deien que aquesta llei no ha estat fruit del consens, que possiblement no s'han tengut en compte l'opinió de moltíssimes entitats o associacions que són representatives de dones, en la fase d'al·legacions, que és i s'ha reiterat, una mera declaració d'intencions i que per tant, no s'inclouen mesures concretes en aquesta llei. Deien també que no inclou, per suposat, l'obligació dels partits polítics de presentar llistes paritàries, o tampoc que no inclou obligacions de plans d'empresa, tampoc, i deien i afirmaven que no els agrada el nom d'aquesta llei; deien també que no obliga els poders públics i que, per tant, s'haurien d'implicar distintes mesures d'igualtat i obligar de forma més contundent les distintes obligacions. Deien també que possiblement aquest no és el moment oportú de fer una llei en aquesta comunitat autònoma i deien també que no té mesures específiques d'ajuda econòmica o que, possiblement, té una mesura o una memòria econòmica no específica i que tampoc no inclou un catàleg de sancions i d'infraccions.

Crec que bàsicament aquests eren els arguments que vostès empraven fa un moment per explicar per què no estan d'acord amb aquesta llei. Començaré pel principi i deien que realment no ha estat fruit del consens; això és fals, una altra cosa és que vostès no hi estiguin d'acord, que tinguin una altra posició, això sí que pot ser cert. Però que realment no s'hagi cercat el consens a través de distintes exposicions, de fase d'al·legacions, de peticions de participació i que no hi hagi hagut un consens específic amb una qüestió determinada i amb un sector determinat, això sí que pot ser cert; però que no s'hagi obtingut un consens és fals. Miri, ho explicaré: el tràmit d'audiència va començar dia 12 de juliol de l'any 2005 i va durar més de dos mesos, fins dia 30 de setembre del mateix any. Aquest esborrany, a més, s'ha pogut consultar contínuament a la pàgina de l'Institut de la Dona, però, per més fer, la directora de l'Institut de la Dona va tenir més de 40 reunions amb associacions i entitats del món de la dona i, a més, es va enviar aquest avantprojecte de llei a 72 entitats representatives, la majoria d'elles d'associacions de dones legalment constituïdes, i d'altres també, com als agents socials, o fins i tot a altres entitats que varem considerar que era oportú que hi poguessin participar com el Consell de la Joventut, els consells insulars evidentment, i també els ajuntaments d'aquestes illes.

I quan va acabar aquesta fase d'al·legacions va entrar a la Mesa del Diàleg Social, allà on hi va haver dues reunions, i la darrera Mesa convocada va ser dia 22 de desembre i en aquesta Mesa es varen recollir més del 60% de les aportacions que varen fer UGT i les patronals. I evidentment després també hi va haver el dictamen del CES, del Consell Econòmic i Social. I ja que parlem del CES, doncs llegiré un text, un trosset d'aquest text, que diu específicament: "Hem de mostrar la nostra satisfacció perquè la tramitació d'aquest avantprojecte ha respectat amb escreix la llei del Govern quant a participació ciutadana i consultes sectorials que s'han fet. Consideram molt positiu l'esperit de consens que ha guiat aquesta etapa de consultes prèvies i la gran participació que ha provocat. Igualment, ens sembla destacable la constitució d'un grup de treball per estudiar aquest avantprojecte de llei."

Per tant, jo crec que queda més que sobradament demostrat que hi va haver una participació. I dir que no s'han tengut en compte les opinions i distintes entitats és fals, potser la raó provengui que vostès estiguin d'acord amb una part d'aquestes aportacions, però no amb totes. I el text s'ha consultat evidentment en el Lobby de Dones, per suposat, però també s'ha presentat a altres entitats i associacions de dones, com poden ser Dones d'Empenta, Nuredduna, Lluna Creixent, Associació de Dones Rumí, la delegació territorial de les Illes Balears de l'Associació Praxis de Dones Juristes, entre d'altres, i totes i cadascuna d'aquestes són associacions integrades per dones que lluiten per defensar els seus drets i que no es mereixen que ningú no pugui escoltar la seva opinió. I per tant, des del Govern varem considerar que totes les aportacions que ens poguessin fer les distintes entitats havien de ser escoltades.

A més, també, aquest avantprojecte va ser presentat al Consell Rector de l'Institut, del qual vostès són membres també, i per tant s'ha lliurat aquest text perquè es poguessin fer també aportacions. I voldria dir que alguna d'aquestes aportacions d'aquestes entitats han estat, precisament, de

felicitació. I de la mateixa manera que respectam i valoram les sis al·legacions que va fer el Lobby de Dones, també respectam i agraïm les paraules de Dones d'Empenta, que va dir que estaven d'acord amb aquest text, o també les d'Arco Iris, Grup de Lesbianes de les Balears, que deia que aquesta llei s'emmarca dins l'àmbit d'actuació de la comunitat autònoma i que realment esperen que pugui contribuir a solucionar els problemes de gènere que encara existeixen dins la nostra societat. I evidentment, moltíssimes aportacions en aquest sentit.

Voldria dir també que vostès feien referència que aquesta llei és només una declaració d'intencions; això també és fals. Aquí hi ha una aportació important i establim obligacions específiques, precisament les dels poders públics, d'haver de redactar plans d'igualtat. S'estableixen també obligacions de l'ampliació dels horaris de l'escoleta dels col·legis, als quals vostès feien referència i crec que he sentit una afirmació de qualcú que deia que aquest cost econòmic l'haurien d'assumir els pares. Voldria recordar que a la memòria econòmica d'aquesta llei hi ha una quantificació específica d'aquest tema i, evidentment, ho assumirà l'administració.

Deien també que no inclou l'obligació que els partits polítics presentin llistes paritàries, sinó incentius. I és cert, el Partit Popular sempre ha defensat la mateixa posició, el partit que ara és al Govern i, evidentment, i ja ho dèiem també en el nostre programa electoral, que les nostres propostes sempre havien de partir del convenciment que la dona realment el que necessita és que la societat li garanteixi aquesta igualtat, i que la dona pot accedir a qualsevol posició simplement pel que val, pel que demostra i que no necessita un tractament de favor ni de quotes. Pensen, i crec que estaran d'acord amb aquesta afirmació, que no basta declarar que les dones poden participar dins la vida política, no basta obligar uns partits polítics a elaborar unes llistes paritàries, la igualtat ha de ser real i això només es podrà aconseguir si respectam el més important, que és la dignitat de la dona. I realment si obligam, com fa en aquests moments la prevista llei de l'Estat, i obligam els agents socials, en aquest cas, les empreses privades, el que provocarem, sense cap dubte, serà un efecte rebuig, el mateix efecte rebuig que sempre du implícita qualsevol obligació, i el mateix efecte rebuig que acaba de tenir aquest avantprojecte que ha presentat l'Estat, el Govern central, un rebuig que els obliga a rectificar i (...) que no seran exactament els percentatges que havien dit que haurien d'incloure en els distints consells d'administració. I un rebuig que també ha tengut el suport en el Consell Econòmic i Social de l'Estat i que es va mostrar contrari a aquesta obligació d'haver d'imposar una composició paritària als consells d'administració de les empreses. I la pròpia secretària d'Igualtat, Soledad Murillo, ja ha dit que haurien de fer marxa enrera en aquestes qüestions.

Per això, des del Govern apostam per una altra posició, realment apostam per obligar les administracions, els òrgans estatutaris, també la Universitat perquè puguin dur endavant els plans d'igualtat, i aquí sí que és necessari donar una obligació perquè realment és l'administració la que ha de donar exemple. I amb aquest exemple i amb altres incentius el que nosaltres volem aconseguir és que s'assumeixi un fet que és tan real com patent, que les dones tenen la capacitat per fer i arribar allà on vulguin. Per això, repetesc, creiem que no és oportú obligar a

posar tres directives a un consell d'administració; pot ser que això realment pugui ser una dreuera, no sé si atractiva o no, però és una dreuera i no és el camí que nosaltres hem triat. I possiblement ens complicam, perquè triam el camí que ens durà més feina, però el que precisament es farà des del convenciment; creim que és important conscienciar la societat que tant homes com dones poden implicar-se igualment en les tasques de dins la casa i en les de fora, i aquí sí que tendrem un repartiment equilibrat de les nostres responsabilitats. I precisament el que intenta aquesta llei és remoure els obstacles i permetre que les capacitats de la dona la duguin al lloc que li correspon.

Vostès deien que la proposta que fa aquesta llei quant a les subvencions per escons significa comprar; això no és així, això és un incentiu i és una voluntat dels partits polítics decidir els homes i les dones que han de conformar les seves llistes electorals. Nosaltres volem que les dones ocupin els primers llocs, sempre que siguin les millors, i els homes també. I miri, si això ho fa un partit política sense tenir en compte el sexe, al final se n'adonà que realment ha fet una llista equilibrada, d'un 60, d'un 40 o d'un 50%, però ho haurà fet per voluntat. I això és el que nosaltres creim que necessita un incentiu.

Comentaven també que no hi havia un pressupost o una memòria específica en determinades qüestions; és fals també, i és fals i hi ha recomanació del Consell Econòmic i Social i així es va determinar. I hi ha un pressupost econòmic en aquelles matèries que són quantificables, perquè parlem d'una matèria totalment i absolutament transversal; n'hi haurà d'altres que és impossible poder determinar específicament quin és el pressupost que constarà una vegada que entri en vigor aquesta llei. Evidentment, sabem que dins l'àmbit privat parlem de la incentivació perquè les empreses facin els plans d'igualtat i que estableix aquesta llei que la supervisió es farà per l'Institut Balear de la Dona, i això implicarà una major dotació de personal. I aquesta és una previsió que haurà de tenir en compte la Conselleria de Presidència i Esports. Igualment, aquest 10% de propaganda gratuïta o aquest 10% d'escons que es puguin donar per les llistes electorals, en aquests moments és una previsió de futur, perquè no podem saber quantes dones obtindran un escó. Però evidentment el Govern haurà de fer aquesta previsió.

No obstant, sí que hi ha altres àmbits als quals vostès feien referència, i hi vull tornar incidir, allà on hi ha una quantificació econòmica del que costaran les obertures d'aquests centres escolars d'educació infantil i de primària, amb horaris específics per facilitar aquesta conciliació de la vida familiar i laboral, que no són les úniques mesures, però sí que hi ha una previsió econòmica en aquest sentit. Igual que hi ha altres previsions econòmiques, per exemple, en matèria de promoció i de protecció de la salut.

Deien també que aquesta llei no es podrà aplicar perquè no estableix un catàleg d'infraccions i de sancions. És cert, no estableix un catàleg, però sí que hi ha molts d'articles que fan referències específiques a les conseqüències d'incompliments d'aquesta llei; per exemple, inclou sancions específiques per a aquelles empreses que tinguin una condemna per discriminació salarial o per qualsevol altra qüestió de discriminació i que, per tant, no podran rebre una ajuda del Govern de les Illes Balears

durant cinc anys. O igual també, dins l'àmbit educatiu, estableix una remissió als reglaments interns sempre que hi hagi o s'hagin produït conductes sexistes en els centres. O també, a altres àmbits, fa una remissió específica a les inspeccions de treball. Incideixen molt en la creació de l'Adjunt al Síndic de Greuges que preveu aquesta llei, però també és cert que aquesta llei estableix que mentrestant qui vetllarà pel compliment de l'aplicació d'aquesta llei serà l'Institut Balear de la Dona, mentre no es creï aquest adjunt al Síndic de Greuges.

Feien també referència que possiblement aquest no era el moment oportú de dur a terme una llei per a la dona a les nostres illes i que possiblement havíem d'esperar l'entrada en vigor de la llei estatal. Jo no crec que això sigui oportú, entre d'altres coses perquè aquesta llei de l'Estat encara ni tan sols ha entrat a debat en el Congrés dels Diputats i ja es veuen obligats a fer rectificacions, com el tema, el qual comentava fa uns moments, en representació de les dones que han de formar part dels diferents consells d'administració. Per tant, es veuen obligats a rebaixar les seves exigències i en canvi el Govern de les Illes Balears sí que planteja la llei que va crear a un moment determinat, millorada evidentment amb les aportacions d'aquestes entitats, però sí que ha passat per tots els tràmits necessaris, s'han fet les alegacions, hi ha hagut les aportacions, hi ha hagut participació per part d'entitats, de sindicats, de patronals, de la Mesa del Diàleg, i ara creim que no seria el moment oportú de poder tirar endarrera tota la feina que s'ha fet fins ara.

I a més, també voldria dir que aquesta llei contempla amb molta més profunditat determinats aspectes que la llei estatal anomena molt de passada, la llei de l'Estat fa referència, molt específica, als temes del consell d'administració i a l'àmbit polític, però en canvi hi ha altres qüestions que nosaltres considerem igual d'importants, com poden ser el tema de l'educació, el tema de la salut, que hi són molt de passada a la llei de l'Estat i considerem que aquesta és millor.

I amb això, vull incidir també en el tema del nom, vostès diuen que aquest no és un nom adequat per a una llei; jo he de dir que realment l'aspecte més essencial d'aquesta llei és trobar la igualtat entre les dones i els homes, però també és ver que aquesta llei introdueix determinats aspectes i que cerca afavorir determinades circumstàncies de la vida diària de les dones, com per exemple el gaudiment del dret a la maternitat, entre d'altres. I a més, aborda de forma integral determinats aspectes que no estan contemplats, com deia, a la llei de l'Estat. Per tant, a nosaltres ens pareix un nom adequat i oportú.

Feien molta incidència en la qüestió que això era realment una declaració d'intencions i jo crec que és interessant que aquí pugui demostrar que hi ha mesures específiques i concretes en aquesta llei. N'anomenaré unes quantes, però dir-los que sí, que obliga les administracions a elaborar aquests plans d'igualtat, ja ho he dit en el seu moment; en temes d'educació qualcu deia que aquesta llei no inclou mesures concretes del foment de la participació i de l'educació amb igualtat, això està previst a l'apartat d'educació, que contempla més de sis articles; fa referència específica als horaris, com deia, dels col·legis i de les escoles. És cert que no entra a explicar exactament si han de ser obertures de mitja hora o d'una hora o de deu minuts,

perquè això evidentment s'haurà de fer a través d'un reglament, però sí que explica que aquestes mesures s'hauran de dur a terme. També estableix la incentivació perquè les empreses privades puguin dur a terme i facilitin acords sobre temes de flexibilitat horària i de teletreball, per tant mesures de conciliació al marge de l'administració pública. I després estableix altres mesures específiques destinades, precisament, a les dones víctimes de violència de gènere, com podem ser ajudes econòmiques, també, per a lloguers d'habitatges socials, i l'increment, com deiem, dins l'àmbit polític d'aquest 10% gratuït de propaganda electoral.

Hi ha altres mesures dins l'àmbit de l'administració, com poden ser que quan a un cos o escala hi hagi una desproporció alarmant de més de 20 punts, sempre que hi hagi iguals mèrits, es primarà la dona en aquest sentit. Però hi ha actuacions en moltíssims d'àmbits, educatius, laborals, socials, de la salut, de l'esport, de les noves tecnologies, dels mitjans de comunicació i de la participació de la dona en els assumptes públics, i tots i cadascun d'aquests aspectes realment són essencials. Però hem de tenir en compte sobretot l'aspecte laboral, l'aspecte d'independència econòmica, perquè, a més, tots sabem cert que en molts casos, fins i tot de violència de gènere, les dones moltes vegades no s'atreveixen a denunciar per la falta d'independència econòmica de la parella; per això hi ha un apartat específic dins l'àmbit d'igualtat laboral de 15 articles, que comporten mesures específiques.

En aquest sentit, vull dir també que no esperem ja a l'aprovació d'aquesta llei per dur a terme actuacions, fa poques setmanes es va firmar el primer conveni de col·laboració entre la Conselleria de Treball i l'Institut Balear de la Dona per començar a elaborar la guia dels plans d'igualtat a les distintes empreses. Però hi ha mesures també per facilitar la incorporació de les dones al món laboral, per millorar la seva ocupació, per procurar també que es puguin reincorporar en cas que hagin hagut d'abandonar la feina per diferents motius, i s'estableix l'obligació per l'administració d'haver d'elaborar un pla d'ocupació per a les dones, dins el marc del Pla d'ocupació d'aquestes illes, tenint especial cura d'aquelles dones que han de retornar per haver deixat la feina i tenir cura d'infants o de persones dependents o fins i tot també per facilitar l'accés de la primera feina o d'aquelles dones de més de 45 anys que mai no hagin pogut fer feina fora de casa.

Igualment, hi ha mesures específiques d'inserció laboral a tots aquells col·lectius de dones especialment vulnerables, com podrien ser, i anomenava, víctimes de la violència de gènere, però també hauríem de tenir en compte altres col·lectius com prostitutes, extoxicòmanes, exinternes de centres penitenciaris, dones amb alguna discapacitat, en definitiva, mesures específiques.

Igualment, també, hi ha contemplada l'orientació i l'ajuda que han de menester les dones que vulguin ser empresàries per fomentar l'autoocupació, igualment també altres actuacions importants, com aquesta incentivació, ja sigui econòmica o de bonificació a les empreses privades perquè puguin implantar aquestes mesures dins les pròpies empreses de flexibilització d'horaris i altres mesures específiques com són les campanyes de posada en marxa, sobretot de potenciar la utilització del permís paternal compartit. I aquí, sí que voldria fer una especial

referència, no hi ha mesures econòmiques específiques, deien vostès, els vull dir que la Conselleria de Treball, cada any, augmenta de forma considerable el pressupost destinat precisament a la reducció de la jornada laboral a empreses privades per a aquelles persones que vulguin optar a aquests tipus de recursos.

Igualment, a l'àmbit de la igualtat, hi ha també específicament el de l'educació, amb sis articles específics. El primer ha de fer referència al tema de la coeducació, però hi ha altres mesures específiques, com per exemple garantir l'ensenyament no reglat a aquelles dones que puguin estar a zones rurals, perquè moltes vegades són les dones que estan excloses d'aquesta possible participació amb programes de formació d'adults. També hi ha programes específics per a famílies monoparentals, perquè també sabem que la majoria dels casos, aquestes dones formen part de famílies que tenen cura dels fills al seu càrrec i ho fan totes soles. També hi ha altres mesures en temes de família i d'igualtat, mesures específiques i la majoria mesures econòmiques també, de violència contra les dones, com és la personació de l'administració en casos de violència de gènere, especialment en casos de mort, però voldria dir que hi ha altres tipus de mesures d'ofertament d'assistència, tant jurídica com psicològica gratuïta a aquestes dones que tant ho necessiten, i també l'obligació, s'estableix una altra obligació per a tots els centres sanitaris i els centres socials, d'haver d'informar sempre a l'Institut Balear de la Dona, sempre amb consentiment de la víctima, evidentment, quan es produeixi una situació de violència i igualment també a tots els centres de personal docent.

I, finalment, voldria parlar del tema de participació social i política. Ja he comentat que creim que és important que es pugui establir aquesta possibilitat d'un 10% de temps gratuït, perquè això provocarà que parlem de temes de gènere, que implantem, i que els partits polítics es comprometin a implantar de cada vegada més mesures per assolir aquesta igualtat, igualment també les subvencions electorals per al 10% d'escons obtinguts, sempre dependrà de la voluntat dels partits polítics. I altres mesures específiques dins temes d'administració pública, com poden ser l'eliminació del llenguatge sexista o també altres

mesures destinades a dones que facin feina dins l'administració.

Crec que aquesta llei demostra que és ambiciosa, que té mesures concretes i que, sobretot, parteix del principi que la igualtat, si no la feim tots, no la tendrem. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Vénen ara les rèpliques dels diputats i les diputades dels grups parlamentaris que han defensat les esmenes. Per un temps de cinc minuts té, en primer lloc, la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc, li he de dir que, tot i que cinc minuts és molt poc temps per dir tot el que m'agradaria dir, Sra. Consellera, veim una llei absolutament diferent, es veu que la seva manera de valorar-la i de veure-la és absolutament distinta de la d'aquesta diputada i del nostre grup.

En primer lloc, no sé què significa per a vostè el consens, jo he dit a la meua primera intervenció que no és el mateix consulta que concertació, vostès ara s'han dedicat, tot el govern del Partit Popular, a dir "feim moltes consultes", perquè es reuneixen amb totes les associacions, han parlat, entre d'altres coses, d'aquesta llei, però a l'hora de la veritat, quan es tracta d'acceptar les propostes que es puguin fer, quan es tracta d'entrar a un debat, això ja és una altra cosa, o diuen el que a nosaltres ens agrada o, si no, s'ha acabat l'assumpt. Supòs que moltes associacions sí que han dit, li han dit que els sembla bé o els pot semblar bé aquesta llei, però també n'hi ha moltes, i vostè ho sap perfectament, Sra. Consellera, que s'han presentat en distintes ocasions, concretament li hem dit 180 al·legacions, només se n'han acceptades 11 que, a més, com sap vostè perfectament, hi ha hagut quantitat de vegades que s'ha ofert un debat i no hi ha estat, jo mateixa he participat a reunions amb vostè on ni tan sols ens ha volgut dir quines eren les propostes que s'havien fet en positiu o que vostès havien acceptat, perquè no sé, jo no les he vist mai per escrit, per exemple, l'únic que he sentit de la seva boca és que n'hi havia, però escrites no n'hem vist cap. Per tant, Sra. Consellera, li he de dir que ha de reflexionar molt profundament, molt profundament, perquè el consens, com li dic, cercar el consens en una matèria com aquesta, és la seva obligació, és una responsabilitat democràtica, que vostè té com a persona que forma part d'un govern, com a dona i, a més, com a persona que representa una part de la societat. I, com li dic, la consulta no és ni molt menys arribar a concertació i a concert. Jo li torn a dir, li torn a repetir que faci un esforç per intentar realment que es faci una llei que tenguí el consens màxim, evidentment, possible.

I no sigui tan autocomplaent, Sra. Consellera, perquè a mi no em preocupa que vostè estigui molt contenta de la llei, a mi el que em preocupa és que sigui una llei d'igualtat d'oportunitats d'homes i dones, això és el vertaderament important, això és el que ens preocupa a totes, almenys, les dones, i en aquest cas diputades, que entenem que la igualtat entre dones i homes necessita un esforç molt important, no que estigui vostè tan contenta, que no és el cas ni la preocupació.

En segon lloc, Sra. Consellera, veim una llei molt distinta, perquè jo no sé vostè on ha vist aquestes obligacions específiques, quines?, on són?, concreti-les, vostè ha fet dret comparatiu, ha mirat altres lleis que sí que diuen qüestions concretes?, ha agafat lleis que ja estan aprovades i ha intentat agafar alguns articles per posar-los en aquesta llei? Ni aquesta feina no han fet. És una llei absolutament genèrica, no concreta res, i li podria llegir molts d'articles que van en aquesta línia, però evidentment en cinc minuts no hi ha temps, però jo convid la població que llegeixi aquesta llei, si és capaç, sense tenir cap coneixement legislatiu, de veure que és una llei que realment fa alguna cosa, l'únic que diu és que s'han de fer plans, no temporalitza, no hi ha pressupost, Sra. Consellera, no hi ha capítol de sancions, no existeix res de tot això, l'únic que hi ha és dir farem, farem i farem. I no és necessària una llei per dir

que farem, farem, farem, per a això vostès facin un programa electoral, l'amollin al seu electorat o a tota la població, i els votaran o no, però una llei és una qüestió molt més seriosa, una llei és dur a un parlament actuacions concretes, com fan moltes lleis, que realment assegurin l'objectiu, que és la igualtat entre homes i dones. I aquesta llei, Sra. Consellera, ja li dic, podríem fer un repàs important per dir-li que no és així. De fet, nosaltres hem presentat 63 esmenes i moltes són d'afegir coses que no hi ha, i supòs que si s'ho mira bé i reflexiona, per ventura ens n'aprovarà alguna, però ho feim amb la intenció que hi hagi el que no hi ha a la llei.

En tercer lloc, la participació institucional no es dona pagant doblers als partits, vostès ho tenen una mica embullat, això. Jo crec que el que hauríem de veure és si realment es creuen la igualtat entre homes i dones, és un tema molt més profund, molt més profund, perquè el que significa és realment establir una paritat perquè hi pugui haver llistes electorals paritàries i, per tant, hi pugui haver representació d'homes i dones, i no ens venguin que són les millors, les dones, desgraciadament, tenim una història distinta que vostè hauria de conèixer i hauria de valorar, i sap perfectament que la discriminació positiva avui en dia a Europa ningú no la qüestiona, perquè és un element fonamental per tal que les dones participin més i no només puguin demostrar que són millors sinó que són iguals, Sra. Consellera. No es tracta de ser millors que, sinó senzillament de ser, com dic, iguals i capaces de poder, en aquest cas, representar una institució.

Per això creim que el sistema que vostès han triat, el Partit Popular, de mesures de bonificació, no és una mesura que ajudi per a res, al contrari, resulta que els partits rics no posaran dones i els que tenen doblers en posaran, les posaran darrera de tot, com anirà això?, per favor, no se'n riguin de les persones i de les dones que hem treballat per la igualtat i la paritat durant molts d'anys i de totes aquelles que desgraciadament en aquests moments ja no hi són, que han fet feina perquè la igualtat no fos un tema ridícul sinó un tema real.

Per altra banda, diu que hi ha pressupost. Jo l'únic que veig és una quantitat concreta, Sra. Consellera, una quantitat concreta a l'article 54 que és l'article de subvencions electorals, és l'única que diu que hi haurà un 10%, l'única, la resta, no em digui que ni en temes educatius, ni en temes de sanitat ni en temes laborals hi hagi cap quantitat ni percentatge ni res que se li assembli, no n'hi ha, i, si no, vostè digui'm on és, perquè a la llei que tenim nosaltres no ho diu, per ventura és que vostè té una llei distinta de la que tenim els grups parlamentaris.

Per tant, no hi ha pressupost, no hi ha sancions, miri's qualsevol llei, totes les lleis tenen un capítol de sancions i infraccions, és una qüestió de sentit comú i, per altra banda, ja és ridícul i crec que això també per responsabilitat de govern no haurien de permetre que una llei digui que el seguiment d'aquesta llei el farà un organisme que no existeix ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. Que no existeix en l'actualitat, que és el síndic de greuges i si no, en el seu cas, l'Institut Balear de la Dona que fins ara, almenys en qüestió de participació, hem de dir que és gairebé nul, perquè jo que en form, fins i tot, part, poques vegades ens han pogut dir que anem a parlar d'alguna cosa, i quan hi hem anat ens han hagut de dir que aquesta llei era magnífica i que difícilment acceptarien qualsevol tipus de proposta que nosaltres feim.

Per tant, Sra. Consellera, vostè veu una llei molt distinta de la que veim nosaltres. Aquesta llei, li tornam a dir, reflexioni profundament, no es quedi amb l'autocomplaença mirant-se la guixa, sinó que intentin, sobretot, ser coherents, ser responsables i actuar en el que les dones necessitam en aquest moment: un govern que aposti per la igualtat entre homes i dones de manera real, de manera certa i de manera clara. La resta només és, com dic, electoralisme i res més.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, he entès moltes coses de la seva explicació, continuu sense compartir la llei, però he entès moltes coses.

Ens diu que sí que hi ha obligacions que estableix la llei, evidentment, el Pla d'igualtat, l'ampliació d'horaris -no diu que sigui una obligació, diu que es farà-, i diu que hi ha pressupost. Hi ha dues coses que haurien de quedar molt clares aquí, avui no discutim la memòria econòmica que fa el Govern quan presenta un projecte de llei, discutim el projecte de llei, la memòria econòmica no l'hem vista, no la tenim els membres de l'oposició, segurament vostè haurà fet els càlculs del que li costa, però cap ni un article d'aquesta llei, ni disposició addicional ni tan sols l'exposició de motius dona cap obligació al Govern d'invertir ni un cèntim a cap de les mesures de què parla, cap, no hi ha cap obligació ni una. Que vostè tenguí una memòria econòmica, per ventura sí que sap què pot costar, però no que obligui ni a vostè ni als que després ocupin els càrrecs que tenguin alguna cosa a veure amb aquestes polítiques, que estiguin obligats o obligades a dur a terme aquestes mesures. Per tant, són dos conceptes diferents, que hi hagi obligació a tenir una memòria econòmica que digui què poden costar aquestes mesures.

Diu que la dona el que necessita és que la societat li garanteixi els seus drets, per tenir igualtat la dona necessita que la societat li garanteixi, miri, la societat és una cosa molt general, Sra. Consellera, però molt, eh? I normalment les societats l'única cosa que garanteixen és allò que és costum, allò que és costum, i el costum dins aquesta societat i dins totes les societats, algunes pitjor i algunes encara una mica millor, és que les dones tenen un paper secundari. Per tant, en aquests moments, la societat l'única cosa que garanteix és que les dones tenen un paper secundari, quan s'han de garantir coses noves, algú ha d'impulsar aquestes coses noves perquè la societat les

garanteixi i les ha de fer calar, les ha de fer costum, i avui no ho són, Sra. Consellera, i amb aquesta llei que vostè ens proposa, tampoc.

Llavors una altra cosa que sí he entès, aquí ja ho tenc ben clar, i m'ha fet entendre dues coses d'aquesta llei i d'altres. No volem imposar obligacions, l'efecte de rebuig que du qualsevol obligació, per tant vostè entén que si aquesta llei obliga les administracions a fer un pla, les administracions rebutjaran aquest pla; vostè entén que si aquesta llei obliga les empreses a fer uns horaris adequats perquè els pares i les mares puguin atendre els seus fills, això suposarà un rebuig. Per tant, que cadascú faci allò que vulgui, i això vol dir no fer res, això és l'extrem ja de la concepció liberal de la política, Sra. Puig. Efectivament, poques coses.

Una altra de les coses que m'ha aclarit amb això que no volem posar obligacions, és, idè per què tenen tantes lleis en marxa? Ara també m'ho ha aclarit. Un govern que no creu a posar obligacions, deuen tenir una quarantena de lleis en marxa, per tant si no són les lleis per obligar a fer coses, no serveixen per a res, per tant deuen servir per entretenir el personal i que no faci altres coses. Les lleis, Sra. Puig, a més de tenir una exposició de motius, que és on hi ha la declaració d'intencions, tenen tota una sèrie d'articles que són obligacions, totes les lleis són obligacions, i si vostè per endavant ja ens diu que no vol una llei que sigui d'obligacions, efectivament vostè no es compromet amb unes polítiques d'igualtat per a homes i per a dones, per tant només per això ja l'hauria de retirar.

Previsions econòmiques, ho ha dit moltes vegades, memòria econòmica específica, la llei no obliga ningú, la llei no obliga el conseller de Treball que l'any que ve destini ni un cèntim a aquestes mesures de conciliació que ha posat en marxa, això és fer polítiques, obligar, no dir, ara sí, ara no, si aquells em convenen, si aquells no em convenen.

Gaudiment del dret a la maternitat. La llei garanteix el gaudiment del dret a la maternitat, si parlem de garantir la igualtat de dret dels homes i les dones, hi ha dones que, efectivament, decideixen ser mares totes soles, per tant elles tenen dret a gaudir el seu dret de maternitat, però hi ha altres dones que decideixen ser mares conjuntament amb una parella, normalment amb un home, algunes amb una altra dona, que decideixen tenir, els pares no tenen dret de gaudir del dret de la paternitat?, no han de facilitar la conciliació i la igualtat dins l'àmbit familiar, també?

(Remor de veus)

Sí que l'he llegida, la llei, Sra. Feliu, i tant que l'he llegida, vós no l'heu llegida, segurament que vos han donat el discurs per llegir després, aquí deçà, però una servidora sí que se l'ha llegida i hi ha presentat esmenes, Sra. Feliu, el que passa és que vostè entén el món d'una altra manera o, com que la conec una miqueta, està avesada a callar i creure, Sra. Feliu, sí, callar i creure, aquesta és la seva tasca, la meva no.

Després, normes específiques, vós deis que hi ha moltes normes específiques, no hi són, i si no van acompanyades de dotació pressupostària no serviran per a res.

Mesures contra les dones per reincorporar-se després de tenir fills, també hi han de ser per als homes.

I, ja per acabar, perquè veig que això se m'ha posat vermell i abans que no em renyin, posàveu com a gran exemple, i com que vós hi heu acabat, jo també hi acabaré, mirau si és important que quan hi hagi eleccions, als mitjans de comunicació, un 10% de temps gratuït més als partits polítics perquè puguin parlar de programes de dona. Sra. Consellera, devuit segons cada quatre anys, poques polítiques de dona fareu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, vostè ha fet referència, per defensar la seva llei, a l'informe del Consell Econòmic i Social, no val, Sra. Consellera, dir les coses a mitges, les coses a mitges, si no es diuen senceres, són falses, i jo li he de dir que l'informe del Consell Econòmic i Social, a part que diu una sèrie de qüestions que ara les hi faré avinents, també diu que hi ha un vot particular d'una organització sindical, i aquest vot particular forma part del dictamen i per això es notifica conjuntament. Per tant, no em parreu que el Consell Econòmic i Social us ha felicitat per aquesta llei, perquè no és cert.

(Remor de veus)

En segon lloc, diu el Consell Econòmic i Social, i faré referència al Consell Econòmic i Social, ja que vos heu atrevit a dir el que heu dit en la vostra intervenció, en algunes parts d'aquest dictamen es pot veure cert nivell de coincidència entre l'opinió del CES i d'algunes associacions, diu "la seva visió crítica de l'avantprojecte és molt clara i veim que no s'ha pogut assolir el nivell de concertació i consens que és desitjable en aquests tipus de normes", per tant ve a donar la raó al que li deia aquesta diputada i el que han dit també altres diputades que han intervengut, que vostès confonen consulta amb consens i concertació. Vostès es pensen que mostrant la llei perquè la llegeixin, això ja vol dir concertació, això no és concertació, Sra. Consellera.

I ho diu el Consell Econòmic i Social, és important no només de consulta, sinó de debat amb intenció de concertació amb les organitzacions empresarials, sindicals i tot això, per tant vostès no ho han fet en cap moment.

Diu també, i també ho diu el Consell Econòmic i Social, que "aquesta llei és dispersa al llarg de la norma, produeix un efecte de contínua pèrdua de centre d'imputació de la llei i especialment de quin és el grau de vinculació". Jo li deia a la meva primera intervenció, no s'especifica qui ha de prendre les mesures i a qui es refereix, tant quan parla de poders públics com administracions. També li diu, Sra. Consellera, el Consell Econòmic i Social.

També comenta que seria necessari una millora en determinats temes que evitaria confusions i atorgaria claredat i donaria més ordre a l'estructura de la llei. Parla de l'exposició de motius, de l'àmbit d'aplicació, de fer un esforç per tal de concertar i també parla de l'oportunitat temporal de l'avantprojecte. Jo li deia també a la intervenció anterior, per l'efecte que s'haurà d'adaptar aquesta llei a altres de rang superior, li agradi o no li agradi, Sra. Consellera.

Diu també el Consell Econòmic i Social que és necessari fer referència específica a una de les mancances més destacables, l'àmbit sancionador, li sona això, perquè tots els partits que hem intervingut hem fet referència a aquest tema i també hi fa referència el Consell Econòmic i Social. Diu, concretament: "aquesta llei no estableix un mínim procediment sancionador on es regulin, d'una manera clara, la tipificació de les infraccions". Diu que seria necessari establir un capítol en aquest sentit.

I quasi per acabar, Sra. Consellera, també fa referència, i aquí li hem dit les associacions, els partits polítics, però vostès no ho han volgut tenir en compte, es refereix al títol de la norma, no acaba de reflectir-ne l'objecte, en comptes de "llei per a dona" seria millor parlar de "llei per a la igualtat d'homes i dones", assoliria un nom semblant al que tenen altres lleis que hi ha tant arreu de l'Estat com a altres països.

Per tant, Sra. Consellera, no vengui aquí a fer protestes que ha concertat, que a vostè li agrada la participació, perquè, miri, m'ho permetrà i li ho diré, la diputada que li parla, en qüestions de participació, va dur una iniciativa perquè es creàs el consell de dones per un tema de participació; vostès varen votar en contra de la constitució d'aquest consell que existeix a pràcticament totes les comunitats autònomes de l'Estat, fins i tot a les governades per vostès. Per tant, no vengui a parlar-nos aquí de participació.

Per acabar, Sra. Consellera, no m'ha contestat al tema dels recursos, jo li dic que vostès aquí, com a altres lleis, no posen cap recurs de la comunitat autònoma, viuen de les subvencions estatals i dels fons europeus i, en definitiva, i una vegada més, queda ben palès que el PP amb aquesta llei fa, una vegada més, un exercici de prepotència i ho demostrarà el fet que es quedarà tot sol com li ha passat també amb altres lleis.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica, té la paraula l'Hble. Consellera Sra. Puig.

LA CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. En relació amb les qüestions en què tornaven a incidir o tornaven replantejar. Sobre el concepte que jo podia tenir de consens, els diré que el Govern i jo mateixa tenim el mateix concepte de consens, ni més ni menys que el que té el Consell Econòmic i Social, ni més ni menys, perquè he llegit textualment el que posava aquest dictamen, per tant el concepte

que jo tenc de consens és aquest; el que passa és que, repetiré, òbviament vostès solament fan referència a aportacions, a determinades aportacions de determinades entitats i associacions de dones i s'obliden d'una bona part essencial. Jo n'he anomenat un parell i les vull repetir en aquesta tribuna: Dones d'Empenta, Arco Iris, Dones Juristes, i fins i tot també Federació de dones d'acció social i familiar de Mallorca, entre d'altres. Totes aquestes varen fer aportacions que han estat recollides. I fer afirmacions que no hem concertat o no hem tengut en compte aquestes opinions és fals, perquè repetiré l'acord que es va assolir a la Mesa del Diàleg Social, on un 60% de l'àrea de sindicat de dones, concretament d'UGT i de les patronals, estan incloses en aquesta llei. Per tant, no em digui que només hem tengut en compte onze al·legacions, perquè això és fals.

Em feien referència també a la qüestió de la memòria econòmica. Possiblement jo tenc moltes obligacions, però vostès, com a diputades, també en tenen moltes altres, i una de les obligacions que hauríem d'haver tengut i haver pres en consideració, és tenir en compte l'expedient complet d'aquest projecte de llei, on hi ha una memòria econòmica que fa referència a distints aspectes essencials i que puntualitza exactament la distribució que es farà per conselleries del Govern. Per tant, l'obligació també és de tots els diputats i de totes les diputades del Parlament, de conèixer completament quin és l'expedient que acompanya aquesta llei.

Algú també em feia la referència que tal vegada hauria de reconsiderar la posició que aquesta llei ha de tenir o ha de contenir un apartat d'infraccions i de sancions, crec que ho feina la Sra. Rado, a qui jo demanaria que, per favor, traslladàs a l'Estat aquesta preocupació que vostè té i que inclogui també aquesta petició a la llei estatal, perquè em consta que no existeix aquest catàleg d'infraccions i de sancions i opten per adreçar-se a cada administració corresponent, com pot ser la Inspecció de Treball, i és així, Sra. Rado, perquè l'he llegida un parell de vegades.

Em feien referència també a altres qüestions, com és que hauré d'acotar o ens haurem d'adequar al que ens marqui una llei de rang superior. Això serà quan aquesta llei de rang superior sàpiga exactament el que ha de posar a la seva llei, perquè sembla que per ara no ho sap. I miri li diré que nosaltres sempre hem defensat la mateixa posició, la mateixa, perquè creim que aquesta llei que hem redactat, que l'hem feta i que té mesures concretes realment ajudarà efectivament les dones a assolir aquesta igualtat, una igualtat que -aquí s'ha dit, en aquesta tribuna, per part de tots- és vera que a les dones els ha estat negada, per la història, pel passat i pel present d'aquesta societat, i hi ha diferents formes de lluitar contra aquesta injustícia.

Vostès consideren que s'ha d'obligar els agents socials perquè així ho fan a la llei estatal i que possiblement així, obligant, la responsabilitat s'assumirà abans. Jo crec que el Sr. Zapatero devia pensar això fa unes setmanes, però en aquests moments ja ha rectificat, i ha hagut de rectificar gràcies també a una crítica que no només li han fet els agents socials, precisament, sinó també el Consell Econòmic i Social. En canvi nosaltres pensam que una iniciativa important és la incentivació a la societat i a les empreses, perquè jo crec que tots hauríem de

tenir ben clar que una mesura només s'aplica quan la societat hi creu.

Vostès fins ara també han defensat el tema de la igualtat de les dones utilitzant com a principal bandera la Llei de la paritat, intercalar home i dona a les llistes electorals, i que això significa tenir igualtat en aquesta comunitat autònoma, però a mi em sap greu dir-los que pens que la paritat realment no suposa un reconeixement ni a les capacitats ni a les aptituds ni a la preparació de les dones, i avui és indiscutible que les dones estan igual, igual de preparades que els homes per poder afrontar qualsevol repte professional i personal, i que assignar-los un nombre o una quota és rebaixar aquests mèrits. Això és precisament el que nosaltres pensam, perquè volem considerar que és més que suficient amb les capacitats de les dones, i el que hem de llevar són les traves i no obligar a posar números ni quotes. És més, els diré que precisament aquesta llei de la paritat ni tan sols no ha estat adoptada com a model per la llei de l'Estat que actualment s'està redactant; s'ha adoptat un model que ara es denomina de trams. És més, els diré que, que jo sàpiga, o que en tenguí coneixement aquest govern de les Illes Balears, per ara el Sr. Zapatero no ha llevat el recurs d'inconstitucionalitat a la Llei de paritat; per tant no deuen estar tan d'acord amb aquest sistema de quotes.

Jo els deia que nosaltres realment apostam per un altre tipus de mesura, i ho feim des de la responsabilitat i del sentit de coherència sempre amb les nostres idees i amb les accions perquè realment creim que això al final, i en aplicació d'aquesta llei, donarà els resultats que tots esperam. Aquesta norma, diguin el que diguin, serà una norma important, i ho serà perquè és una norma completa, és una norma transversal, que organitza de forma estructurada tots els aspectes que formen part de la vida diària de la dona, des del més bàsic, que és la maternitat, passant evidentment per la igualtat, que també té la seva importància, i aquesta llei precisament ja he dit que dedicava més de 15 articles a un aspecte que consideram essencial, que és el laboral econòmic, perquè sense aquest és impossible poder aconseguir aquesta igualtat. Volem que hi hagi una cultura a la nostra societat en aquest sentit i sabem que realment això és complex perquè fins ara també en molts de casos es considera que el tema de la igualtat és un tema de dones, i realment és un tema de tots, i aquesta és la filosofia que persegueixen aquesta llei i les mesures concretes que ajudaran amb el temps que aquí, en aquesta comunitat, hi hagi una igualtat real entre dones i homes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Altres grups que vulguin intervenir en contra i per un temps de 15 minuts? Té la paraula, en primer lloc, la Sra. Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, els vull contar que fa poques setmanes es va procedir a l'elecció de la paraula més bella de la llengua castellana. Els promotors

d'aquesta elecció, tal i com ells mateixos han explicat, pretenien triar la paraula que més agradava a la gent per la seva sonoritat, però no pel seu contingut; el resultat per àmplia majoria d'aquella elecció va ser que la paraula que més agradà a les persones és la paraula amor. És evident que aquesta paraula no té una sonoritat especial que la faci millor que una altra. A tots ens vendrien al cap, tant en llengua castellana com en llengua catalana, paraules més sonores i més belles, però els ciutadans no varen triar una sonoritat, varen triar sense cap dubte un contingut.

Faig aquest comentari perquè avui possiblement ens puguem trobar en una situació similar. Avui debatem unes esmenes a la totalitat presentades en contra d'un projecte de llei per a la dona. No tenim cap dubte de les bones intencions que han inspirat els redactors del projecte de llei, i tampoc no podem dubtar de la bona voluntat d'aquells grups parlamentaris que han presentat aquestes esmenes, però jo em demano si aquest és el debat. Podria aquest projecte de llei aconseguir la plena igualtat entre els homes i les dones?; podrà aquest projecte de llei amb tots els altres projectes -lleis, reglaments, decrets, plans estratègics- aconseguir la plena igualtat entre homes i dones? Crec que cap d'aquests instruments no ho pot aconseguir, crec que són instruments amb magnífiques intencions, amb paraules molt belles, molt sonores, però a les quals falta una part essencial del seu contingut. És un contingut poc poètic, poc elegant, excessivament realista i terrenal, però absolutament imprescindible. El contingut del qual parl no és un altre que el de les inversions i els recursos econòmics. Si després de la norma no arriba la inversió efectiva la política concreta sobre la realitat concreta, les paraules són poc més que paper banyat.

La realitat concreta és que la dona ha patit i encara pateix una discriminació inacceptable dins el món laboral, amb salaris molt inferiors als dels homes per una mateixa feina. La realitat concreta és que la dona pateix una discriminació inacceptable a l'entorn domèstic. La realitat concreta és que la dona és víctima quotidiana del terrorisme domèstic, de la violència de gènere, una víctima que moltes vegades no és víctima solitària, els seus fills l'acompanyen, i aquesta gravíssima situació de la dona es produeix aquí, a les nostres ciutats, a la nostra societat, tant moderna i avançada. I si parlem d'altres societats, d'altres cultures, la realitat és que no fa més que empitjorar. Aquesta, senyores i senyors diputats, és la realitat concreta del món en el qual ens ha tocat viure, i això no és un fenomen d'avui en dia. Desgraciadament la dona ha estat cruelment discriminada des de temps immemorials.

Mirin, des d'aquell famós debat en què es qüestionava si la dona tenia ànima fins al dia d'avui hem avançat molt, sí; s'ha avançat però molt; fins i tot les dones tenim dret a votar i a ser elegides representants. Posaré tres exemples de països molt, molt moderns perquè us faceu una idea. A Suïssa les dones -i Suïssa és un país modern i democràtic- no varen poder votar fins a l'any 1977; a França, país de la igualtat i la fraternitat, des del 1945; a Itàlia, dels clàssics llatins, paradigma de la cultura, també des del 1945; a l'Estat espanyol, des del 1931, però...

(Remor de veus)

...amb la dictadura a Espanya no varen votar democràticament ni dones ni homes fins a la transició.

Amb tot això vull dir que s'ha avançat molt en el camp teòric però molt poc en el camp real. Queda molta feina per fer, feina que va des de l'educació en igualtat dels nostres infants fins a mecanismes d'ajuda a les dones víctimes del terrorisme domèstic; feina que va des de la lluita contra l'explotació sexual i la mutilació fins a l'equiparació dels salaris del mercat laboral; feina que va des de la conciliació de la vida laboral i familiar fins a la superació total i absoluta del concepte de dona com a propietat d'algú o com a propietat de comerç.

No podem dubtar que les lleis són normes, (...), les normes, les declaracions del dret són molt important. És evident que és millor que existeixi una llei que reconegui el dret de les dones i les empari, i si hi ha una llei de l'Estat i una llei autonòmica, perfecte, millor. Hem de fer que es coordinin per aconseguir que els objectius es compleixin. Per això no donarem suport a les esmenes a la totalitat. Però volem insistir: les lleis són paraules, intencions, voluntats que s'han de concretar, i la concreció vendrà a les dotacions econòmiques que podrà fer el Govern de les Illes Balears en el projecte de llei de pressupostos per a l'exercici de l'any 2007, per donar compliment a les previsions d'aquest projecte de llei.

Sabem que parlar d'inversions reals i concretes pot resultar fins i tot incòmode, però per a les dones resulta encara pitjor que a la nostra societat actual els conceptes de justícia, respecte, igualtat o dignitat siguin per a alguns paraules desconegudes.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Carme Felíu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc voldria donar la benvinguda i l'agraïment per haver aguantat durant tot aquest temps a la Federació de Dones d'Acció Social i Família i també al grup de dones empresàries de Palma. Gràcies.

A dia d'avui, en ple segle XXI, podem dir que hem avançat molt des d'aquell any 41 en què a la Declaració Universal dels Drets Humans de les Nacions Unides es va establir la igualtat de sexes com a dret fonamental. Efectivament, en els darrers anys el foment de la igualtat entre dones i homes ha adquirit una importància creixent a bona part dels estats membres de la Unió Europea. En aquest sentit s'ha desenvolupat una important normativa i s'han implantat diferents programes amb l'objectiu d'eradicar la discriminació per raons de sexe i de fer també efectiu el principi d'igualtat. La mateixa Constitució Espanyola ho recull de forma ben clara al seu article 14; el nostre estatut d'autonomia també ho contempla, així com multitud de normatives a nivell sobretot europeu.

Però així i tot, i ja també es contempla a la mateixa exposició de motius de l'avantprojecte de llei, encara ara hi ha dones que es troben en situació de desigualtat davant els homes. I contra això, senyores i senyors diputats, contra això hem de lluitar incansablement fins aconseguir que no quedi ni una sola dona a la nostra comunitat que pateixi qualsevol tipus de discriminació per raó del seu sexe, sobretot si tenim en compte que pràcticament la meitat de la població de Balears som dones, i crec que avui és un gran motiu de satisfacció poder comprovar que avui, aquí, en aquesta cambra que ens representa a tots, podem comprovar que el Govern, el nostre govern, posa totes les seves eines per tal d'aconseguir vèncer aquesta discriminació que encara ara moltes dones pateixen.

Perquè, senyores i senyors diputats, senyors de l'oposició, el Partit Popular, com a partit liberal i de centre que és, també té dret a fer polítiques socials, també tenim dret a fer polítiques socials. I és per això aquesta llei, que sense cap dubte aborda d'una manera integral un ventall de mesures importantíssimes amb l'únic objectiu d'aconseguir la plena igualtat d'oportunitats entre dones i homes d'una forma real i efectiva. Sra. Rosselló, polítiques clares i concretes estan contemplades en aquesta llei.

Estam idò davant una iniciativa legislativa molt important, amb una veritable pretensió de canvi, una llei que vincularà tots els poders públics de les Illes Balears -encara no he sentit cap tipus de lloança a aquesta important vinculació que estableix aquesta llei-, implicant la coordinació necessària entre l'Administració de la comunitat autònoma, la dels consells insulars i la dels ajuntaments amb l'aplicació de la perspectiva de gènere i del principi d'igualtat entre dones i homes en totes les activitats i les polítiques i en tots els àmbits, intentant aconseguir l'eliminació de les discriminacions i dels prejudicis causats per aquestes discriminacions, ja que com diu el mateix informe del CES s'entén que la igualtat i la seva promoció no és una parcel·la de la realitat sobre la qual es puguin distribuir funcions, sinó que és una finalitat que ha de ser perseguida per tots els poders públics en l'exercici de qualsevol de les funcions que els corresponen.

I perquè és necessari ampliar el marc legal de les polítiques autonòmiques en aquesta matèria sí que volem fer les coses ben fetes, i per això aquesta llei, perquè té a més una vocació d'universalitat. Regula les actuacions en tots els àmbits: educatiu, laboral, social, salut, esport, noves tecnologies, mitjans de comunicació, així com també la participació de la dona en els assumptes públics. És, idò, una llei que persegueix fer efectiu i fer real el principi d'igualtat i de no discriminació per raó de sexe. Aquest és l'objectiu principal que la norma té i és allò que li dóna el sentit, és una llei de realitats, no és un ideari.

Informa aquesta llei els principis d'igualtat de tracte, d'igualtat d'oportunitats, d'acció positiva i transversalitat, i es dóna un tractament cabdal al dret a la maternitat entès com a bé insubstituïble, per la qual cosa cap dona no pot ser objecte de discriminació en relació a l'embaràs o a la maternitat, i diu a més que el Govern aplicarà totes les seves competències per tal d'aconseguir que aquest dret sigui real i sigui pràctic, i que així la maternitat deixi de ser una càrrega exclusiva de les mares i un motiu de discriminació. Això crec que també és molt

important destacar-ho: el Govern actua com a subjecte obligat a materialitzar el contingut d'aquest dret a la maternitat.

Es regulen també mesures concretes als àmbits següents: a l'àmbit educatiu; de tots és conegut que la majoria dels problemes que vénen amb la desigualtat tenen la seva arrel en el món de l'escola i de la formació; així nosaltres veim que amb el present avantprojecte de llei es vol desenterrar aquest àmbit de pràctiques discriminatòries. Es garanteix la coeducació entesa com la formació en igualtat entre els dos sexes i es refereix a tots els nivells educatius, inclosa la universitat, la formació reglada o la formació professional; a més dins l'oferta de formació no reglada es farà especial incidència a les dones de l'àmbit rural per tal que millorin la seva capacitació. Així també la llei obliga l'administració educativa de les Illes Balears a promoure totes les actuacions de formació, divulgació i foment necessàries per tal d'aconseguir la sensibilització de la comunitat escolar en igualtat d'oportunitats i, a més, preveu l'establiment dels mecanismes de formació, control i seguiment adaptats als diferents nivells d'ensenyança per tal de garantir la igualtat de sexes a tot el sistema educatiu mitjançant l'aprovació i el seguiment de l'execució dels plans anuals de coeducació a cada nivell educatiu. I contempla, a més, que sigui l'observatori per a la convivència escolar el que vetlli per l'efectivitat del principi d'igualtat a l'àmbit escolar. Mesures i temes molt concrets i molt (...).

Dins l'àmbit laboral es tracten aspectes també molt importants, sobretot si tenim en compte que la integració de la dona al mercat de treball és un factor significatiu d'igualtat, tal i com reflecteix l'informe del CES que, a més, ens diu que la taxa d'activitat femenina és a les Illes Balears la més alta de tota Espanya, malgrat també que la taxa d'activitat masculina encara estigui molt per damunt de la femenina. Així destacam l'obligatorietat que contempla la llei d'incorporar un pla d'acció per a l'ocupació de les dones dins el marc del Pla d'ocupació de les Illes Balears, amb especial cura a les situacions de la primera feina de les dones majors de 45 anys que no hagin fet mai feina fora de casa seva, dones amb discapacitat, dones en situació de risc d'exclusió social, així com el retorn al mercat de treball d'aquelles dones que el varen haver d'abandonar per tal de tenir cura dels seus. En relació als plans d'igualtat a les empreses, donat l'enfocament d'aquesta llei voldria destacar que la consecució de la igualtat recau sobre els empresaris, únics responsables de l'elaboració del Pla d'igualtat, malgrat només es contempla l'obligatorietat d'elaboració d'aquest pla a les empreses participades majoritàriament amb capital públic, però a la vegada s'incentiva les empreses privades el seu establiment.

En relació a la conciliació, Sra. Mascaró no tenguí cap dubte que aquest és un tema prioritari per a nosaltres, ja que si és important accedir a un lloc de feina també ho és poder conciliar aquesta feina amb la vida familiar i personal, i no tan sols per afavorir les dones treballadores, sinó també per afavorir els homes treballadors, perquè si no és així podem entrar en una contradicció i tornar a caure en l'error de deixar temps lliure a les dones perquè puguin ocupar-se de les tasques de la llar i d'aquesta manera no fomentarem cap tipus de corresponsabilitat. Així les polítiques de conciliació han representat sempre per al Partit Popular una prioritat, i és per això, Sra. Mascaró, que li havia dit abans que no s'havia llegit

la llei, perquè realment sí que nosaltres contemplam com a molt important aquesta corresponsabilitat; mesures com per exemple la flexibilitat d'horaris, la modalitat de prestació de serveis diferents al presencial, el servei d'ajuda a domicili per a la cura de les persones majors, persones dependents o infants, la creació de guarderies laborals o les prestacions econòmiques equivalents i els permisos parentals compartits són incentius que contempla aquesta llei per tal d'afavorir justament això: la corresponsabilitat de gèneres i fer compatible el treball amb la maternitat i la paternitat, i no únicament l'ampliació d'escoletes ni de guarderies per als nins, no únicament.

Per altra banda, i crec que és un apunt també molt important, hi haurà un control per part de la Conselleria de Treball i Formació i la Inspecció de Treball i Seguretat Social de les clàusules discriminatòries que puguin contenir-se als convenis col·lectius i es tindrà especial cura amb la discriminació salarial, a la vegada que es potenciarà la participació de les dones en la negociació col·lectiva. La llei recull, idè, l'obligatorietat de complir el principi d'igualtat de remuneració entre dones i homes.

També es vol facilitar a les dones l'accés i el manteniment de la titularitat o cotitularitat de les empreses del sector agrari i pesquer. Per tant aquesta llei marca clarament el compromís dels poders públics d'adoptar les mesures necessàries per tal d'eliminar la discriminació de les dones als sectors agrari i pesquer amb el foment de la seva ocupació, i és que justament al sector agrari actualment el 80% dels treballadors són homes.

I un punt també important és que els òrgans de contractació de l'administració autònoma hauran d'indicar als seus plec de clàusules administratives la seva preferència en l'adjudicació dels contractes per les proposicions que presentin les empreses que tinguin un pla d'igualtat visat prèviament per l'Institut Balear de la Dona o un organisme equivalent a altres administracions públiques, i sempre, és clar, que aquestes prestacions igualin els criteris objectius que serveixin de base per a l'adjudicació.

I tal vegada una novetat important és la marcada a l'article 27, que crea una nova infracció qualificada de molt greu i que diu que les persones físiques o jurídiques que hagin estat condemnades per resolució administrativa o sentència judicial ferma per discriminació salarial, assetjament moral o qualsevol tipus de tracte desigual per raons de sexe dins les relacions laborals no podran ser beneficiàries de subvencions, bonificacions o qualsevol tipus d'ajuda de l'administració de la comunitat autònoma o dels organismes o les entitats que en depenen; és a dir, es crea un dret sancionador per la via de la no subvenció que és realment aquesta una cosa nova i a la vegada amb una gran càrrega de voluntat de lluita ferma contra qualsevol tipus de discriminació contra les dones.

Dins l'àmbit social es contempla la família com un valor a preservar, amb atenció i protecció a les famílies monoparentals, encapçalades majoritàriament per dones en un 86,67%, i tenint en compte que aquest és un col·lectiu especialment vulnerable.

Per altra banda és inqüestionable que la violència de gènere és la pitjor lacra que patim en aquest temps a la nostra societat. Segons l'informe de la Fiscalia en els darrers anys s'ha produït

un increment molt important de les denúncies per lesions derivades dels maltractaments familiars. Així totes les mesures encaminades a eradicar-la són una prioritat, i just per això l'avantprojecte de llei regula en el seu capítol sisè totes les mesures de protecció, prevenció, sensibilització i d'altres per tal d'atendre a tots els nivells les dones que la pateixen. El Govern té un paper actiu en l'assistència a les víctimes de la violència de gènere; així obliga aquesta llei a les administracions perquè en l'àmbit de les seves competències i per tal d'eradicar la violència de gènere estableixin mesures per a la prevenció de la violència contra les dones promovent de la investigació de les causes que la produeixen, fent campanyes de sensibilització o programes de mediació familiar, oferint assistència jurídica i psicològica especialitzada i gratuïta a les víctimes o elaborant els protocols d'actuació per tal de garantir una actuació coordinada i eficaç de totes les entitats que intervenen en l'assistència a les víctimes dels maltractaments, entre d'altres mesures. A la vegada també es diu que seran els poders públics dins l'àmbit de les seves competències els que hauran de garantir a les dones víctimes de violència de gènere l'exercici, entre d'altres, del dret a la reducció o l'ordenació del seu temps de treball, el dret a la mobilitat geogràfica i a l'excedència en el temps previst per la legislació específica.

A l'àmbit de la salut es fa una especial incidència en la prevenció dels factors de risc i de les patologies laborals a les quals poden estar exposades les dones treballadores, així com l'establiment de programes integrals d'educació sexual i d'educació sobre el trastorn alimentari.

A l'àmbit de les noves tecnologies i mitjans de comunicació es contempla a la llei que vivim en un segle on les noves tecnologies estan a totes les esferes de la nostra realitat, i just per això facilitar, fomentar i formar les dones en l'ús de les noves tecnologies és fonamental per aconseguir una societat avançada, i una eina bàsica serà l'observatori de publicitat no sexista que es crea mitjançant aquesta llei amb l'objectiu d'impulsar l'ús no sexista del llenguatge als mitjans de comunicació.

Dins l'àmbit de la participació de la dona dins el món públic és important remarcar que la llei defensa una representació equilibrada de les dones a tots els nivells de la vida pública, i aquest és un concepte que es promou amb mesures de foment i no, mai, d'imposició. També es vol donar suport i afavorir la creació d'associacions de dones, i és aquesta una mesura que per a nosaltres és molt important, ja que afavoreix la participació social, econòmica i cultural de les dones a la nostra comunitat.

Per acabar -ja veig que se m'encén el llumet-, per acabar només unes reflexions. És aquesta una llei enfocada cap als poders públics. És una llei que obliga l'administració autonòmica, els consells insulars i els ajuntaments, a més dels òrgans estatutaris i la universitat, que són realment els que tenen l'obligació d'aplicar, de planificar, de gestionar i executar aquesta llei, i això suposa assumir un compromís real i sense ambigüitats, i això és justament el que fa aquesta llei, és el que fa aquest govern quan dona aquesta important passa. Torn referir-me a l'informe del CES, que admet que és necessària una activitat pública compromesa amb la tasca de superar la desigualtat i el tracta discriminatori que pateixen

moltes dones, a banda del reconeixement formal de l'ordenament jurídic que fa del principi d'igualtat i no discriminació, una tasca pública que compromet distints aspectes de les formes d'activitat administrativa, el foment i l'impuls d'una cultura d'igualtat real de les dones i els homes, el respecte cap a les dones, juntament amb una dinamització d'una decidida activitat pal·liativa de problemes que són una veritable vergonya ja per a la nostra societat.

Senyores i senyors diputats, hem de reconèixer tots que l'Institut Balear de la Dona ha anat consolidant les seves funcions i que ha fet i fa la seva tasca transversal del dia a dia constant de lluita contra la desigualtat, i el CES acaba dient que serà el mateix institut el que veurà complementada amb aquesta llei la regulació de la seva activitat com a impulsor que segur que serà de les línies d'actuació que l'avantprojecte incorpora.

Senyores i senyors diputats, confii en la seva sensatesa i esper que reconsiderin la seva postura i donin suport a aquesta llei, que no cerca que qualcú es pengi una medalla, sinó que entre tots puguem aconseguir que definitivament visquem a la nostra societat en un clima d'absoluta justícia social, sense cap tipus de discriminació cap a les dones únicament pel simple fet d'existir. És aquest un avantprojecte de llei que ha comptat amb la participació ciutadana, s'han fet consultes sectorials, i em consta -i ja ho ha dit la consellera- que el Govern ha cercat en tot moment una àmplia participació ciutadana per a la seva elaboració amb la consulta també, com no podia ser d'altra manera, dels components socials, sindicals i empresarials. S'han recollit les esmenes de més de 100 entitats, s'han celebrat dues meses de Diàleg Social, s'han acceptat esmenes de patronal i sindicats i s'ha aconseguit el consens amb UGT, CAEB i PIMEM. Crec que és aquest un avantprojecte que implica totes les administracions públiques, i com ja he comentat és un avantprojecte que actua de forma absolutament transversal implicant totes les conselleries del Govern en tots els seus aspectes i també en l'econòmic, la qual cosa sense cap dubte suposarà una tasca de desplegament reglamentari important.

Però vull tornar insistir en el fet que aquesta és una llei molt ambiciosa, ja que no s'atura a conformar un pla de desenvolupament d'una activitat de lluita contra les desigualtats que pateix la dona; la seva capacitat dispositiva va més enllà i pretén comprometre tots els poders públics, des de l'estatal, passant per l'autonòmic, l'insular i el local. Estam, idò, senyores i senyors diputats, davant un repte realment important. Jo crec que ara només ens pertoca estar-hi a l'alçada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica i per un temps de 5 minuts té la paraula en primer lloc pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds la diputada Hble. Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyores diputats, he de dir que si veia que la consellera estava tan autocomplaent amb si mateixa per dur endavant aquesta llei veig que també el Partit Popular efectivament té una visió absolutament centrista, centrada en ells mateixos i són incapaços de veure realment el significat d'una llei com aquesta, i sobretot d'entendre el que és la igualtat entre homes i dones. I em permet dir-los-ho per una sèrie de raons que a mi m'esveren una mica.

En primer lloc jo he sentit en aquesta tribuna tant per part del Grup Parlamentari del Partit Popular com per part del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina, que donen suport a la llei, que la discriminació cap a les dones és una realitat i que per tant s'han de fer coses per evitar-ho; fins i tot se'ns ha fet un panegíric quasi poètic de tota la situació que això duia. Si vostès realment creuen en això el que han de fer és fer una llei que sigui, en primer lloc, aplicable; en segon lloc, que sigui una llei que tenguí, per tant, tot el que ha de tenir una llei perquè sigui, com dic, efectiva i real. Què vol dir?, no només principis i bones intencions, que això es fa a l'exposició de motius, sinó que hi ha d'haver, i els ho torn a dir, concreció del que es farà exactament; s'ha de temporalitzar, s'ha de dir quina destinació hi pot haver, si no pressupostària concreta com a mínim que s'hi acosti; quins compromisos i quines obligacions s'han de dur a terme.

Tot això no hi és, en aquesta llei, no hi és, en aquesta llei; jo no sé on ho veuen. És que fins i tot em permet llegir-los un article, perquè és que ja és el sùmmum. Diu: "Els plans generals d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes -i és un que he agafat aleatòriament- que aprovi el Govern de les Illes Balears ha de contenir els objectius i les línies d'actuació que ha de desenvolupar l'administració autonòmica en aquesta matèria, amb consulta prèvia amb els agents socials més representatius". Això no és dir res, això no és dir res. Vostès han vingut aquí a aprovar lleis urbanístiques que, a més..., precisament actuacions urbanístiques que estaven impugnades per Fiscalia que s'havien de tomar, ens duen una llei d'acompanyament -concretament Can Cretu- que resulta que aquesta casa o aquesta parcel·la és urbanitzable. Han duit concrecions, urbanístiques sobretot, a aquest parlament. Quan es tracta de temes socials no en duen ni una, de concreció, ni una; tot són bones intencions, bones paraules per quedar bé, que ho pot dir tant un d'aquí com un d'allà. Escoltin!, no se'n riguin dels ciutadans i de les ciutadanes en aquest cas de les Illes Balears.

Mirin, si vostès realment es creuen allò que diuen el que han de fer són unes lleis que siguin, com dic, aplicables, perquè, si no, no vinguin a un parlament a fer una llei. Siguem seriosos, s'ha de fer una llei que ha de contemplar aquestes qüestions que jo li he explicat.

Per altra banda també jo he de dir que allò de l'obligació i allò de... Nosaltres només feim propostes, per favor, senyors del Partit Popular! Vostès obliguen a determinades coses, fa una estona obligaven a expropiar per fer carreteres i ara ens vénen a dir que no poden obligar cap empresa perquè faci, per exemple, actuacions per conciliar la vida familiar i la vida

laboral? Vostès en segons quins temes ni tan sols s'hi volen pronunciar. Per tant jo els demanaria una miqueta de rigor. Almanco al nostre grup no ens facin grans discursos que no ens serveixen per a res, sinó sobretot, com dic, facin actuacions concretes.

I he de dir a la representant del Partit Popular, que ha fet realment una defensa d'aquesta llei que jo no sé, no sé exactament..., -jo crec que els demanaria sincerament que reflexionassin, que reflexionassin profundament-, on que veu totes aquestes, com dic, actuacions tan concretes que diu.

He de dir també i respecte a una altra qüestió que li volia tractar és que no hi ha cap distribució competencial entre les diverses administracions, no existeix, no hi és, no hi és, i si no miri-s'ho tranquil·lament, no hi és. No hi ha cap proposta concreta pel que fa a temes realment tant educatius com altres. En temes laborals, per exemple, tot i que..., en temes laborals vostès el que fan és no incloure..., en aquest cas han inclòs alguna cosa però ni tan sols no estan a l'alçada de la legislació actual a nivell estatal. Els he de recordar que en temes laborals vostès no han fet una anàlisi exhaustiva de quina és la realitat de les dones a les Illes Balears a nivell laboral, que els record que és la comunitat autònoma que té la taxa més elevada d'activitat econòmica, que supera la taxa o la mitjana estatal, i que precisament la gran majoria de la feina que fan les dones és una feina poc retribuïda i en condicions moltes vegades de molt males condicions. Vostès el que regulen a nivell laboral majoritàriament és bàsicament l'administració pública, que ja està regulada per disposicions estatals que vostès ni tan sols no han recollit; per exemple ni tan sols no recullen que hi ha mesures aprovades pel Consell de Ministres de 8 de març on s'acorda que el 60% de les accions del Pla nacional d'acció per a la feina es dirigirà a les dones. Aquesta llei no aporta res nou. El poc que diu ja està legislat, i ens vénen aquí que pareix fins i tot que és feina seva. És que ni tan sols no l'han feta bé, aquesta feina de recollir la legislació que ja hi ha a l'actualitat i aplicar-la.

L'única qüestió que aquesta llei ve a dir, i l'hi torn a repetir, la seva estrella és la bonificació als escons si hi ha dones. I precisament jo voldria dir a la Sra. Diputada del Partit Popular que si sap què és, quina tasca s'ha de dur a terme per a la igualtat entre homes i dones, precisament com a diputada ho hauria de saber -i jo no entraré en qui és millor i qui és pitjor, perquè hi ha molts d'homes mediocres, i també hi ha d'haver dones mediocres, eh?; per tant, vegem, tots sabem perfectament que les dones estan més preparades, però...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant, quan pugui.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. ...però vostès saben perfectament que quan s'arriba als càrrecs on hi ha més decisions hi ha menys dones; això no ho dic jo, ho diuen tots els estudis que hi ha fets. L'única manera que hi hagi igualtat d'oportunitats per a les dones i que estiguin representades en els llocs de prendre decisions és fer la discriminació positiva, no és a través de bonificacions econòmiques, que això és pagar els partits perquè

posin dones, que les poden posar, a més, com un batle seu, que va posar totes les dones darrere perquè havien de fer el sopar i sabien que ja no anirien..., concretament a Llubi, que ja no anirien a l'ajuntament i per tant serien els homes, però quedava bé posar dones.

Nosaltres precisament el que creim, i si vostès també ho creuen, és que hi ha d'haver una igualtat entre homes i dones i el que han de fer precisament és apostar per la paritat i apostar per una llei que, com dic, sigui clara, sigui concreta, estigui pressupostada, tenguí sancions i per tant hi hagi un seguiment com cal d'aquesta llei. Si no el que vostès ens han duit aquí, em permet dir-li-ho amb tots els respectes, senzillament és un paperot i és un acte únicament i exclusiva -ja li ho he dit abans- oportunista i electoralista.

Res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Començaré per la Sra. Mulet, que ens parlava d'amor; per tot hi ha amor, Sra. Mulet, fins que s'acaba, quan s'ha acabat després ja no n'hi sol haver. Dèieu vós que no teníeu cap dubte de les bones intencions de l'equip redactor. Nosaltres tampoc, nosaltres no dubtam que això és una declaració d'intencions perquè quedava bé a un moment donat, no havíem parlat gaire de dona i quedava bé, però no hi ha cap compromís ni cap obligació. Compartim amb vós que queda molta feina a fer; per tant ens estranya que doni suport al text original i rebutgi la nostra esmena.

Dèieu vós que és necessària una llei que reconegui els drets de les dones; aquestes lleis existeixen: l'Estatut, i per amunt; hi ha lleis que reconeixen els drets. La llei que necessitam ara aquí és una llei que impulsi mesures per arribar a aquesta igualtat. Amb el reconeixement de drets tot sols, si no s'impulsen, no arribarem enlloc. I després també acabàveu dient que la llei són voluntat, són paraules..., és vera, i si no van acompanyades d'obligacions i d'un bon pressupost a vegades també són papers banyats que no serveixen per a res. Per tant ens sap greu que doneu suport al text original que ha presentat el Partit Popular, però cadascú té els pactes que té.

Sra. Feliu, efectivament, hem de lluitar contra les desigualtats, efectivament, hi hem de lluitar, però en aquesta llei, en aquesta llei, no hi ha cap compromís en la lluita contra les desigualtats; hi ha, sí, unes declaracions d'intencions que segurament, com a declaracions d'intencions, la majoria compartim, no totes perquè n'hi ha alguna que la trobam una animalada, no totes, però no basten les declaracions d'intencions. Hi ha d'haver polítiques clares i concretes, com dèieu vós, però que si no van acompanyades d'un pressupost no serveixen per a res, i aquí em referiré al fet que abans algú ens ha dit que teníem l'obligació de conèixer tot l'expedient; en el nostre cas, o qualcú s'ha equivocat, que ho dubt molt, però en el nostre expedient, a l'expedient del PSM, no hi ha la memòria econòmica, se l'ha quedada el Govern, i la memòria econòmica

no s'aprova, ni s'aprova l'expedient, s'aprova el text de la llei, i en el text de la llei, Sra. Feliu, no hi ha ni una obligació, ni una obligació de posar-hi un cèntim enlloc. Sí que hi ha una obligació de fer un pla però no diu què passa si no es fa. Diu que s'incentivaran empreses privades però no diu d'on sortirà el pressupost.

Després el compromís..., la conciliació és prioritària, és prioritària per a vós, però tampoc no tenim cap compromís de com. No basta dir que són importants, això ja ho sabem... Hi haurà un control de Treball perquè no hi hagi discriminacions; Sra. Feliu, aquest control de Treball ja existeix des del 97, es va crear per una llei el 97; hi ha un article en aquest projecte de llei que vostès ens posen que fa referència a una llei anterior, no és res nou aquest control per part de Treball, Sra. Feliu.

I parlau d'una sanció; sí que n'hi ha una, de sanció, l'única sanció, l'única sanció que preveu és que en cas que alguna empresa no compleixi els requisits o no treballi per la igualtat no tindrà..., o discrimini per raó de sexe no tindrà dret a subvencions; aquesta és l'única sanció. Però, Sra. Feliu, i si això ho fa una empresa pública?, i si ho fa una conselleria?, i si ho fa una direcció general? No estableix cap mesura ni una, ni de vigilància ni de control, si aquestes coses es fan a les empreses públiques o a les administracions. L'única cosa que diu és que això ho farà la Sindicatura de Greuges, i miri els anys que fa que esperam la Sindicatura de Greuges. Servidora en fa tres que som aquí dins i vaig sentir el primer dia que això seria una de les coses que s'impulsarien, i encara no s'ha impulsat, i això es repeteix un any i un altre. Per tant, garanties, Sra. Feliu, cap ni una.

Confia vostè en la nostra sensatesa. Jo ho sé ben cert, que hi confia. Hi confia tant que sap que continuarem endavant amb aquesta esmena a la totalitat; ho sap, perquè el treball per la justícia social ha de ser per a totes les persones, per a totes les famílies, Sra. Feliu, per a les que es poden pagar tenir consolidació familiar i per les que no s'ho poden pagar, per a aquelles dones que estan amagades i no surten i per a aquells homes als quals hem d'obligar, als quals hem d'obligar, també, a empènyer les seves dones a sortir, Sra. Feliu.

Diu llavors que pretén comprometre tots els poders públics. Aquesta llei l'únic compromís que posa és que el Govern està molt content amb el que fa fins ara i de res més.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Rado...

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, president. Senyores diputades, senyores diputats, en primer lloc a la Sra. Feliu: memòria econòmica, l'hi han dit; jo no sé si als partits de l'oposició vostès varen decidir que no els arribàs la memòria econòmica, però efectivament en el Grup Socialista no l'hem vista. Per tant no sabem si la tenen o si la tenen amagada.

A la Sra. Consellera li he de dir que la llei estatal sí que té sancions. A mesura que modifica les lleis imposa les sancions. Convendria que abans de sortir aquí a dir-nos determinades coses s'hagués llegit o els seus assessors li haguessin fet arribar com està la llei estatal. Sra. Consellera, la llei estatal sí que té sancions pels incompliments d'aquesta llei.

Ens deien també -crec que era la Sra. Feliu, però de fet ho han dit tant la consellera Puig com la Sra. Feliu- que la llei vetllarà per la no discriminació salarial a l'administració. Jo només li he de dir que no han de vetllar res, això és un delictes i anirem al jutjat; vostès no fa falta que vetllin per això.

També comentava, quan li han dit, que hi havia un article, la Sra. Feliu comentava que hi havia un article dedicat exclusivament a les dones que fan feina en agricultura i pesca; jo li he de dir que em pareix perfecte, crec que és important; tant a un sector com a l'altre efectivament hi ha poques dones, però vostès han fet una volta pels hotels d'aquesta comunitat autònoma?, s'han passejat per S'Arenal, per Cala Millor, per Cala Bona? Vostès saben quina és la situació de les cambres de pisos, per exemple?, i troben que no mereixen un capítol almanco tan important com les que fan feina en agricultura i en pesca? Contradiccions que són paleses.

Diuen, fins i tot hi ha un article, salut, factors de risc. Molt bé, però vostès, aquest govern, quan abans es determinava que les citologies es farien cada any ara ho han passat a tres anys. Fomentam la salut i evitam factors de risc.

No imposar. No imposar però diuen que tenen voluntat de canvi. Ens ho haurien d'explicar, això, perquè clar, si no imposam difícilment es podrà produir cap canvi.

Coeducació. També han comentat que aquesta llei propugna la coeducació. Són absolutament contradictoris, quan sabem tots aquí i s'han discutit en aquest parlament determinades actuacions que s'han fet en aquest sentit. De tota manera convindrà que li ho expliquin al Sr. Fiol, perquè evidentment ell pareix que encara no s'ha assabentat que vostès en aquesta llei pretenen això; convindrà que li ho expliquin millor.

I per acabar deia la representant del PP, la Sra. Feliu, que el Partit Popular -supòs- té dret a fer polítiques socials. Efectivament, totes, i nosaltres ens alegrem que facin aquestes polítiques socials. El problema és que hauran d'aprendre una mica, encara, hauran d'estudiar una mica què són vertaderes polítiques socials, perquè vostès en polítiques socials confonen dones i família, confonen igualtat de les dones amb paternalisme, i fins i tot, Sra. Feliu, confonen justícia social amb caritat i beneficència.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Carme Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Rado, realment polítiques socials, les seves, cap ni una; basta veure l'exemple durant la legislatura passada quan la consellera del pacte de progrés va reconèixer ella mateixa que no havia fet absolutament res durant tota la legislatura...

(Aldarull a la sala)

...amb la qual cosa polítiques socials de l'esquerra, cap ni una, en volem. En això sí que coincidim.

Hi ha un tema que, clar, jo entenc que tal vegada a vostès els costa entendre'l, perquè no han governat amb la tranquil·litat que suposa governar un únic partit a totes les conselleries.

(Remor de veus)

És a dir, la distribució competencial, diu la Sra. Rosselló i crec que ho han comentat tots. Jo vull insistir, vull tornar a insistir que aquesta és una llei transversal que implica totes les conselleries i que..., vull dir que hi ha una coordinació absoluta amb totes les conselleries, totes les conselleries faran polítiques de dona, totes, i a més torn a insistir en allò que ja he comentat abans: segons l'informe del CES, diu que s'entén que la igualtat i la seva promoció no és una parcel·la de la realitat sobre la qual es puguin distribuir funcions, sinó que és una finalitat que ha de ser perseguida per tots els poders públics en l'exercici de qualsevol de les funcions que els corresponen. Vull dir que no és una parcel·la concreta que puguem dir aquí dona i els altres no fan res, no. És que, clar, jo puc entendre que en el seu capet no els entri la manera que s'està produint afortunadament ara en aquest govern, però un únic partit on totes les conselleries van coordinades perquè totes aplicaran polítiques de dona, com no pot ser d'una altra manera.

I a més vull tornar a insistir també en un altre tema: el tema de la paritat. Bé, és que realment aquest govern té..., jo crec que té paritat, o si no quasi paritat, i no ha hagut de fer cap tipus de llei de paritat, ni marcar unes quotes, ni res. Jo no sé el govern del Sr. Antich, quan varen aprovar la Llei de paritat no sé..., crec que no, no tenia la paritat que té ara aquest govern sense marcar unes obligacions. És a dir, jo crec que una manera és obligar i una manera és creure. El Partit Popular creu en polítiques de dones i creu en polítiques socials i les aplica amb normalitat. Els partits de l'esquerra han d'imposar, han d'obligar perquè, si no, no sabem el que podria passar.

Diuen que és una declaració d'intencions aquesta llei. Bé, està bé que ho diguin, ho han de dir, han de dir alguna cosa, però realment jo crec que ha quedat ben palès, si s'han llegit la llei, que no hi ha cosa més concreta, més concreta que aquesta llei. Vull dir que jo crec que les mesures que concreta aquesta llei i que les implicacions i el compromís real que adquireixen el Govern i les administracions públiques amb aquesta llei realment és per prendre exemple. Tant de bo el Govern del Sr. Zapatero prengui exemple i amb la llei d'igualtat es posi ell davant de tot i els altres que el segueixin, tant de bo no siguin només obligacions per als altres sinó que siguin obligacions per a un mateix, que és el que està fent aquest govern. Tal vegada és una mesura difícil i mal d'entendre, tal vegada, però és que el Partit Popular si qualque cosa és, és responsable amb els seus

fets i amb el seus actes, amb la qual cosa vull dir que el primer que hem de fer és creure nosaltres en el que estam fent i aplicar-ho a la mateixa administració pública. A partir d'aquí els altres estic convençuda que, com els nins petits, per una qüestió d'imitació acabaran aplicant totes les polítiques que en aquest moment són obligació exclusivament per a les administracions públiques.

Memòria econòmica, s'ha comentat. La memòria econòmica és dins l'expedient. Únicament l'han de demanar. És que la veritat és que jo crec que vostès acusen...

(Remor de veus)

No l'han demanat. Han de fer una instància, han de demanar una memòria econòmica, i estic convençuda que no els faltarà.

(Continua la remor de veus)

Provin-ho, provin de fer les coses com toca, amb les vies legals que toca però no surtin aquí a dir que no, perquè la memòria econòmica existeix, hi és, i si es demana la tenen al seu abast, com no pot ser d'una altra manera.

I, bé, jo torn a insistir en el que he dit abans: jo la veritat és que els demanaria que ho reconsiderassin. Tots els temes que aquí s'han apuntat crec que no són temes gaire importants com per rebutjar la totalitat, tota la llei. Temes com el nom, quina importància té el nom?; jo crec que allò important d'una llei són els continguts; allò important d'una llei és el que marca, és el que farà aquesta llei, és el que modificarà aquesta llei de la situació actual; no té cap importància el nom. Així i tot en el període de debat de les esmenes ho podem tenir en compte i, bé, en parlarem. Vull dir que no hi ha cap postura per part del Grup Parlamentari Popular tancada en aquest tema, però la veritat és el que el debat important, gran part del debat hagi estat al voltant del nom de llei ja va bé, ja va bé.

Jo els demanaria -hi torn a insistir- que reconsiderin la seva postura, que tinguin en compte que aquesta és una llei que vol afavorir totes les dones d'aquesta comunitat, totes, les que tenen doblers i les que no tenen doblers, Sra. Mascaró, li ho puc assegurar; les que són d'esquerres, les que són de dretes, totes les dones, perquè jo crec que s'ha fet una llei molt consensuada, molt consensuada. Tant de bo la llei estatal sigui la meitat de consensuada que ha estat aquesta llei, tant de bo, una llei que ha escoltat molta -ja ho ha dit la consellera-, tota la gent que ha participat i totes les esmenes que s'han tengut en compte, i crec que la veritat serà una llàstima que no compti amb el suport de tota aquesta cambra.

Gràcies.

(Remor de veus, alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, si ens preparam per a la votació... Passam a la votació de les esmenes a la totalitat, el punt de l'ordre del dia que ara debatem.

22 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queden rebutjades.

V. Debat de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 3155/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, a la Proposició de llei RGE núm. 8610/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, de mediació familiar.

I finalment debatrem l'esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 3155/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, a la proposició de llei 8610/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, de mediació familiar.

Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Ara m'agradaria poder dir que em sap greu que a aquestes hores haguem de debatre això, però diré que no me'n sap gens perquè una servidora va demanar que s'ajornàs a un altre plenari per no fer-ho tan llarg i se'm va dir que no. Per tant..., no em sap greu; toca avui i toca avui.

(Algunes rialles)

I sí, Sr. President, que procuraré ser un poc més breu del que hauria estat, això sí. Jo som d'aquelles que encara per poder viure necessiten una miqueta de menjar. No, però procuraré ser contundent, però, Sra. Diputada.

Bé, després de quasi dos anys d'intents de negociació entre tots els grups polítics el Partit Popular va decidir unilateralment presentar una proposició de llei de mediació familiar. És cert que el dia que es va debatre tots els grups vàrem reconèixer la importància d'una llei que regulés la mediació familiar i també és cert que tots els grups polítics d'aquesta cambra compartien la filosofia que expressava sobre la mediació l'exposició de motius de..., perdó, també és cert que tots els grups compartien la filosofia de l'exposició de motius de la proposició no de llei que va defensar el Sr. Jerez; tots els grups parlamentaris reconeixíem la importància, compartíem la filosofia però discrepàvem amb l'articulat. I hi discrepàvem perquè precisament l'articulat no recollia la filosofia, no donava importància als aspectes essencials d'allò que els experts, els col·legis professionals i les persones que en saben i que hi treballen ens havien dit que havia de ser la mediació familiar.

Per tant l'esmena a la totalitat amb text alternatiu que avui presenta el PSM va sorgir quasi espontàniament; després de sentir les anàlisis de les gent que hi entenia i després de sentir quina era la filosofia de tots els grups polítics, amb aquestes anàlisis i amb aquesta filosofia vàrem anar analitzant article per article, i d'aquella llei que el Sr. Jerez ens deia que hi havia unes diferències bastant petites va resultar que dels 40 articles originals n'havíem de suprimir 21, modificar-ne 10 i afegir-ne 19, per tant ens sortia un text nou; i vam dir, i per què hem de perdre el temps després amb esmenes parcials?, per ventura el

Partit Popular ha recapacitat i ens permet fer-ho tot d'una vegada.

Per tant, explicaré una miqueta què diu aquesta proposició alternativa que ha presentat el PSM. Amb 38 articles i dues disposicions finals, l'exposició de motius és pràcticament la mateixa que la del text original, el que passa que tal vegada només és una tercera part de paper escrit, perquè l'exposició de motius original dedicava la major part del temps a defensar aquella cosa que tots els grups menys el Partit Popular varen decidir que no era mediació, que era un contracte laboral. Al text preliminar defensam tot el que diu l'exposició de motius, que és quin és l'objecte i l'àmbit de la llei. Descrivim també què entenem per mediació, que és un procés; quina és la finalitat, que a l'anterior proposició del Partit Popular estava tot mesclat i no ho arribaven a aclarir. Hem volgut especificar les persones que s'hi poden acollir i quines ho poden sol·licitar, que no sempre són les mateixes, i també hem volgut especificar quins són els conflictes susceptibles de mediació.

Després, dedicam tot un títol als temes dels principis de la mediació, el Partit Popular ho arreglava tot amb un article, però des del PSM hem considerat que, donada la importància d'aquests principis que ara els diré i sobretot la necessitat de desenvolupar-los, era necessari dedicar-hi un títol. I aquests principis no són altres que la voluntarietat de les parts en conflicte com de la persona mediadora; imparcialitat i neutralitat; la confidencialitat; el caràcter personalíssim; la professionalització; suport a la persona mediadora i els interessos primordials de la mediació, que no són altres que l'obtenció del major benestar i benefici dels menors i de les menors i també de les persones incapacitades, implicades en el conflicte. El text original, ja dic, del Partit Popular recollia aquests principis, no tots, nosaltres ho hem volgut fer amb un títol.

El títol II fa referència a l'organització administrativa del servei de mediació. En el seu capítol 1 crea el servei de mediació; estableix quins són serveis de mediació de les Illes Balears; estableix quines són les seves funcions, així com les dels col·legis professionals. I també recull, no és que faci possible, sinó que recull els drets de la gratuïtat, d'acord amb la normativa vigent.

Ens ha quedat una espineta, i ho hem de reconèixer, dins aquest projecte de llei, que és l'organització i el funcionament del servei de mediació de les Illes Balears. Nosaltres haguéssim volgut desenvolupar-lo bastant més, ens hagués agradat, però el temps és el que és i amb la manca de temps vàrem decidir deixar-ho pendent, perquè també pensam que el servei de mediació de les Illes Balears, com que ha de formar part del sistema de serveis socials de les Illes Balears i pensam que és necessari i urgent, i aquest Parlament més prest que tard ho haurà de fer, que és una nova llei de serveis socials, serà un bon moment per poder desenvolupar després aquest servei de mediació.

En el capítol 2 especificam els requisits i els deures de les persones mediadores i dels centres de mediació. També es crea el registre de persones mediadores, el registre de centres de mediació, tant de col·legis professionals com d'entitats públiques o privades.

El títol III és un text completament nou i molt important, almanco des del Grup Parlamentari PSM el trobam molt important, tracta del desenvolupament, la durada i la naturalesa dels acords del procés de mediació. Hem eliminat aquell concepte de mediació com a un contracte entre dues persones que es barallen i que en contracten una altra perquè els arregli els problemes, hem agafat el concepte original de mediació familiar. I així, a l'article 24 s'especifica clarament que l'inici del procés pot ser a petició de parts en conflicte o d'una d'elles o també de l'autoritat judicial competent. A l'article 25 es deixa ben clar com ha de ser la reunió inicial, que té caràcter informatiu, exploratori, que s'han de donar a conèixer els drets i les obligacions a les parts, tant de les parts com de la persona mediadora. A l'article 26 s'estableix la durada del procés. I els articles 27 i 28 parlen de la finalització del procés i dels acords de la mediació, que, en cas que s'hagi dut a terme per indicació judicial, s'ha de comunicar aquest resultat a l'autoritat judicial.

El títol IV es dedica al règim sancionador, l'hem volgut mantenir, canviant qualque cosa, perquè pensam que és important que quan hi ha incompliments de deures i obligacions es prevegin quines són les obligacions. El Partit Popular ho havia previst en el text original, cosa que no ha passat per exemple en el text del projecte de llei de la dona que hem debatut abans, però sí que ho havia previst aquí i ho hem mantengut amb alguns canvis.

Finalment, a les dues disposicions finals s'estableix l'entrada en vigor de la llei i s'autoritza el Govern perquè, a proposta de la conselleria competent en matèria de família i en un termini no superior a sis mesos, dicti les disposicions necessàries d'aquestes coses que es posen a totes les lleis.

Ens agradaria que aquestes disposicions necessàries per al desplegament significassin per al Govern un projecte de nova llei de serveis socials, entre els quals s'hi ha d'incloure el servei de mediació, si no, sempre hi serem a temps a presentar-ho en forma de proposició no de llei.

I això és, molt resumit, a petició de la presidència, la proposta de llei, la proposició de llei alternativa que presenta el Grup Parlamentari Popular, que hem fet a partir de dues premisses: adaptar l'articulat de la llei a la filosofia de la mediació familiar que expressava el text original i bastant bé, i que tots els grups compartíem, i després incloure les recomanacions dels experts, de les entitats, dels col·legis professionals, les persones, en definitiva, que en saben, que hi treballen perquè ho toquen cada dia.

Pensam que és un text, com ens deia el Sr. Jerez l'altre dia, no parla de sentiments, però sí que recull la importància que té una llei que afecta els sentiments, no n'hem de parlar però han de tenir importància; la mediació familiar tracta de problemes que afecten sentiments, que poden crear problemes a moltes persones, sobretot a infants i gent depenent, per tant no parla de sentiments, però sí que l'hem feta tenint en compte aquests sentiments que pul·lulen, que es mouen dins els processos de conflictes familiars.

Pensam que tot i així, amb tots aquests canvis que hi hem fet, el Grup Popular hi pot donar suport; nosaltres demanam al Partit Popular que faci un exercici de responsabilitat, que un

d'ells serà estalviar-nos, per ventura, el procés de les esmenes, no sé ben bé com funciona, però per ventura seria així. I que demostrí que eren certes les tres motivacions que el Sr. Jerez ens donava quan va defensar el seu text, deia el Sr. Jerez, fa poc més de dos mesos: "La mediació familiar està necessitada d'una imminent regulació, obeir, hem d'obeir la recomanació comunitària del Comitè de Ministres i hem de continuar la tasca legislativa d'altres comunitats". Sr. Jerez, ara la tasca és seva, de convèncer els seus companys perquè aquesta proposició que jo li he presentat respon a aquests tres motius pels quals vostè va presentar un altre text.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Bones tardes a tots i a totes, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per prendre, manifestar el nostre suport, com a Grup Esquerra Unida i Els Verds a aquesta proposició, a aquesta esmena a la totalitat, pràcticament, presentada pel Grup PSM a la llei de mediació familiar.

Crec que això ens passa, ens retrotraiem a un debat que vàrem tenir fa dos mesos, que ja va venir viciat, jo crec que aquí hi ha, desgraciadament, un element de fons, que és que s'ha demostrat palesa la incapacitat de consens per part del Partit Popular durant tot aquest temps. Jo fins i tot, ja ho vaig dir fa dos mesos i ho torn repetir ara, he perdut un poc el fil i els papers en aquest tema, no acab d'entendre què és el que ha passat, perquè ens vàrem trobar tots els partits polítics a una reunió a principis de legislatura en el Col·legi d'Advocats, tots menys el PP que no va venir, semblava que era per qüestions tècniques, perquè qui havia de venir no podia venir, i des d'aleshores la cosa s'ha embullat, hem fet no sé quantes reunions i, amb voluntat de presentar un text únic, i al final, sense saber per què el PP va presentar el seu text.

Un text que, inicialment, bé, jo vaig dir bé, doncs serà un text que més o menys recull tot el que hem parlat, però resultava que no era així, que hi havia bastants coses amb les quals no hi havia coincidència, i no solament des del punt de vista dels diputats de la resta de grups, sinó i, sobretot, que és el que me preocupa més, de distints col·lectius professionals especialitzats en la matèria, que no es veuen reflectits a les seves propostes. Ja tenim tots una carpeta enorme de tots els documents que ens han anat arribant, perquè és la tramitació de llei més llarga que jo he viscut en aquest període de sessions, i a mesura que passaven els dies, doncs un dia rebies un escrit del Col·legi de Psicòlegs, un altre de no sé què, un altre de no sé quants i tens ja documentació recopilada.

Bé, jo crec que el PSM ha fet molt bé de presentar aquesta proposta avui, així com l'ha explicada la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, varen començar a fer esmenes i varen veure que sortia un text diferent, un text complet, un text

acabat que podia jugar un paper. Jo, com que no me vull allargar, donada l'hora, i perquè no és el cas glossar la llei que ja ha fet molt bé la diputada Mascaró, senzillament donar la nostra opinió. Home, jo crec que aquesta llei, sense cap dubte, és més acabada, és millor, tant des de tots els punts de vista que la que tenim damunt la taula presentada en el seu moment per part del Partit Popular; és més completa, és jo crec que més adequada.

Però, a més, i sobretot coincideix més clarament, més nítidament amb l'opinió, amb les demandes de distints col·lectius professionals de la matèria. Per tant, crec que el lògic, i amb això acabaria perquè, repetesc, no me vull allargar, el lògic seria partir, perquè per suposat l'argument que no admetria jo a hores d'ara és el de la urgència, perquè només faltaria que ara ens pegassin les presses quan resulta que aquesta és de la primera llei que es va parlar en aquesta legislatura, i aquesta reunió a la qual he fet referència del Col·legi d'Advocats devia ser dels primers dos mesos que hi havia aquest Parlament dins aquesta legislatura, per tant ara ja no és qüestió de presses, és qüestió que surti la millor llei que pot sortir.

Evidentment, jo no li deman al Partit Popular que aprovi aquesta llei al cent per cent, perquè no és aquesta la mecànica que s'entén del debat que feim avui, amb aquesta llei, si s'aproves, s'obriria un període d'esmenes on el Partit Popular podria corregir els texts que considera fonamentals de confrontació ideològica o de confrontació política, que són les que jo entendria que s'han de discutir i que jo entenc que el Partit Popular, que és el partit majoritari, lògicament vulgui que siguin a un text de llei que s'aprovi i que no siguin les del PSM que no és el partit majoritari, ni les meves que tampoc no ho són. Això jo ho entenc perfectament, però no des del punt de vista de la tècnica, del millor redactat, de major complexitat professional que té aquesta llei, que és, sense cap dubte, molt millor. Per tant, aprovin aquesta proposta, l'aprovam tots, tenim esmenes presentades tots a l'altra llei, vostès les poden presentar també ara i fàcilment, el mes de setembre, tanmateix ara ja s'acaba aquest període, tampoc no s'aprovarà aquesta llei abans perquè ens queden tres períodes de sessions abans d'acabar i l'Estatut d'Autonomia per enmig, per tant, de temps és el mateix; obrim un període d'esmenes i el setembre, màxim la primera setmana d'octubre podem aprovar una llei de mediació familiar que, enfora dels distints colors polítics, sigui una llei que tenguí la categoria que correspon i que es mereix aquesta societat nostra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que no són hores de debatre, serien més hores de dinar, com sembla ser que han fet els membres del Govern, perquè no hi són en aquest debat.

Per regular qualsevol cosa, per legislar sobre qualsevol matèria, que és una de les funcions que precisament té encomanades aquest Parlament, és imprescindible, i més en aquest cas concret que ara ens ocupa, que suposa la regulació d'una matèria no regulada encara a la nostra comunitat, com és la mediació familiar, com dic és imprescindible prèviament conèixer l'objecte d'aquesta regulació, és a dir, conèixer el que és la mediació familiar, estudiar-la, si és necessari, i entendre-la; així com també comprendre les necessitats reals de la seva regulació. És a partir d'aquí, a partir d'aquest coneixement, quan podem iniciar una regulació amb el rigor mínim exigít. Però clar, i perdonin que els ho digui, però esperar aquest rigor de qui ha presentat la proposició de llei de mediació familiar en aquest Parlament potser sigui esperar massa.

Esperar del Grup Parlamentari Popular una actuació responsable és, també, potser esperar massa. I no faig aquesta afirmació per fer-la, aprofitant l'avinencesa de ser ara aquí dalt parlant-los, la faig fonamentada en dos motius de base: el primer, i fonamental, és el desconeixement absolut que té el Grup Parlamentari Popular del que és la mediació i que ha quedat palès en el text presentat, amb errades tan importants com preveure que la persona mediadora pot oferir a les parts propostes de solució, contravenint el principi bàsic inherent a la pròpia mediació que la persona mediadora mai no pot proposar solucions o acords, ja que aquesta facultat queda reservada únicament i exclusivament a les parts en conflicte. El segon dels motius pels quals qualific l'actuació del Grup Parlamentari Popular d'irresponsable i falta de rigor presentant el projecte de llei de mediació familiar que ha presentat és el fet d'haver obviat la feina feta, conjuntament, entre partits polítics, professionals i associacions durant molt temps, la finalitat de la qual era arribar a un text de proposició de llei consensuat que respongués de manera efectiva a les necessitats dels nostres ciutadans, a les necessitats de les nostres famílies, però que el seu afany de protagonisme ho ha impedit.

L'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, amb text complet alternatiu, a la proposició de llei de mediació familiar del Grup Popular, corregeix les errades en què incorre la proposició de llei per una banda i, per altra banda, millora la regulació de la mediació familiar que fa la proposició, suprimint com a fet destacable, l'innovador, entre cometes, "contracte de mediació familiar", a la regulació del qual la proposta de llei hi dedica més de la meitat del seu articulat, descuidant la regulació d'allò que realment és necessari, és a dir, del propi procediment de solució de conflictes mitjançant la mediació. I per aquest motiu ja anuncio el suport del Grup Parlamentari Socialista a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, essent, a més, que el sentit del text alternatiu presentat com a esmena a la totalitat coincideix en gran part amb les més de 50 esmenes parcials que s'han presentat pel meu grup, als efectes també de corregir i millorar la proposició de llei que, en el seu conjunt, venen a modificar-la íntegrament.

Esdevé, com a mínim, sorprenent que a una proposició de llei que només compte amb 40 articles s'hagin presentat tantes esmenes per part de tots els grups de l'oposició i així mateix hagi rebut la crítica dels col·lectius tan professionals com socials. Crec, sincerament, senyores i senyors diputats del Grup Parlamentari Popular, que van errats i això és motiu suficient

perquè, com a mínim, es repensin la seva proposició i tal i com els ha dit el Sr. Rosselló, aprovant el text alternatiu que presenta el Grup PSM-Entesa Nacionalista, tenen l'oportunitat de corregir aquesta proposició, fent les esmenes que creguin convenients i que surti d'aquest Parlament un text consensuat per tots els grups polítics.

Passant ja a ser concrets respecte del text i que corregeix i millora el text alternatiu, i així també ho fan les esmenes parcials presentades pels diferents grups que ara no són objecte d'aquest debat, ens hem d'atendre just al principi, és a dir, al primer paràgraf de l'exposició de motius tal i com està redactada. Aquí ja hi trobem els primers errors, i ho dic en plural, errors, perquè són més d'un, llegeixo literalment: "La mediació familiar es presenta com a un instrument que possibilita la conciliació de manera amistosa, en els conflictes que puguin sorgir en el si de la família per preservar-ne l'estabilitat". Sí, sí, ho han sentit bé, i o bé jo no ho entenc o açò que acab de llegir és un autèntic disbarat; a veure: és que hi pot haver conciliacions que no siguin amistoses, és a dir, que no siguin consensuades i siguin contencioses? Per definició, totes les conciliacions són amistoses, sense acord no hi ha conciliació i, si no és així, doncs, que m'ho expliquin.

No comprenc per què la proposició de llei diu que la mediació familiar és un instrument que possibilita la conciliació de manera amistosa, senyores i senyors diputats, si hi ha conciliació és perquè hi ha voluntat d'arribar a un acord i efectivament s'hi arriba; estam parlant d'un procés de resolució de conflictes consensuat o amistós, dins el qual s'emmarca la mediació, però mai d'un procediment contencios, que és aquell en què la solució efectiva ve imposada per una tercera persona, com per exemple un jutge en un procediment judicial contencios. I clar, després d'açò arribar a la conclusió de què les senyores i senyors diputats del Grup Parlamentari Popular no saben el que és la mediació i, si partim amb un error inicial de concepció, del que anam a regular, tot el text estructurat damunt aquest punt de partida erroni, estarà malament, que és el que passa amb la proposició de llei que ens han presentat.

La mediació familiar és un instrument per regular un sistema eficaç de resolució de conflictes sorgits en l'àmbit familiar, de forma amistosa. La mediació implica la intervenció d'una tercera persona en la negociació entre les parts en conflicte, acceptable per a tots, que no té autoritat per prendre decisions ni proposar solucions. La seva participació es redueix a ajudar les parts a arribar voluntàriament a un acord mútuament acceptable. Així, igual que en la negociació entre les parts, que seria aquell cas en què sorgint un conflicte les dues parts en conflicte són capaces de posar-se d'acord sense la intervenció de cap altra persona, la mediació deixa el poder de prendre les decisions en mans de les parts en conflicte. I això no ho dic jo, sinó que ho diu la recomanació del Comitè de Ministres dels estats membres sobre mediació familiar, aprovada el 21 de gener del 1998, que per cert sí la cita a la proposició que ens presenten, per tant l'apliquin correctament.

Però açò no és tot, la sorpresa és infinita quan, a més, podem llegir a l'exposició de motius del text presentat pel Grup Parlamentari Popular, que la finalitat de la mediació és la preservació de l'estabilitat de la família, així com l'intent d'aconseguir una crispació menor. De què estam parlant, de

solució de conflictes sorgits en el si de la família de forma amistosa i voluntària o de crispació? De solució de conflictes sorgits en el si de la família de forma amistosa i voluntària o de preservar l'estabilitat de la família? Crec que no han entès res, el conflicte que, en definitiva, és l'objecte de la mediació és un tret inevitable a les relacions socials, familiars o no. Ara bé, el problema està en què tot conflicte pot adoptar un curs constructiu o destructiu i per tant la qüestió no és tan eliminar o prevenir el conflicte sinó saber assumir les situacions conflictives que sorgeixen i enfrontar-nos a elles amb els recursos suficients perquè tots els implicats en dites situacions surtin enriquits d'ella. La mediació és un recurs molt vàlid per tal d'adoptar el curs constructiu del conflicte i que totes les parts en surtin beneficiades. I paraules com crispació o preservació de l'estabilitat familiar no tenen cabuda dins del concepte de resolució amistosa de conflictes.

Malgrat la mediació familiar sigui una matèria pràcticament nova a la nostra comunitat i fins i tot a l'estat espanyol, fa anys que existeix i s'aplica amb èxit a altres països i en l'àmbit no tan sols familiar, sinó en altres àmbits. Per tant, en tema de mediació familiar no s'ha d'inventar res i molt manco un contracte privat entre les parts en conflicte i la persona mediadora, ja que l'important d'una llei de mediació és la mediació en si mateixa i el seu desenvolupament i aplicació, no garantir que la persona mediadora cobrarà els seus honoraris quan acabi de fer la feina. I la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular dedica la meitat del seu articulat precisament a regular aquest contracte, obviant el que és pròpiament la mediació.

Com he dit, en matèria de mediació familiar ja està tot inventat i la regulació de la matèria ha de ser una regulació eficaç, rigorosa i ajustada a la necessitat efectiva de la regulació que mereix la nostra comunitat. Si bé en determinats aspectes puntuals el Grup Parlamentari Socialista proposaria qualche matisació, com per exemple contemplar la mediació familiar com a un servei públic, gratuït per a tothom, amb independència del dret de les parts d'escollir una mediació privada, que és la que ara es contempla, o la no limitació del temps per tal de dur a terme la mediació si la persona mediadora veu la possibilitat efectiva d'arribar a un acord, com he dit al principi, el meu grup donarà suport a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, per entendre que corregeix i millora en molt i de manera eficaç i rigorosa la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular.

El text de la proposició del Partit Popular no expressa l'objecte del mateix i no ho fa per un descuit, creim nosaltres, sinó que ho fa expressament, ja que l'objecte no és la mediació familiar sinó el contracte de mediació familiar, és a dir que la llei que pretén el Grup Popular que s'aprovi té per objecte una qüestió adjectiva i no entra dins la qüestió de fons que realment és la que requereix aquesta regulació. Així mateix, respecte dels principis rectoris de la mediació, la proposició del Grup Parlamentari Popular els regula tots conjuntament dins d'un mateix article, sense desenvolupar-los posteriorment, malgrat la importància que tenen, ja que són els fonaments de la mediació, incorrent a més en l'error, com ja s'ha comentat també, de permetre que la persona mediadora ofereixi a les parts en conflicte propostes de resolució, anant açò en contra

del propi principi de neutralitat que ha de presidir tota mediació.

El text alternatiu en aquest sentit és molt més acurat i dedica tot un títol, el títol I, a la regulació dels principis generals de mediació. En el títol II de l'esmena presentada pel PSM-Entesa Nacionalista, es dedica a l'organització administrativa del servei de mediació de les Illes Balears, on inclou la creació i regulació del propi servei de mediació familiar de les Illes Balears, la regulació de l'estatut del mediador i centres de mediació i la creació, així mateix, del registre de mediadors i registre de centres de mediació de col·legis professionals i d'entitats públiques o privades. Així, dins d'un mateix títol, hi trobem regulat el que podríem anomenar la infraestructura que dóna suport a la mediació i fa possible el seu desenvolupament amb una clara aposta per la professionalització de les persones mediadores, a les quals exigeix una major formació de la prevista en el text originari, és a dir, el que presenta el Grup Parlamentari Popular, i que des del Grup Parlamentari Socialista compartim, donada la importància i els beneficis que pot tenir la mediació en la resolució de conflictes a l'àmbit familiar. Essent, per açò, que la mediació ha de ser duita a terme per professionals especialitzats en el maneig de les tècniques pròpies de la mediació.

Dedica també el text de l'esmena un títol, el III, al desenvolupament de la mediació familiar, separant els diferents moments de la mateixa, com son l'inici del procés, la reunió inicial entre la persona mediadora i les parts en conflicte i la finalització de la mediació, la naturalesa dels acords i la previsió de la durada d'aquest procés de mediació.

Aquesta estructura tan clara i senzilla, però alhora tan bàsica i necessària no és tinguda en compte en absolut en el text originari del Grup Parlamentari Popular i, en el seu lloc, com també ja s'ha dit, es regula un contracte de mediació que, a més de ser innecessari, per referir-se a la regulació d'aspectes privats entre la relació entre el mediador i les parts en conflicte, confon termes propis de la mediació. El text originari identifica el mediador com a part i agrupa les parts en conflicte en una altra sola part, seguint l'estructura pròpia dels contractes quan, en mediació, es parla de parts en conflicte referint-se a les persones que efectivament estan en conflicte.

Imposa com a obligacions de la part familiar la de valorar les propostes de la persona mediadora i proposar-hi contrapropostes, la qual cosa ens du a un escenari més propi d'un mercadet, d'un regateig, un fa una proposta, l'altre fa una contraproposta i anam així a veure si al final arribam a una solució, que de resolució voluntària de conflictes, contravenint, i ho dic una vegada més, de forma realment inadmissible, el principi bàsic de neutralitat en virtut del qual la persona mediadora no pot en cap cas proposar solucions ni de forma directa ni indirecta, i molt menys se'ls pot exigir a les parts en conflicte que formulin contrapropostes.

Així mateix, en cas de no arribar a un acord, el text proposat pel Grup Parlamentari Popular, en el seu article 21, l'obligació de la persona mediadora de fer constar a un escrit signat per les parts les causes que han impossibilitat l'acord. Açò és un altre dels molts errors de la proposició de llei. Les causes per les quals no s'ha arribat a un acord dins un

procediment voluntari, com és la mediació, de cap manera tenen la més mínima importància, entre d'altres coses, precisament, perquè es tracta d'un procediment voluntari; i possiblement, en no haver arribat a un acord, s'obrirà la via judicial contenciosa per resoldre el conflicte. Especificar i identificar les causes que han impossibilitat l'acord potser tan perillós i contraproductiu com prejutjar i identificar un culpable del fracàs de la mediació, extrems que en cap cas poden derivar d'un procés de mediació, independentment del resultat que tenguí el mateix.

Així com tampoc cal rallar, dins un procediment de mediació, de mala fe de les parts. La mediació és un procediment voluntari i, iniciat el mateix, qualsevol de les parts pot separar-se voluntàriament en qualsevol moment, pels motius que siguin, no important, i per tant és un error rallar de mala fe, com fa la proposició del Grup Parlamentari Popular que, per principi, és contradictori amb la pròpia naturalesa de mediació.

Un dels aspectes que més criden l'atenció dins una llei de mediació, per la seva incoherència, és la previsió de la judicialització per a la resolució de conflictes que puguin derivar-se del propi contracte de mediació; és a dir, dels conflictes derivats de la relació contractual de mediació entre el mediador i els mediats. Intentar solucionar un problema familiar, mitjançant la mediació, pot evitar la via judicial, però potser que acabem igualment en els jutjats amb el propi mediador, la veritat és que açò no té ni cap ni peus dins una llei de mediació familiar.

Per tot el que he dit fins aquí, i ja se m'ha acabat el temps, i davant la proposició de llei de mediació familiar presentada pel Grup Parlamentari Popular, que no és més que un cúmul d'irresponsabilitats i falta de rigor en un tema tan important com és la resolució de conflictes en l'àmbit familiar, de forma amistosa entre les parts, el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. I en primer lloc el que els promet aquest diputat no és recordar el text en primer lloc alternatiu del PSM, en primera instància, sinó que els promet brevetat, que això sí que entenc que és necessari a aquestes alçades del debat. I aquest diputat pren la paraula en aquesta tribuna, per segona vegada, per tal de defensar la proposició de llei que el meu grup parlamentari ha presentat i en conseqüència prenc la paraula per seguir i continuar construint mediació familiar. No és pretensió d'aquest diputat fer un discurs en negatiu per tal de dinamitar el text presentat des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, un document alternatiu respectable, ajustat a una determinada i molt particular forma d'entendre la mediació familiar, però que per al meu grup i el grup al qual represent ve a resultar un text escàs d'ambició i necessitat d'una important

càrrega de zel respecte de la salvaguarda dels interessos en joc, i molt especialment dels interessos de les persones mediades, que són principalment el bé jurídic a protegir.

Abans de continuar, i respecte de tot el procés aquest de negociació al qual els grups parlamentaris ens vàrem veure sotmesos i que no vàrem arribar a entendre-nos i per això aquest grup va presentar, unilateralment, aquest text, dir-los que la negociació no ha acabat, aquí la negociació no ha acabat. El Grup Parlamentari Popular està obert a qualsevol tipus d'esmenes que ja han estat presentades pels diferents grups i, si casen realment i lliguen amb la veritable filosofia que defensa el Grup Parlamentari Popular, respecte del que ha de ser la mediació familiar, no tindrà cap tipus d'inconvenient a acceptar-les. No dubt en cap moment del criteri dels diferents sectors implicats en aquesta qüestió, missers, psicòlegs, pedagogs i d'altres, no dubt del seu criteri en cap moment, sinó que el respect totalment; però vostès també saben, efectivament, que una de les reunions que vàrem tenir va ser precisament amb la Comissió Assessorada de Dret Civil, la qual va defensar amb zel el text que avui nosaltres defensam, jo en particular, i jo crec que això és una garantia important que el text presentat pel Grup Parlamentari Popular obeeix també a la defensa de la mediació des del punt de vista dels missers.

Com bé saben els senyors diputats, la proposta del Grup Parlamentari Popular respecte de la mediació gira entorn d'un eix central que és la creació de la figura del contracte de mediació familiar, que és l'eix principal; un document que entenem nosaltres que és necessari, que crea drets i que crea obligacions a tots i cadascun dels que intervenen en la mediació i, en conseqüència, ofereix seguretat jurídica a les parts implicades. Aquesta regulació és una aposta ferma, aquesta regulació és una aposta decidida en ares de consolidar la mediació com a una figura amb vida pròpia i susceptible de ser regulada de forma i manera precises, per tal de garantir el que realment es pretén. Per tant, el contracte, la característica, el contracte o el que es desprèn del contracte és seguretat jurídica, responsabilitat, règim jurídic propi i evitar haver de recórrer a figures anàlogues per ubicar la relació que es genera en funció d'aquesta mediació familiar. Són característiques que fan del contracte de mediació familiar una eina per tal de regular definitivament aquestes relacions; vostès en el seu torn de rèplica possiblement me diguin que per mediar no és necessari un contracte, evidentment, per mediar no és necessari un contracte; per arrendar un immoble no és necessari un contracte, és precisament el pagament d'un preu per una contraprestació que és la possessió d'un habitatge. Quan un senyor té un problema i recorre a un misser, no és necessari un contracte d'arrendament de serveis, però el contracte d'arrendament de serveis existeix. Quan un senyor s'obliga a fer una cosa en nom d'un altre, no és necessari un contracte de mandat, però el contracte de mandat existeix. Per tant, no entén aquest diputat ni el grup parlamentari al qual representa quin problema tenen a l'hora de reconèixer el contracte de mediació familiar, no ho entén. I molt menys entén les qüestions mercantils que, com a pretext, en aquesta tribuna es varen exposar.

Dit això, i entrant a la qüestió, i com he dit són multitud les qüestions que avui ens separen, són sobretot diferents punts de vista i formes d'entendre la mediació; no és intenció meva fer

un catàleg rigorós i comparatiu de totes i cadascuna de les discrepàncies, però me permetran vostès que els faci un petit i molt breu retall d'algunes que el Grup Parlamentari Popular no pot ni vol de cap manera passar per alt. L'article 4 del text alternatiu presentat, a diferència del nostre, l'àmbit d'aplicació, inclouen dins aquest apartat qüestions que nosaltres entenem que no han de ser efectivament qüestions objecte de mediació familiar en sentit estricte; estam d'acord i coincidim que la mediació familiar, han de ser objecte de mediació les relacions personals entre familiars, en cas de crisi, relacions maternes i paternes filials que han de ser objecte també de regulació; la prestació d'aliments, que també, però jo pens que no són només i exclusivament aquestes, sinó també totes aquelles qüestions, tal com nosaltres deim al nostre text, que són pròpies del dret de família i que són moltes i que vostès també reflecteixen en el seu text alternatiu.

I per què el meu grup ho entén d'aquesta manera, doncs perquè entenem que la resta de qüestions que el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista planteja en el seu text alternatiu, que entenem que no són objecte de mediació, no tenen cabuda en aquest text; estam parlant de qüestions hereditàries o bé de conflictes que venen generats per discrepàncies a l'hora de desenvolupar una activitat amb un negoci familiar o qualsevol discrepància que pugui sorgir en el si d'un negoci familiar, i per tant entenem que són purament econòmiques, entenem que són purament patrimonials, i entenem, efectivament, que són relacions mercantils. Per tant, crec que la relació familiar existeix, però la qüestió de fons possiblement no sigui la resolució del conflicte familiar, sinó que sigui la relació d'un conflicte purament econòmic i purament patrimonial, i realment aquests no són els béns jurídics a protegir; jo crec que els béns jurídics a protegir són un negoci, jo crec que els béns jurídics a protegir són uns altres, com són els interessos, principalment dels menors implicats enmig d'una crisi de parella o matrimonial, jo crec que això són els interessos que tenen efectivament prioritat a l'hora de salvaguardar drets.

Per altra banda, i continuant amb aquest petit esbós de qüestions que hem detectat, nosaltres trobam a faltar, dins l'article destinat, nosaltres regulam un article que és la capacitat per poder ser mediat i atorgar contracte de mediació familiar, això, entenc jo, que vostès ho reflecteixen en el seu article 5 del seu text alternatiu, que es planteja quines són realment les persones que poden sol·licitar la mediació familiar, parlen de les unides per vincles de consanguinitat, unides per vincles matrimonials, les que siguin parelles estables, estam d'acord, persones unides per una relació anàloga a la conjugal, estam d'acord, i persones no incloses, bé, fins aquí hi estam d'acord, fins aquí no tenim cap tipus de problema, però jo li pregunt a vostè, Sra. Mascaró, si creu, per exemple, que una persona que no té capacitat jurídica i d'obrar suficient, és a dir, no té capacitat jurídica d'obrar suficient, pot assumir les obligacions que es puguin desprendre de l'acord d'una mediació familiar, si pot ser objecte de mediació per molt familiar que sigui. Jo li pos un cas, una persona que independentment de l'edat té les seves capacitats volitives minvades i és incapaç, però té un problema amb un familiar; segons el seu text aquesta persona podria ser part en un procés de mediació familiar, això és així. O bé aquell menor vulnerable que, si bé aconsegueix el requisit de la consanguinitat o bé el d'afinitat en quart grau, no té judici

suficient per prendre una determinada decisió respecte d'un conflicte familiar, pot ser aquest subjecte objecte de mediació familiar?

Nosaltres, des del Partit Popular consideram que aquesta capacitat ha de venir directament de la capacitat general realment per contractar, capacitat jurídica i capacitat d'obrar. I per raons obvies també tendran aquesta capacitat les persones que hagin contret matrimoni o efectivament formin parella estable, perquè també efectivament se'ls demanava aquesta capacitat per poder contreure aquest tipus de relacions.

Per altra banda, també ens crida necessàriament l'atenció que en el text de la proposta alternativa presentada, en particular a l'article 7.2, es fa referència a la voluntarietat; efectivament, aquí coincidim, ha de ser un procés absolutament voluntari, però el seu punt 2 diu el següent: "La voluntarietat abasta igualment la persona mediadora -efectivament- que podrà renunciar a iniciar la mediació, donar-la per acabada en el moment que trobin manca de col·laboració entre les parts, falta de respecte a les condicions fixades, així com en els supòsits que consideri -i aquí jo crec que hi ha la qüestió- inútil -que el mediador consideri inútil- la mediació per a l'obtenció de la finalitat perseguida". Creim que aquí es deixa un ventall prou ample al mediador per tal de renunciar a continuar amb el procés de mediació, amb el pretext de considerar inútil la mediació per a l'obtenció de la finalitat perseguida.

Miri, Sra. Diputada, el procés de mediació si per qualche qüestió s'ha de caracteritzar és per la responsabilitat de totes i cadascuna de les parts que intervenen, incloent el mediador, que és part absolutament fonamental. Són molts els interessos en joc i moltes les sensibilitats a què afecten. En conseqüència, des del Grup Parlamentari Popular no podem deixar a l'arbitri del mediador, perquè hagi considerat inútil el procés de mediació, un procés tan delicat com aquest; jo pens que això és absolutament rectificable, jo crec que bastaria, com nosaltres ho reflectim en el nostre propi document, bastaria que aquesta inutilitat manifestada pel mediador fos veritablement i efectivament raonada i fos motivada efectivament pel mediador abans d'alliberar-se d'aquest procés tan necessitat de responsabilitat. Jo crec que això seria una garantia més que reforçaria la mediació familiar i que nosaltres sí que efectivament ho incloem en el nostre text. No obstant, aquí ho obvien vostès i deixen un ventall prou ample al mediador per alliberar-se, com dic, d'aquest procés de mediació, independentment del règim sancionador, que després ja hi entrarem si és necessari.

Respecte, la segona part de la llei, efectivament té dues parts clarament diferenciades, una és la que acab de comentar, i la segona és la que es dedica principalment al servei públic de mediació. Jo aquí no hi entraré, jo simplement me limitaré a defensar el nostre model, que defensam, ja ho he fet des d'aquesta tribuna en una altra ocasió i no ho tornaré a fer, per considerar-ho totalment i absolutament innecessari, vostès saben ja perfectament quin és el nostre plantejament al respecte; i com vaig dir en el debat i repetesc avui aquí, el servei públic de mediació de les Illes Balears ha de ser un servei públic de tots i un servei públic per a tots i que permeti l'accés de tots amb garanties d'un servei públic eficaç, un

servei públic àgil i eficient que doni resposta a les necessitats del moment.

Evidentment, aquestes qüestions que acab de comentar ara aquí són petites discrepàncies, en podríem trobar més, però jo crec que la qüestió de fons no és aquesta, jo crec que la qüestió de fons és una altra; jo crec que són dues perspectives diferents de veure una mateixa realitat. Aquest diputat i el grup parlamentari al qual representa entenen la mediació de diferent manera que l'entén el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i la resta de grups parlamentaris, jo pens que la negociació encara està oberta, aquest parlamentari es compromet i es torna comprometre en aquesta tribuna a acceptar totes aquelles esmenes que millorin el text presentat pel Grup Parlamentari Popular. No repetiré ni entraré en qüestions de fons ni de calat i que són realment les distàncies que ens separen, que és el tema contractual, no ho repetiré aquí jo ara avui, el que sí faré és reconèixer el treball, efectivament, que n'ha fet molt el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista en la figura de la Sra. Mascaró, jo crec que s'ha desfet d'entusiasme en aquest tema, hi ha posat dedicació i me consta que hi ha fet feina. Jo convit a tots els grups parlamentaris a debatre aquestes qüestions a la comissió, aquest diputat farà els esforços possibles per casar les seves esmenes, si és possible, amb el text que nosaltres hem presentat, però avui ens veim obligats a votar-los en contra en aquest text alternatiu.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Atesa l'hora, procuraré fer la mateixa brevetat que ha utilitzat el Sr. Jerez, ara ja no ve de cinc minuts, no és ver? A veure, agrair en primer lloc als dos grups, el Grup d'Esquerra Unida i Els Verds i el Partit Socialista, pel seu suport. I al Sr. Jerez, evidentment el Sr. Jerez defensa la seva, continuar i construir la mediació familiar, nosaltres pensam que la mediació familiar no es construeix, és un procés en què hi participen persones, amb unes regles de joc diferents segons cada persona que hi hagi, hi ha unes coses molt globals, hi ha d'haver uns principis generals, hi ha d'haver unes certes obligacions, però és un procés diferent de cadascun dels conflictes i de cadascuna de les persones que hi participen. Per tant, és una manera.

Ha trobat escassa ambició i escàs recel en la defensa de les persones mediades, escassa ambició i escàs recel. No sé jo en relacions familiars si s'ha de ser molt ambiciosos o molt recelosos o ...

(Remor de veus)

... recel, recel ...

(Remor de veus)

... escàs zel, ah, zel, zel. Bé, el que sí hem entès ambició i pareix que en això està d'acord que ho ha dit, no crec que hagi de ser una llei ambiciosa, sinó que hagi de ser una llei pràctica que respongui a les necessitats i resolgui aquells possibles problemes que hi pugui haver actualment, poca cosa més, i el seu contracte no ho resoldrà.

Diu que la negociació no ha acabat, és cert, després vendrà un altre procés d'esmenes i que si casen amb la filosofia del Grup Popular acceptaran les esmenes, ens acceptaran les esmenes nostres. Tenim un problema aquí, Sr. Jerez, tenim un problema greu, perquè la filosofia de les lleis s'expressa a l'exposició de motius i, excepte un tema, que és regular com s'ha de fer, que és el contracte, la filosofia de la seva llei és la mateixa que la de la meua; la filosofia és la mateixa, exactament la mateixa, el que passa és que vostè hi han afegit el conveni.

I ja que vostè ho ha dit, jo no en volia parlar, parlarem de la Comissió Assessora del Dret Civil. És ver que la Comissió Assessora del Dret Civil es va reunir amb nosaltres i totes les persones que en formen part assumien solidàriament aquest procés de conveni laboral entre les persones, dos que estan barallats fan un conveni com una part amb aquell, ho assumien solidàriament, però també és cert que no tots els membres hi estaven d'acord. I allà ho varen reconèixer, varen dir, ja que se'n parla ho assumim solidàriament, és el nostre, i així ho defensarem, però no hi estaven d'acord. Les votacions són com són i guanya qui guanya, per tant no són tots els membres de la Comissió de Dret Civil.

I qualcú del seu grup, i no diré noms, tampoc no hi està d'acord amb el conveni. Però després se sap qui té més pes dins un grup, sobretot polític i sobretot com el seu, per tant el contracte no me digui que no ho entén que no hi estiguem d'acord, no m'ho torni a dir, ho entén perfectament perquè no hi estam d'acord.

Després, quan ha parlat de l'article 4, conflictes susceptibles de ser, àmbit subjectiu, m'ha renyat perquè l'important aquí han de ser els interessos dels menors, i després m'ha dit això de les herències. Perdoni, la mediació familiar no ha de regular les herències, diu, si ho llegim bé, diu: "es poden sotmetre a mediació, un familiar que regula aquesta llei, els conflictes interpersonals que sorgeixen a l'àmbit de les relacions familiars ja siguin derivats de, derivats de". No és el mateix xapar-se un negoci dues persones que no són família, que dues persones que s'han de veure cada dia perquè han d'anar a cuidar la mare i mentre un entra l'altre surt, o perquè tenen una criatura a mitges, no és el mateix, les relacions personals, Sr. Jerez, hi fan molt en aquest tema. Per tant, el tema de les persones incapacitades, aquí ja sí que he trobat que la seva demagògia s'elevava a límits insospitables per a la seva persona; dir que les persones incapacitades i els menors amb la meua llei podran fer mediació; i la responsabilitat de la persona mediatadora? Insisteix vostè en la mala fe de totes les persones sempre que apareixen a la seva llei? Vostè creu que una persona inscrita a un col·legi professional permetrà que una persona incapacitada dugui a terme una, és una mediació, estam

parlant de mediació? Vostè sap que no, però qualque argument necessitava a més dels que ja havíem dit.

I clar, això sí, els que tinguin capacitat per contractar, vostè sap dins aquella Comissió de Dret Civil qui defensava l'argument del contracte, que és el que va guanyar i per tant és el que també va guanyar dins el Partit Popular. Per tant, Sr. Jerez, el dia que vostè vulgui acceptar esmenes, nosaltres les tenim presentades, però jo li record que el seu grup moltes d'elles no les hi permetrà.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sr. Jerez, vostè té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. I molt breument, jo crec que el debat ja està absolutament substanciat avui aquí, no entraré en més qüestions que no siguin les que ja s'han discutit i jo crec que estan perfectament determinats els posicionaments de tots i cadascun dels grups parlamentaris representats avui en aquesta cambra i deixarem el debat per substanciar en comissió, que jo pens que és on realment hem de discutir totes i cadascuna de les esmenes que s'han presentat a aquest text del Grup Parlamentari Popular.

Nosaltres, jo reiter, una vegada més, que farem esforços per tal d'enriquir, si és necessari, amb les esmenes que se'ns aporten per part dels diferents grups, el text que nosaltres hem presentat. Jo pens i crec i estic convençut que realment aquestes esmenes milloraran el text, encara més, que nosaltres hem presentat, però en qualsevol cas deixarem les qüestions de fons per al debat en aquesta comissió.

Les distàncies ja sabem quines són, ja sabem què és el que ens separa, però ja sabrem en comissió realment el que no ens separa i el que ens apropa i jo estic disposat, com dic, Sra. Mascaró, a estendre ponts i a no dinamitar-los.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passam a votació.

19 vots a favor; 26 en contra; cap abstenció.

Senyores i senyors diputat, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
